

1993

1993. gada 6. janvāris

Jēzu, Tēva mīļotais Dēls! Manas zemes¹ lauki ir izpostīti,² tie ir kļuvuši par ķirzaku un zirnekļu apmešanās vietām... Kungs, vai Tevis vairs tur nav? Vai Tu vairs nemājo šīs tautas vidū? Kādēļ gan tā nepiedzīvo garīgu izaugsmi, kādēļ Tu viņus esi atstājis tik tālu aizmugurē? Nāve jau ir iespraukusies pa viņu durvju apakšu...

Visvarenā Dieva Dēls, kad gan Tu šīs tautas vidū atklāsi Savu Svētumu?...

„Vassilia mou, yiati kles?”³

Es apraudu tās pārmērīgo lepību... ko gan lai Es iesāku ar to? viņi neklausās Manā Garā, bet seko savu lepības pilno siržu diktātam;

Kungs, visa Svētuma Dievs, vai es nedaru visu, kas ir manos spēkos, lai Tev kalpotu, vai es neaizlūdzu par Vienotību? Vai es varu ar kailām rokās saliekt metāla stieņus?⁴

Tu ar Savu Uguni gan vari likt tiem saliekties. Tavas Vissvētākās Sirds Bagātības un Dārgumi var likt tiem noliekties vienam otra priekšā.

tad Man no tevis būs jālūdz vairāk ... Man no tevis būs jālūdz vairāk; viss, ko Tu man dod, tiks izmantots, lai jūs visi tiktu sasieti mīlestības saitēm, lai jūsu sirdis varētu tikt apgaismotas, un jūsu gars atvērtos Manam Svētajam Garam – Viņš jums mācīs jūsu Debesu Tēva dziļumus un Gudrības apslēptos dārgumus;

Nabadzība ir pie Tavām Kājām, Visvarenais, lai kalpotu Tev...

jā! paļaujies uz Mani; Es vienmēr tevi atbalstīšu – nebaudies! ... uzlūko Mani ... Manas aukslējas ir izkaltušas sausākas par pergamentu, un Mans Tēvs vairs ilgāk nevēlas tajā noskatīties; pasaule uzbrūk Viņam un visai Viņa Valstībai; pasaule ir kļuvusi tik samaitāta, ka Mana Roka vairs nespēj atturēt Tēva Roku no krišanas pār jums;⁵

dzelzs var tikt izkausēta, tādēļ nezaudē drosmi ... neaizmirsti, ka Es, nostādījis tevi sargpostenī, tavās rokās esmu licis zobenu, lai tas atplaiksni kā zibens, jo lepno sirdis izjūt dziļu nepatiku pret Vēsti, ko esmu licis tev nest; šī vēsts satrauc viņu garu un liek trīcēt ceļgaliem; kas attiecas uz tavu tautu – Es to pārkausēšu, kā kausējamā krāsnī tiek pārkausēta dzelzs – ar Uguni ... tad viņi viņu ceļš turpināsies svētumā;

(Vissvētākās Sirds vēstījums kādam cilvēkam.)

Tas,⁶ kas jau kādreiz ir eksistējis, nekad nevar mirt; nekad neizdzīsīs Tas, kas Manā Baznīcā atdzīvina dedzību un ienes tajā acīmredzamu dzīvību;

tu pats esi liecinieks Manas Vissvētākās Sirds atmodai; tu redzi To, par kuru esi sacījis: „Es Viņu pazīstu un mīlu”; tas, kas tiek īstenots pašreiz, nevar attīstīties bez ciešanām un upuriem; Es pats uzturēšu dzīvu Nodošanos Manai Vissvētākajai Sirdij, kā arī visu, ko par to esmu mācījis – šis ir Mans apsolījums; tev ir dota žēlastība liecināt par Manas Vissvētākās Sirds atdzimšanu; būt par upuri Tam, kurš tevi atbrīvo no grēkiem, ir īpaša privilēģija;

Es pieņemu to liecību, kuru tu sniedz Manā Garā; tas, ko redzi pats savām acīm, liecina par laiku piepildījumu;

1993. gada 17. janvāris

(Vienotības nedēļas priekšvakarā. Losandželosa.)

Kungs, es lūdzu, kā Tu jau esi lūdzis: lai visi būtu viens, kā Tēvs Tevī un Tu Viņā, lai pasaule ticētu, ka Tēvs Tevi ir sūtījis. Kungs, es lūdzu arī par tām avīm, kuras nav no

¹ Grieķijas.

² Garīgi izpostīti.

³ „Mans Karali, kādēļ Tu raudi?” (*gr.val.*)

⁴ Vīzijā redzētie trīs metāla stieņi simbolizē trīs galvenās kristīgās konfesijas.

⁵ Pēkšņi Kungs aplūsa, palūkojās uz mani, un tad, it kā būtu kaut ko atcerējies, runāja tālāk.

⁶ Vissvētākā Sirds.

Tava Ganāmpulka – Kungs, liec arī viņām sadzirdēt Tavu Balsi. Kungs, es lūdzu par musulmaņiem, jūdiem un citu reliģiju pārstāvjiem – ļauj viņiem iemīlēt Tevi no šīs dienas uz mūžiem. Āmen.

Es esmu tevi sadzirdējis, Mana draudzene, Es esmu tevi sadzirdējis; beigās visi Mani pielūgs;

IXΘΥΣ

1993. gada 18. janvāris

(Sakramento.)

Šodien ir mana dzimšanas diena un kristiešu vienotības nedēļas pirmā diena. Agrāk šajā dienā tika svinēti arī Pētera Sēdekļa svētki. Šodien kāds ļoti svēts bīskaps – Frensiss A. Kvinns – bija uzaicinājis mani runāt Vissvētākā Sakramenta katedrālē. Pēcpusdienā pirms tikšanās tie cilvēki, kuri bija mani uzaicinājuši runāt, uzdāvināja man dāvanu, kuru ieraugot, sapratu, ka tā patiešām ir no Jēzus, jo 1992. gada 21. oktobra vēstījumā Viņš man bija sacījis:

„prieicājiem un līksmo, jo arī tev Es pasniegšu Savu Biķeri ... Es esmu nolēmis ievest Savā pavēnī tautu pēc tautas, lai tās ticētu, ka Mani ir sūtījis Tēvs; patiešām – nāks Diena, kad visi zemes valdnieki, vadītāji un visi ietekmīgie vīri, un visi tās iedzīvotāji atzīs, ka Es esmu Kristus, Dzīvā Dieva Dēls; un katrā vietā vīri vienbalsīgi un ar godbijību pacels lūgšanā un slavēšanā savas rokas, un pielūgs Mani kā viena sirds un dvēsele ...”

Šie cilvēki man uzdāvināja apzeltītu Biķeri, uz kura bija iegravēti vārdi: „Lai viņi visi būtu viens. Kristiešu vienotības svētki. 1993. gada 18. janvāris.”

Pēc manas uzrunas divi klātesošie bīskapi svinēja svēto Misi. Dievkalpojums bija svinīgs, tā laikā dziedāja koris, bet Misē par Vienotību priesteri Jēzus Visdārgāko Asiņu konsekrācijai izmantoja manu Biķeri.

Uzrunājot cilvēkus, es noskatījos ļaudīs, kas bija sapulcējušies – lēš, ka klātesoši bija kādi 1800 cilvēki – un izjutu skumjas. Es, Kunga sūtīta, stāvēju viņu priekšā, runājot par kristiešu vienotību cilvēkiem, kuru vidū 98% piederēja Romas katoļu baznīcai, kamēr „manas tautas¹ ļaudis nebija ar mani”. Katedrālē bija klātesoši pat musulmaņi un jūdi... Tomēr Kungs dzimšanas dienas dāvanu bija pataupījis vēlākam laikam. Pirms svētās Mises baznīcā ienāca kāds pareizticīgo priesteris ar palīgu, un pēc Mises viņš vaicāja, vai nevarētu parunāt ar mani. Mēs satikāmies sakristejā un es sapratu Kunga agrāk teikto: ”Krievija būs tā zeme, kura Mani pagodinās visvairāk.”

Šis priesteris piederēja Krievijas pareizticīgo Baznīcai...

Mūsu sašķeltības tumsībā ielauzīsies mazs gaismas stariņš, kas dāvās cerību uz vienotību. Šī mazā cerības gaisma ir Krievija. Vienotība nāks caur Krieviju, un šī zeme patiešām pagodinās Dievu!

Teicu priesterim, ka viņš ir Jēzus dāvana man dzimšanas dienā. Priestera vārds bija tēvs Vasilijs – mans vārds Vassula vīriešu dzimtē.

Otru zīmi, kas liecināja, ka vienotība nāks caur Krieviju, saņēmu tad, kad lūdzu Kungam izvēlēties lūgšanu tikšanās atklāšanai. Atvēru grāmatu, un pirmā lūgšana, ko ieraudzīju, bija krievu priesteri tēva Sergija Bulgakova lūgšana, kuru biju pierakstījusi 1989. gada 29. decembrī. Lūk, te tā ir:

„Ak, Jēzu Kristu, mūsu Kungs un Pestītāj, Tu esi apsolījis, ka vienmēr paliksi mūsu vidū. Tu esi aicinājis visus kristiešus uz vienotu līdzdalību Tavas Miesas un Asiņu Mielastā, bet mēs esam sašķēlušies un nespējam pildīt, ko Tu esi mums pavēlējis. Mēs nožēlojam šo grēku un lūdzam, lai Tu mums piedotu un palīdzētu saskaņā ar Tavu

---

¹ Grieķu pareizticīgie. (Dzirdēju, ka grieķu bīskaps bija aizliedzis grieķu pareizticīgajiem nākt uz šo tikšanos ar mani.)

Gribu kalpotu vienotībai. Aizdedz mūsu sirdīs Svētā Gara liesmu, dāvā mums gudrības, ticības, iecietības, pacietības, pazemības, izturības un mīlestības Garu... Dāvā mums grēku nožēlas žēlastību. To visu mēs lūdzam caur Vissvētākās Dieva Mātes un visu svēto eņģeļu aizbildniecību. Āmen."

1993. gada 2. februāris

(Es aicināju Kungu, bet nedzirdēju Viņa balsi un tas mani ļoti noskumdināja. Pēkšņi klusumu pārtrauca Viņa soļu skaņa.¹ Kungs mani norāja.)

Mans Gars ir pār tevi; Es tevi esmu gaidījis dienu un nakti!² cieni Manus noteikumus! kādēļ tu atliec mūsu tikšanās reizes, bet tagad esi izbrīnīta, cik gan vēl ilgi,³ kaut pagājušas tikai dažas minūtes; turpretī Es tevi gaidīju vairākas dienas! cik gan ilgi Man vēl vajadzēs būt tik pacietīgam? tu saki, ka Mans tuvums ir tavš lielākais prieks, bet tu neesi spējīga uz labu! mazā, nožēlojamā radība, vai esi aizmirsusi, kurš tev palīdz nostāvēt uz kājām? Es esmu pret tevi izturējies laipni un esmu bijis tavš Atbalsts; paskaidro, kādēļ biji aizgājusi no Manis!

Kungs, dāvā nabadzīgajam un nožēlojamajam vēl vienu iespēju! Virs šīs zemes mani iepriecina vienīgi Tava Klātbūtne!

tad izvēlies būt ar Mani! Es tevi aicināju pie Savas Sirds, Es neesmu tevi aicinājis būt par administratori;

Bet kurš tad paveiks šos darbus?

tu neesi atzinusi savu grēku!⁴

Kungs, es atzīstu, ka esmu grēkojusi, neievērodama Tavus noteikumus.

un būdama Man neuzticīga, pasaki to!

un būdama Tev neuzticīga.

tagad atkārto:

„Es slavēšu Kungu, un mana dvēsele dzīvos vienīgi Viņam. Es kalpošu Viņam vienīgajam, un manas lūpas slavēs tikai Viņu. Mana sirds būs pievērsta vienīgi Viņam, tā pukstēs Viņam vien. Āmen.”⁵

vai pīšļi var Mani slavēt? vai tie spēj izteikt Manu slavu? protams, nē, ja vienīgi Mans Gars neiemājo šajos pīšļos; bez Manis tu neesi nekas; gaisma tavās acīs nāk no Manas Gaismas; Es tevi nolīdzināšu līdz ar zemi un iemācīšu Man paklausīt, jo kā gan citādi lai Es kļūstu ieraugāms? Es esmu nolēmis, lai tu turpini pieaugt svētumā, un visi Mani nodomi vainagosies ar panākumiem, tādēļ neizvairies no sastapšanās ar Mani; dari visu, kas ir tavos spēkos, bet uzmanies, lai neatstātu novārtā labāko daļu; ļaujies uz Mani, lai es varu tevi atbalstīt un stiprināt; lūdzies; mēs, mums?

IXΘΥΣ

1993. gada 3. februāris

Kungs mans Dievs, Tu esi pazīstams ar Savu dāsnumu pret nabagiem un trūcīgajiem.

Tu piepildi izsalkušo mutes un to rokas, kuri tās ir izstiepuši pretim Tev. Tu pacel nožēlojamo un ierādi tam ķēnišķīgu vietu Savos Debesu pagalmos, bet vājamam atļauj dzīvot Savā Namā.

Tu pazemini un nolīdzini līdz ar zemi karaļus un karaļvalstis, ja tās kļūst par šķērslī Tavam Vārdam.

Maiguma Kungs, Tu ar līdzjūtību uzlūko grēcīgumu, sūtīdams viņiem Gudrību, lai tā māca staigāt Tavā Klātbūtnē un priecāties par Tavu labvēlību.

¹ Pārnestā nozīmē.

² Trīs dienas nebiju nākusi pie Kunga šajā ierastajā veidā.

³ Cik ilgi vēl Kungs kavēsies un klusēs.

⁴ Kungs šoreiz bija daudz stingrāks nekā parasti.

⁵ Es atkārtoju šos vārdus pēc Viņa.

Daudzi mani vajā un apspiež, tomēr Tava Gudrība ir atklājusi, ka tas viss ir Tavam lielākam Godam!

Cilvēki netaisnīgi mani vajā, gaidot piemērotu laiku, lai satriektu mani, Tavu bērnu... Tomēr Tu esi man neizsakāms Prieks, tādēļ, lai arī ko cilvēki man darītu, es turpināšu ar prieku sludināt Tavu Vārdu. Tu man esi tik liels Prieks, ka neviens, patiešām neviens nespēj atraut manu skatienu no Tevis.

Tu nemitīgi piepildi manu dvēseli ar prieku, Tu esi iegremdējis manu dvēseli Mīlestības kristību ūdeņos un kvēlojošās Uguns kristībā, kura liek manai sirdij liesmot. Tu manu dvēseli esi piepildījis ar neizmērojamu dārgumu – Savu Vissvētāko Sirdi.

Manu bērniņ, tava izturība palīdzēs tev iemantot dzīvību, tava mīlestība un pacietība izcīnīs tev vietu Debesīs; Mans bērns, ļauj Man kļūt par tavu daļu – pagodini Mani un sludini tautām Manas Mīlestības lielumu; nebīsties ne no viena, jo Es eju tev pa priekšu, pacel acis un paskaties uz Mani...¹ Es gatavojos izglābt Savu tautu, Es paņēmu aiz piedurknes cilvēkus no ikvienas tautas, cilts un valodas, un tiem pavaicāju: „vai jūs vēlaties sekot Man?” un viņi atbildēs: „mēs vēlamies iet ar Tevi, jo esam iepazinuši Patiesību”, un tad Es viņus vienu pēc otra atvedīšu atpakaļ, lai viņi mājotu Manā Sirdī – Es esmu nolēmis dāvēt mieru katrai sirdij;

jā! Vīna koks, kuru Es agrāk iestādīju, nesīs Manas Godības augļus; Es nevilcināšos, nedz arī izlikšos nedzirdam uzticamā saucienus; ja no diviem cilvēkiem viens ceļ Manu Baznīcu, bet otrs to jauc nost – pār kuru no viņiem Tiesas dienā nāks Mana Tēva dusmas? uzklausi Mani: Es tevi esmu audzinājis un mācījis tev atdzīvināt Manu Baznīcu, nesot vienotību brāļu starpā; Vassiliki,² Es tevi esmu radījis un saucis tevi vārdā, lai tu piederētu Man un jebkurā laikā un vietā labprātīgi nāktu Manā Klātbūtnē,³ Es vēlos, lai tu Man būtu tuvu klāt;

ak, Mana Tēva īpašās labvēlības bērns! ja Es tevi esmu izredzējis, lai atklātu tev Tēvu un apzīmētu tevi ar Mūsu Mīlestību, ja esmu atdzīvinājis tevi, iedvešot tevī Manu Svēto Garu un tavu dvēseli piepildot ar Savu Gaismu, un pārveidojis Gaismā tavu Tumsību ... Vassiliki, to visu Es esmu darījis, lai tautas caur tevi ieraudzītu Manu Žēlsirdību un Mīlestību;

tu vari sev vaicāt: „kāpēc es? kādēļ tas viss ir noticis tieši ar mani?” Mana atbilde ir: tavas neparastās nožēlojamības un pārsteidzošā vājuma dēļ; Mana Sirds – Mīlestības bezdibenis – ir apžēlojusies par tevi; tavā vietā varētu būt jebkurš cits; nestāvi Manā priekšā tik apmulsusi! vai tu patiešām vairs nepazīsti savu Pestītāju?

kurš gan vēl lai apžēlotos par Savu tautu, ja ne Es? kā gan lai klusēju, ja tautu tautas vienā laidā atkrīt no Manis, ja ikvienu galvu rotā šausmu vainags, bet sirdīs valda netiklība? bezdievība ir izplatījusies pa visu pasauli, vai tad Man būtu jāklusē? pasaki tiem: „laimīga ir tā sirds, kura samierinās ar savu brāli,⁴ jo tāda dvēsele tiks saukta par Visaugstā bērnu; svētīga ir sirds, kas vairs neklīst tumsībā, bet gan patiesi samierinās ar savu brāli,⁵ jo tā ne tikai baudīs Manu labvēlību, bet tai tiks atklātas Manas Vissvētākās Sirds neizsmeļamās Bagātības! apkārtējie noraudzīsies uz viņu izbrīnā par tās starojošo skaistumu un sacīs: „patiesi, šajā sirdī ir apslēpies Dievs”; tu, meitiņ, nekad nešķiries no Manis; Es, Kungs, tevi ganīšu līdz pat beigām; nāc;

1993. gada 18. februāris

¹ Es pacēlu acis un ieraudzīju Kristus Svētajā Vaigā smaidu.

² Mans oficiālais, dzimšanas brīdī saņemtais vārds.

³ Šai īpašajā veidā, caur vēstījumiem.

⁴ Tas attiecas uz visu cilvēci.

⁵ Attiecināms uz cilvēci.

Kungs, cik gan ilgi Tu vēl ļausi viņiem¹ Tevi izaicināt?

nākamo reizi, kad ar viņiem runāšu, Es nākšu kā viesuļvētra!

Tikšanās laikā Mehiko ekumēniskajā centrā viņi tikai pasmējās par Taviem vārdiem,² un sapulces vidū pameta tikšanos. Tu zini, ka vislielākā pretestība Pasaules Baznīcu padomē ir tieši no manējiem, viņi ir tie, kuri nevēlas ne manu klātbūtni, nedz arī kādas tikšanās.

Es esmu Uzvarētājs un Es viņus pārlocīšu uz pusēm ... skaties, Manu Ciešanu Vassula, saņem Manu Mieru, nemeklē nevienu citu kā vienīgi Mani! Manu Ciešanu dvēsele, ej pie tautām, bet pretdarbību atstāj Manā ziņā; tiem, kuri Man pretojas, Es likšu piecelties no viņu sēdekļiem un pārlocīšu viņus uz pusēm; uzticies Man, ej pie tautām un visiem atgādini par Manu Mīlestību un to, ka vārds „Jēzus” nozīmē „Pestītājs” un Glābējs, atgādini viņiem, ka Mana Mīlestība uz jums visiem ir pārāka par visu šai pasaulē ...

neskaties nedz pa labi, nedz pa kreisi; atminies, kā Mans Tēvs, tavas nožēlojamības valdzināts, apveltīja tevi ar Savu Mieru, lai tu šo Mieru nestu tālāk ikvienam, kuru sastapsi savā ceļā; Mans Tēvs, tava pārsteidzošā vājuma aizkustināts, atklāja tev Savu Vaigu un caur tevi arī citiem; Mans Svētais Gars, tavas niecības apburts, triumfēja tevī, uzceldams tevī Savu Troni un pārņemdams tavu dvēseli Savā varā; Es esmu piepildījis tavu sirdi ar Savas Vissvētākās Sirds Bagātībām;

Manas Dvēseles iemīļotā, pavisam drīz tevi pārklās balts audekls, un Es pats ietīšu tevi Savā Sirdī un ļaušu Manai Gaismai pārņemt tevi, tādēļ, Manas kvēlojošās Dedzības bērns, atļauj Man izmantot tavu rociņu vēl pavisam īsu brīdi,

raksti: Es nokāpu no Debesīm, lai jūs aizsniegtu, bet vai jūs esat klausījušies Manī? vēlmē jums pakalpot un atgādināt, ka esat Manas Valstības mantinieki, Es nokāpu no Troņa līdz pat jūsu istabas sliksnim; Es pametu Savu Atdusas vietu un, jūs meklēdams, nonācu tuksnesī; Debesu Valdnieks nekad nav dziedis jums Savu Mīlestību, nekad! Es atļāvu tavām acīm, radība, uzlūkot Karali Viņa Skaistumā, lai tevi savaldzinātu un tuvinātu Man;

lai pagodinātu Savu Vārdu, Es piecēlu mirušos un vēlējos, lai tie sludinātu Manu Valstību, bet kur gan kavējas jūsu atbilde? un jūs, kuri tik daudz spriežat par vienotību, vai tiešām jums šķiet, ka tukši vārdi var jūs vienot? kurš no jums ir gatavs atteikties no visām savām ērtībām, lai sekotu Man? kurš no jums būs tas, kurš pirmais izbeigs Manu Agoniju un ļaus norimt Maniem vaidiem pēc Vienotības un Miera, vēl pirms nāk pēdējā Stunda?

kurš no jums būs tas, kas iesēs tautās Mīlestības un Miera sēklas? kurš Manis dēļ uzticīgi sekos Gaismai, dienu un nakti piesaukdams Manu Vārdu? kurš no jums pirmais uzdrošināsies spert savus soļus Manis atstātajās asiņainajās Pēdās? vai jūs patiesi un no visas sirds Mani meklējat? redziet – nāk dienas, kad Es nākšu ar pārkonu un Uguni, bet, Sev par postu, daudzus atradīšu neziņā un dziļā miegā!

Es pie jums, radība, sūtu vēstnesi pēc vēstneša, lai izlauztos cauri jūsu kurlumam, bet tagad esmu ļoti noguris no jūsu pretošanās un apātijas; tikpat ļoti Mani nogurdina arī jūsu aukstums, bet, kad notiek sarunas par vienotību – jūsu lepnība un nespēja piekāpties; jūs esat piepildījuši līdz malām Apstulbuma kausu, un tas jau plūst pāri; saindējušies paši ar savu balsi, jūs esat nostājušies pret Manējo, tomēr mūžīgi tas neturpināsies – drīz jūs kritīsiet, jo jūs esat pretojušies Manai Balsij un klausījuši savējai, kura jūs ir novedusi pie bezjēdzības, nav brīnums, ka jūsu šķelšanās dēļ Mana Baznīca ir drupās; jūs neuzklausāt Manus padomus, nedz arī ticības trūkuma dēļ

¹ Grieķu pareizticīgo Baznīcas garīdzniecībai.

² Klātesoši bija visu baznīcu pārstāvji. Grieķu pareizticīgie atnāca ar nokavēšanos, 20 minūtes paklausījās manis lasīto Jēzus vēstījumus par vienotību, tad saniknoti piecēlās un pameta zāli.

piepildāt Manas ilgas, tomēr pavisam drīz Es jums un visai pasaulei atklāšu to, kas ir jūsu sirdīs un to, kā jūs slepenībā plānojat iznīcināt Manu Likumu;¹ sestajam zīmogam ir jātiek salauztam,² un tad jūs visi tiksiet iegremdēti tumsībā, kurā nebūs nekādas gaismas, jo no Bezdiebņa nāks dūmi kā no milzīgas krāsns un tie aptumšos sauli un debesis;³ Sava Taisnības Kausa dēļ Es jūs darīšu līdzīgus odzēm un čuskām, šajās tumsības dienās Es likšu jums līst uz vēdera un ēst zemes putekļus;⁴ Es jūs piespiedīšu pie zemes, likdams saprast, ka jūs neesat labāki par odzēm ... jūs slāpsiet un smaksiet savos grēkos;

Savās dusmās Es jūs notriekšu zemē un niknumā samīdīšu! vai redzat? Mani četri eņģeļi satraukti stāv apkārt Manam Tronim, gaidīdami Manas pavēles; dzirdot pērkona dārdus un redzot zibeņu liesmas, ziniet, ka Mana Taisnības Stunda ir klāt; zeme sakustēsies un līdzīgi krītošai zvaigznei tā sāks šūpoties,⁵ kalnus un salas izraujot no savām vietām, veselas tautas tiks iznīcinātas; debesis izzudīs kā satīts rakstu ritulis,⁶ kā tu, meitiņ, to redzēji savā vīzijā,⁷ smaga agonija piemeklēs visus zemes iedzīvotājus, un bēdas neticīgajiem! uzklausi Mani: un kaut arī cilvēki tev šodien teiktu: „ak, Dzīvais Dievs taču apžēlosies par mums, un tavš pravietojums nav no Dieva, bet gan nācis no tevis pašas gara;” pasaki viņiem: lai arī jūs tiek atskatīti par dzīviem, tomēr esat miruši; jūs apsūdz jūsu pašu neticību – jūs atteicāties ticēt Manas Žēlsirdības laikam un aizliedzāt Manai Balsij izplatīties caur Maniem vēstnešiem, lai brīdinātu un izglābtu Manas radības; arī jūs nomirsiet kopā ar ļaunajiem;

kad pienāks Tumsības Stunda, Es jums atklāšu to, kas ir jūsu iekšienē, Es apgriezīšu uz āru jūsu dvēseli; ieraugot savas dvēseles melnas kā ogles, jūs ne vien piedzīvosiet nebijušas ciešanas, bet savā agonijā jūs sitīsiet sev pa krūtīm, atzīdami, ka jūsu iekšējā tumsa ir daudz ļaunāka par to, kas jums apkārt;

kas attiecas uz tevi,⁸ (...) šādi Es tautām atklāšu Savu Taisnību un visas tautas sajūtīs Manu spriedumu, kad pienāks Mana Stunda; cilvēka dzīvību Es darīšu vēl retāk sastopamu nekā jebkad agrāk; tad, kad Manas dusmas tiks remdētas, Es jūsos uzcelšu Savu Troni, un jūs vienā balsī un vienā valodā, un sirds vienotībā slavēsiet Mani, Jēru;

šodienai pietiks, Mana Vassula; neturi rūgtumu pret savējiem un nesatrauc, dvēsele, arī savu sirdi; Es tevi parādīšu pasaulei kā vienotības zīmi; tev nepiekrīt un tevi atstumj, bet tu labi saproti, kādēļ tā notiek: vienotība ir nepieņemta, tieši tāpat kā daudzās sirdīs netiek pieņemta Mīlestība; pietrūkst sirsnības un patiesuma ...

nāc, mēs, mums?

Jā, mans Kungs...

1993. gada 19. februāris

miers tev, Mana mīļotā; vai mēs esam viens?

Kungs, dari, ka mans gars būtu pilnībā vienots ar Tavējo. Kungs, vienīgi Tu to spēj.

Es priecājos, ka tu apzinies savu niecīgumu, kā arī to, ka bez Manis neko nespēj; atbalsties pret Mani, un Es pievilksu tavu dvēseli Sev klāt; Mīlestība ir pie tevis, un Mans Gars pār tevi; atļauj Man turpināt vakardienas Vēstījumu;

¹ Vēstījuma turpinājumu Jēzus izteica ļoti nopietnā un drūmā tonī.

² Atkl 6, 12.

³ Atkl 9, 2.

⁴ Rad 3, 14.

⁵ Is 13, 13.

⁶ Atkl 6, 14.

⁷ 1990. gada 21. jūlijā.

⁸ Šie vārdi attiecas uz mani personiski.

uzklausi Mani: saki viņiem, ka Manī ir vienlīdz kā Žēlsirdība, tā dusmas; Man ir vara piedot un izliet Savas dusmas; liela ir Mana Žēlsirdība, bet arī Mana bardzība nav mazāka;

(Dievs lūdza, lai norakstu fragmentu no Zinību teicēja grāmatas 16, 11 – 12.)

Redzi, meitiņ, drīz Es atklāšu arī Savu Taisnību, jo Manam Plānam ir noteikts laiks; arī Maniem Žēlsirdības aicinājumiem ir noteikts laiks; kad Žēlsirdības laiks būs galā, Es parādīšu visiem, gan ļaunajiem, gan labajiem, ka Mana bardzība ir tikpat liela kā Mana Žēlsirdība, bet Manas dusmas tikpat varenas kā Mana piedošana; viss, ko esmu pravietojis, šai laikā ļoti ātri piepildīsies, un nekas no tā netiks atņemts;

Es jums esmu runājis par Atkrišanu, kura sasaistījusi¹ rokas pat Maniem vislabākajiem draugiem – tā atbrūno viņus jo izplatās ātri un ir visaptveroša; vai Es neteicu, ka kardināli nostāsies pret kardināliem un bīskapi pret bīskapiem, un, ka daudzi atrodas uz pazušanas ceļa? viņu nebeidzamās cīņas ir novājinājušas Manu Baznīcu, un šodien dumpības gars plaukst un zeļ pat Manā Vissvētākajā Vietā;

vai atminies vīziju, kurā tev rādīju Vissvētākā Altāra sakramentam apkārt ložņājošās odzes? vai Es neatklāju, ka daudzi no viņiem ļoti pretojas Manam pāvestam² un cenšas viņu nobīdīt malā?³ Es jau tagad esmu tev sniedzis vispusīgu izklāstu par to, kā Dumpīgums darbojas Manā Baznīcā;⁴

Mana uzticamā draudzene, ļauj Man šajā vietā beigt, mēs turpināsim vēlāk; paliec Manā tuvumā un esi Man patīkama;

IXΘΥΣ

1993. gada 22. februāris

„Pārmāci mūs, Kungs, bet ar žēlastību un ne savā bardzībā, ka Tu mūs galīgi neiznīcīni!” (Jer 10, 24)

Vassula, vēstnesis seko vēstnesim, un tie visi aicina pasauli uz grēku nožēlu; tagad Es atklājos kā vēl nekad agrāk, jo vēlos atvest atpakaļ visus, kuri ir tālu no Manis, un iemācīt viņus pildīt Manus Baušļus; ja Es neiejaucos, tad mazā liesmiņa, kas vēl vārgi kvēlo šīs paaudzes vidū, jebkuru brīdi var apdzist; līdz pat šai dienai viņi atsakās klausīties Manī un ticēt; jo augstākās domās viņi ir paši par sevi, jo nožēlojamāki viņi ir Manās Acīs – kā gan lai viņi rod Manu labvēlību, ja liek šķēršļus Manam Svētajam Garam? vienīgais, ko no viņiem dzirdu, ir: „kurš gan man var ko pavēlēt, kam ir vara pār mani?” „man pietiek pašam ar sevi;” liela ir Mana līdzjūtība, bet tikpat liela ir arī Mana bardzība; Manas dusmas ir tikpat spēcīgas kā Mana piedošana;

Maniem templiem⁵ tagad ir kopīga zeme ar tirgotājiem; Manu Svētumu viņi ir iemainījuši pret nodevām Sātanam! Es runāju par atkritējiem, par tiem, kuri pāri savām lūpām ir atļāvuši nākt Meliem un kuri vēlas piespiest ikvienu tikt apzīmogotam ar Meliem, Es esmu noguris no viņiem; kādreiz Manā Namā mājāja vienotība, un Mans Likums bija viņu dienišķā maize; bet paskaties, par ko ir pārvērties Mans Nams – tas ir kļuvis par posta vietu, par ķirzaku un zirnekļu mājvietu! ak ... bet Es visu to pavērsīšu pretējā virzienā;

Mana Sirds ir salauzta, Manu bērniņ, Mani eņģeļi šausmās trīc Mana Troņa priekšā, gaidot Stundu, kurā Es došu Savas pavēles; Es vairs nespēju noskatīties jūsu Svētās Mātes asarās, kas līst katrreiz, kad atkal Mans Dēls tiek piesists Krustā; jūsu paaudzes grēki ik mirkli ved Manu Dēlu pretim Kalvārijai;

¹ Tas nozīmē – viņi ir bijuši bezpalīdzīgi.

² Domāts Jānis Pāvils II.

³ Iepriekšējais vēstījums.

⁴ 1990. gada 12. septembris; 1991. gada 2. jūnijs; 1991. gada 6. jūnijs; 1991. gada 27. jūnijs; 1991. gada 16. jūlijs.

⁵ Es sapratu, ka ar to tiek domātas dvēseles.

vienā balsī pasaule zaimo Manu Svēto Garu un visus Debesu spēkus; ik dienas pasaule Mani izaicina, sakot: „paskat, paskat, par ko ir pārvērties varenais Kunga Nams!” tie izsaka šos vārdus, paši slepus ārdot Manu Namu ... Mana Dvēsele vairs nespēj izturēt Mana krustā sistā Dēla vaidus; lai arī Mans Dēls un jūsu Svētā Māte visiem spēkiem cenšas apspiest Savas ciešanas un sāpes, tomēr Manas Ausis dzird pilnīgi visu; Man nav cilvēku ausis un acis, tādēļ nekas nepaieš Man garām nepamanīts; tā kā jūsu paaudze izdara savu izvēli, nevis Es,¹ tad Manā Namā iemājojusi Dumpība tiks nonākt pār jums Manām dusmām, bet zeme pavisam drīz tiks pārklāta ar visdziļāko Tumsību;

tā nav Mana izvēle, bet gan jūsējā; Mīlestībā un Žēlsirdībā, Līdzjūtībā un Mierā Es biju izvēlējis jūs piecelt no jūsu kapiem, bet skatieties – cik daudzus no jums Mans piedāvājums nav pat aizkustinājis; nekas vairs jūs nespēj aizskart;

jūs esat izsmēlušī Manu Pacietības mēru, un tu, meitiņ, esi Mana Atbalss; lai arī kā viņi tevi nomoka, Es viņiem neļaušu gūt virsroku; notiks pretējais: izrunājot Manus vārdus, tu būsi kā zobens; atgādini viņiem vēlreiz, ka Mani neiepriecina grēcinieka un dumpinieka nāve, bet gan viņa atgriešanās – Es priecājos par katru, kurš izmaina savus ceļus un iemanto dzīvību; pavisam drīz šī zeme izzudīs!²

Es esmu nolēmis pasteidzināt Sava Plāna īstenošanos to iespaidīgo grēku dēļ, kurus jūsu paaudze ir iecerējusi; viss izzudīs, viss izdils kā drēbe;³ šādā veidā Es iznīcināšu grēka izraisīto apgānīšanu, bet jūs tikai tad apzināsit, ka jau no paša iesākuma esat bijuši Mani svētie tempļi un jūsos ir mājojis Mans Gars;

ak! jo tās būs Kristības ar Uguni!! šajās pēdējās dienās lūdzieties un gavējiet; Es Esmu ir pie jums;

1993.gada 1. marts

„Kungs, kad Tavi vārdi nāca pār mani, es tos apriju. Tavs vārds ir mans iepriecinājums un prieks manai sirdij, jo Es tiku nosaukts pēc Tava Vārda, Jahve, Visvarenaiss Dievs” (Jer 15, 16).

Manas acis bija aizklātas, un es neredzēju ne Tevi, nedz Tavu Godību, nedz arī Tavu Krāšņumu. Pēkšņi visdziļākajās manas tumsības dzīlēs atmirdzēja Gaisma! Tās spožuma apstulbināta un pārsteigta, es sagriļojos, ... un manā dvēselē mītošais vienaldzības gars, Tava Gara satriekts, pārstāja manī elpot.

Es ieraudzīju Tevi tur stāvam – Tu klusēji... un tomēr es pazinu Tevi, Iemīļotais. Tad tu atvēri Savas Lūpas, un man tika dots Vārds, un vienā mirklī tika atjaunota manas dvēseles atmiņa; plīvurs noslīdēja man no acīm, un es jutu savu dvēseli padodoties sava Tēva Rokām. Ak, Dievs, cik Tu man esi dārgs!

Es esmu Svēts;

Es sacīju, ka tevi šķīstīšu un došu tev jaunu sirdi, un likšu tevī jaunu garu; Es atbrīvošu tavu sirdi no vienaldzības gara, tā vietā liekot tevī Manu Garu; tajā dienā Es zvērēju, ka darīt tevi par Savējo; Es zvērēju, ka dziedināšu tevi, un tu kā koks nesīsi augļus Manai tautai; Es zvērēju, ka pabarošu izsalkušo un piepildīšu katru muti – jā, patiešām! Es zvērēju, ka nākšu pie tevis, uzarsu tevi, un tavā Niecībā iesēšu Savu Godību;

un tagad Es, Dievs, esmu uz mūžīgiem laikiem iemājojis tavā dvēselē; tāpēc pravieto bez bailēm; ej pie izkaltušajiem kauliem, un Es tiem došu miesu, Es viņos iedvesīšu elpu, lai tie Mani slavētu un pagodinātu; patiešām, Es dvesīšu pār mirušajiem, lai tie

¹ Tas nozīmē, ka tā vietā, lai izvēlētos Dieva Mieru, mēs izvēlamies jaunajā laikmetā ieiet caur Kunga pārmācību.

² Ebr 1, 11.

³ Atkl 21, 1;4.

dzīvotu un sauktu: „kurš gan vēl ir kā Dievs?” Es viņiem atgādināšu, ka tie neatradīs lielāku mīlestību par to, ar kādu viņus mīlu Es, viņu Radītājs;

1993. gada 2. marts

miers lai ir ar tevi;

katru savas dzīves mirkli veltī Man, Vissvētākajai Sirdij; šodien, Mana Vassula, Es tev saku: dzīvo tā, it kā šī būtu tava pēdējā diena virs zemes; tev ir jādara viss, lai dzīvotu svēti – katra reize, kad tu pārkāp Manu Likumu, Manī izraisa šausmas! vai tu saproti, Mana Vassula – šausmas ... tu esi pakļauta grēka varai, tādēļ nekad nepamet Manus noteikumus;

ikviens upuris, kuru tu Man upurē mīlestībā, tiks izmantots dvēseļu pestīšanai; tu esi vājuma pilna, tādēļ atbalsties pret Mani un paļaujies uz Manu mūžīgo Varu; iesakņojies Manā Vissvētākajā Sirdī, smeļot tajā spēku un gaismu; vai tev nešķiet, ka esmu tev dāvājis īpašu labvēlību, atklādams Tev Savu Vaigu un Manā Vissvētākajā Sirdī apslēptās bagātības? Savas Baznīcas Godību? atklādams Savu Vaigu tev, Es To esmu atklājis arī miljoniem citu cilvēku; Mans Vārds ir Jēzus, un tu esi Mana uz mūžiem, un tagad tu tiks saukta Manu Ciešanu vārdā: Vassula no Jēzus Ciešanām; un tagad, Vassula no Manām Ciešanām, lūdzies kopā ar Mani, jo Gavēņa laiks būs Man ļoti smags;

vērsies pie Tēva un atkārti pēc Manis šos vārdus:

„Mūžīgais Tēvs, svētīts lai top Tavs Vārds! pazīt Tevi nozīmē mūžīgo Dzīvību, pazīt Tevi nozīmē pazīt Patiesību, visas Gudrības Tēvs, svētdari mani ar Savu Svēto Garu, lai mana sirds izrunā gudrības pilnus vārdus.

Vienīgais un Pilnīgais, Majestātiskās Mīlestības Avots, Savā Godībā savaldzini manu sirdi, lai tā dienu un nakti slavētu Tevi.

Mirru un alvejas Avots, dāvā smaržu manai grēcīgajai dvēselei ar savu smalko aromātu, lai, sastopot savu Karali un Tavu mīļoto Dēlu, Viņš nenovērstu no manis Savu Acu skatu.

Pazīt Tevi nozīmē būt Tavā Gaismā – Gaismā, kas rādīs man Ceļu un vedinās manus soļus likt Tava Mīļotā Dēla pēdās.

Dzīvā Ūdens Aka, nāc... nāc un iegremdē Savu bērnu Straumē, kura tik bagātīgi izplūst no Tavas Svētnīcas.

Ak, Dievs! Es Tevi mīlu līdz asarām! Liec manai grēcīgajai dvēselei ilgoties pēc visa, kas ir Svēts. Jahve, mans Dievs, ļauj manai dvēselei izbaudīt Tavu Maigumu. Es slavēju Tavu Vārdu, jo Tu esi uzlūkojis manu grēcīgo dvēseli un piepildījis to ar Savas Godības spožumu.

Mana sirds dzied Tev, Tēvs, un mans gars gaviļē Tavā Garā. Ak, Dievs, mans Tēvs, ļauj manai dvēselei pakļauties Tavām mīlošajām Rokām, uzspied Savu Zīmogu uz manas sirds, lai mana mīlestība uz Tevi kļūst spēcīgāka par pašu Nāvi. Āmen.”

esi kā avots, Manu bērniņ, avots, kas apūdeņo izkaltušās zemes;

Visvarenais Dievs, ļauj manai sirdij iesakņoties Tevī. Jau kopš iesākuma es esmu atradusi patieso Mieru Tevī, Tēvs, Jahve, mans Kungs un Valdnieks.

Rītā, pusdienas laikā un vakarā es mīlu... Es slāpstu pēc Svētā, kura pirksts ir aizskāris manu sirdi, un viens vienīgs Skatiens to ir savaldzinājis.

Kungs, patlaban es stāvu tavā priekšā, apzinādamās, cik nožēlojama es izskatos, joprojām būdama šī tuksneša ieslodzīta. Steidzies pie manis, jo daudz ir to, kuri mani vajā...

Esī kā koks, kas stādīts pie ūdens avotiem – tu neesi pamesta novārtā ... Es pats esmu Tas, Kurš tevi uztur un sargā;

Skaļā balsī es saucu uz savu Pestītāju: Jēzu! Vissvētākā Sirds! Tu, kas esi iegremdējis manu dvēseli Mīlestības Kristību avotā – neļauj tai tagad Tevi atstāt!

Es esmu arī tavs Sargs;¹ Es esmu Tas, kurš aizstāv visnelaimīgākos un izglābj viņus no apspiedējiem, tev Es esmu pasniedzis Savu Kausu, lai tu to dzertu līdz ar Mani ... vai tu zini, kādēļ esmu nācis pie tevis? nebīsties, Miers lai ir ar tevi; Es nācu pie tevis, lai caur tevi pār šo paaudzi izlietu Savu Bezgalīgo Mīlestību;

Es esmu nācis, lai tev atgādinātu arī to, ka Miera Princis tuvojas; Viņš atnāks atpakaļ pa to pašu ceļu, pa kuru bija aizgājis; Mana atgriešanās ir tikpat noteikta kā rītausma ik dienas; Es esmu nācis arī tādēļ, lai ikvienam atgādinātu, kas rakstīts Patiesības Grāmatā², un vienkāršos vārdos izskaidrotu to, ko vēl neesat sapratuši;

Tēvam ir labpaticis tev uzticēt nest kopā ar Mani Vienotības un Izlīgšanas krustu, Viņš ir vēlējis, lai mēs abi plecu pie pleca šķērsotu šo tuksnesi; Visvarenais tev ir darījis lielas lietas; neskatoties uz pretestību, Es likšu Savai Balsij atskanēt visās zemes malās;

Vassiliki, ieklausies Manī ... ņemot vērā tās dziļās brūces, kuras ir cirtuši tavi apsūdzētāji, kuri patiesībā ir Mani apsūdzētāji, tava alga Debesīs būs liela; Es nevaru tev aiztaupīt šo labvēlību;³ Mana Taisnība visā tās pilnībā nāks pār šiem tirgoņiem⁴ – jo tie patiešām ir atkritēji no Manas Baznīcas, viņi Patiesību ir iemainījuši pret Meliem;

Manas Acis redz visu un Manas Ausis dzird visu; Es esmu redzējis, kādu postu Manai Svētnīcai ir nodarījuši tavi apsūdzētāji, Manu bērniņ, lūdzies par viņu dvēselēm; visas viņu rīcības pamatā ir tikai viltība un krāpšana; ak, nē, viņi nav izlīguši, viņi pat neapstājas, lai apdomātos, ka Man ir zināms viss viņu samaitātības dziļums! viņu sirdis deg kā mežonīga liesma, azartā perinot plānus, kā aprīt tevi kopā ar Maniem Vēstījumiem; viņi ir apvienojušies un rīko sazvērestības;⁵ meitiņ, tikai savtīgas intereses liek viņiem vēlēties noslāpēt Manu Balsi, kura atskan caur tevi! viņu muti pilda viltība un vēlme apspiest; viņi nomērķē savu loku pret tevi, tomēr, ja vien tie neatgriezīsies un nesamierināsies ar Mani, viņu sagatavotie ieroči citu pēc cita nogalinās viņus pašus;

Es šiem tirgoņiem saku: „jūsu bagātība jums tiks atņemta, un jūs, šausmu pārņemti, kaili sēdēsiet zemē; ja jūs atteiksieties no visiem jūsu grēkiem, jums tiks piedots – vairs nav atlicis daudz laika! atturieties no ļauna darīšanas un atgriezieties pie Manis; kādēļ jūs tik ļoti vēlaties nomirt kā tirgoņi? Mani neiepriecina iespēja jūs pazemot – jūs, kas nākat no Mana Nama, tādēļ atgriezieties, un jūs dzīvosiet! Tēva Roka ir izstiepta svētībai pār visiem, kuri meklē Viņu, visa Devēju; staidzieties izlūgt Tēvam Viņa labvēlību, un Viņš jūs uzklausīs”;

meitiņ, patiesi Es tev saku: nepadodies, esi drosmīga un turpini būt Mana Atbals; esi kā abpusgriezīgs zobens un sludini Manu Vēsti ar spēku un dedzību; no visas sirds lūdzies par pasaules atgriešanos, lūdzies, lai tautas ieraudzītu un iepazītu Mana Svētā Gara Maigumu; lai tās caur Maniem Vēstījumiem ierauga Manu Mīlestību, Manu Mieru, Pacietību, Žēlsirdību un Manu Uzticamību; nebīsties ne no kā – vienmēr

¹ Jēzus tagad man atbildēja.

² Sapratu, ka Kungs runā par Svētajiem Rakstiem.

³ Jēzus vēlas teikt, ka atļaujot viņiem man uzbrukt, viņi man izdara pakalpojumu, jo, pateicoties viņiem, mana alga Debesīs būs liela.

⁴ Tirgoņi: šajā kontekstā tie ir cilvēki, no kuriem piedzīvoju vajāšanas misijas laikā Kanādā. Tirgoņi: tie, kuri vajā Svēto Garu. Tirgoņi: simboliski tie ir arī šakāļi, kuri darbojas naktī. Tirgoņi: Atklāsmes grāmatas 13. nodaļā minētais otrais zvērs – ekleziālā brīvmūrniecība. Tirgoņi: sausais un bezdievīgais racionālisma gars. Tirgoņi: bibliskā nozīmē tie ir cilvēki, kuri Patiesību ir apmainījuši pret Meliem. Vārds „tirgoņi” var attiekties arī uz dumpības garu, mūsdienu viltus praviešiem un skolotājiem, no kuriem Jēzus mūs ir brīdinājis. Apustulis Pāvils saka: „Bet mēs nemācām tā kā pasaule, bet gan kā Gars mūs māca: garīgas lietas mēs mācām garīgi.” (1 Kor 2, 13)

⁵ Es sapratu, ka visi viņi veido vienu cilti.

atceries, ka Es esmu ar tevi un eju tev pa priekšu; apkamp Manu Krustu, kurš tevi aizvedīs uz Debesīm; atdzīvini Manu Baznīcu un iepriecini Manu Dvēseli; ej mierā un pildi visus pārējos ikdienišķos pienākumus, ieaicini tajos arī Mani; Es, Jēzus, tevi svētīju; svētī un slavē Mani;

IXΘΥΣ

Svētīts lai ir Kungs! Lai ir slavēts Kungs Jēzus!

1993. gada 9. marts

Maranata! Nāc!

Es tev dāvāju Savu Mieru;

Es esmu tev līdzās, Mana mīlotā, Es stāvu pie pašiem tava nama vārtiem! ieklausies līdzībā par vīģes koku – kolīdz tam riešas pirmās lapas un parādās pumpuri, tu zini, ka tuvojas vasara; tāpat ir ar tevi – redzot notiekam visas šīs lietas, zini, ka Es esmu ļoti tuvu, pie pašiem vārtiem; kas attiecas uz dienu un stundu – to neviens nezina; to nezina pat eņģeļi debesīs, nedz arī Dēls, bet gan vienīgi Tēvs;¹

radība! Es tik ļoti esmu ilgojies jūs sapulcināt kopā kā vista sapulcina zem spārniem savus cālīšus, bet tik daudzi no jums vēl arvien atsakās nākt pie Manis! vēlāk jūs nedrīkstēsiet teikt, ka Es nebūtu izmantojis visas iespējas, lai jūs visus sapulcinātu Manā Vissvētākajā Sirdī un jums pastāstītu par mīlestību, kurai līdzīgu jūs neatradīsiet nekur; bet jūs vēl arvien paši savā vaļā turpināt kļūst pa tuksnesi; pavisam drīz Es jūs piemeklēšu, bet pagaidām Es sūtu vēstnesi pēc vēstneša, lai viņi izkliegtu Manu vēsti; esiet nomodā!

Kungs, es jūtos ļoti laimīga un prieka pilna! Maranata!

nebaudies; vismaigāko rūpju vadīts, Es esmu nomodā pār ikvienu tavas elpas vilcienu! šajā Gavēņa laikā Es tev saku: Manu balodīt, sludini, sludini un pravieto, lūdzies un nepievērs uzmanību tam, ja tavi apsūdzētāji par tevi spriež netaisni; mīli un esi pacietīga; saki Man, bērniņ, vai drīkst izņemt no Rakstiem kādu vārdu vai teikumu un tad to iztīrīt, neņemot vērā kontekstu?

Nē, Kungs, jo šādā gadījumā izskaidrojums var būt pretrunā ar kādiem citiem Tevis teiktajiem vārdiem.

tāpat neviens nedrīkst tā rīkoties arī ar šiem Vēstījumiem; esmu teicis, ka Es vienīgais esmu Likumdevējs un Tiesnesis;² Vassula, Es vēlos, lai tavas acis un tava sirds meklētu vienīgi neredzamo, jo mūžīgā godība mājā vienīgi neredzamajās lietās; Es tik ļoti priecājos par vājumu un nabadzību! iemācies saprast, ka Manis dotās mācības ir paredzētas tavai pestīšanai un brīvībai, jo, kur ir Mans Gars, tur ir brīvība; Es, Kungs, esmu Gars,³

raksti:⁴

„Sēta top dabiskā miesa, uzmodināta garīgā miesa. Kā ir dabīgā miesa, tā arī ir garīgā miesa. Tāpat ir rakstīts: „Pirmais cilvēks, Ādams, kļuva par dzīvu dvēseli,” pēdējais Ādams par dzīvinošu garu. Pirmais nav garīgais, bet dabīgais un tikai pēc tam nāk garīgais, Pirmais cilvēks ir no zemes, no pīšļiem, otrs cilvēks no Debesīm. Kāds ir tas, kas no zemes, tādi paši tie, kas no zemes; un kāds tas, kas no Debesīm, tādi pasi tie, kas no Debesīm.

Un tāpat, kā esam nesuši zemes cilvēka līdzību, tā arī nesīsim Tā Vaigu, kas no Debesīm.

Bet to es jums saku, brāļi: miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, nedz arī iznīcība var iemantot neiznīcību. Redzi, es jums saku noslēpumu: ne visi mēs mirsim,

¹ Mt 24, 32 – 36.

² Jēk 4, 12.

³ Jņ 4, 24; 2 Kor 3, 18.

⁴ Kungs man norādīja Rakstu vietu, kuru vēlējās, lai es pārrakstītu.

bet visi tiksim pārvērsti – piepeši, vienā acumirkli, atskanot pēdējai bazūnei. Jo atskanēs bazūne, un mirušie tiks uzmodināti neiznīcībā, un mēs tapsim pārvērsti.

Jo tam, kas šeit iznīcīgs, jātērpjas neiznīcībā, un tam, kas šeit mirstīgs, jātērpjas nemirstībā. Un kad šis neiznīcīgais apvilks neiznīcību, un šis mirstīgais apvilks nemirstību, tad piepildīsies rakstītais vārds: „Nāve ir aprīta uzvarā! Kur, nāve, tava uzvara? Kur, elle, tavs dzelonis?”

Nāves dzelonis ir grēks, bet grēka spēks ir bauslība. Bet paldies Dievam, kas mums ir devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.”¹

patiešām – Es tevi esmu atbrīvojis no grēka un nāves likuma;

nāc un saglabā uzticību Man līdz pat sava skrējiena beigām; Es, Radītājs, šo skrējieni pabeigšu kopā ar tevi; tev ne no kā nav jābīstas – esot kopā ar Mani, tavs galds vienmēr būs bagātīgi klāts;

Es tevi nekad nepametīšu;

1993. gada 15. marts

Vassula no Manām Ciešanām – paturi acīs Mani; iepriecini Mani un dod, tā kā tu devi vakar;² vienmēr atbalsties pret Mani, un Es izmantošu tavu muti par Savu zobenu;

Es tevi mīlu; esi vienota ar Mani;

IXΘΥΣ

1993. gada 17. marts

miers lai ir ar tevi;

Manu bērniņ, tev ir jā māca Maniem bērniem viss, ko Es tev esmu devis; nebīsties, jo Es stāvu tev priekšā, Es esmu tavs Vairogs; lai arī kā ļaunais censtos, neviens nekad nespēs nostāties starp Mani un tevi; lai arī Sātans visdažādākajiem līdzekļiem cenšas tevi ievainot un sakropļot, lai arī viņš pulcina savus karapulku pret tevi – nekad nebīsties; Es esmu Visvarenais, un Manas Acis redz tev nodarītās netaisnības; mīļotā, Es tevi piesātināšu ar Savu Spēku un visiem Saviem bērniem Es pārpilnībā došu Maizi;

Es darīšu, ka tava degsme Mana Nama dēļ aprīs Manus ienaidniekus; Es tevi darīšu viņiem par draudiem un biedu, tādēļ nekad nebaudies, jo Es Esmu stāv tavā priekšā; Mana Svētība ir pār tevi, un ikviena tavas sirds šūna un šķiedra tiks piepildīta ar Drosmi, Spēku un Mieru; šajā, vispilnīgākajā, veidā tu maksāsi par dvēseļu pestīšanu un Mana Nama atjaunotni;

bezbailīgi pacel savu balsi un pravieto; pravieto, Manu bērniņ, un lai šie pravietojumi izmēž laukā grēcīgumu no daudzām jo daudzām sirdīm! lai tie, kuriem ir ausis, ieklausās, ko Gars šodien saka Baznīcām; lai nāk pie Manis visi izslāpušie; raksti un pasaki Manu priesteru dvēselēm, ka:

„dumpības noslēpumainais spēks jau ir darbā, tikai tam, kas to līdz šim kavē, vispirms ir jāpazūd;”³

Es jums saku: mīliet Manu Baznīcu, tāpat kā Es viņu mīlu un, tāpat kā Es esmu upurējis Sevi, lai darītu to pilnībā svētu, – arī jūs, Mani priesteri, sekojot Manam piemēram, upurējiet sevi Baznīcas labā;

Es jums to visu saku un Es zinu, ka Manas avis, kuras pieder Man, klausīsies Manā Balsī un nekad neatstās Mani; šodien Es vēršos pie jums, lai no sirds dziļumiem izteiktu tos pašus rūgtuma pilnos vārdus, kurus sacīju Savu mācekļu lokā Pēdējo vakariņu laikā: „kāds, kurš dalās ar Mani šajā mielastā, Mani nodos; Es jums to esmu

¹ 1 Kor 15, 44 – 57.

² Tikšanās laikā Arlā, Francijā.

³ 2 Tes 2, 7.

sacījis, vēl pirms tas notiek, lai, tam notiekot, jūs ticētu, ka tas Es esmu, kurš ar jums šodien runā;”

Mani bērniņi, neļaujiet bailēm un raizēm ienākt jūsu sirdīs, uzticieties Man un nebīstieties; pavisam drīz Tēvs sūtīs Uguns Kristību, un šī Uguns sadedzinās pasaules noziegumus; tuvojas stunda, kad cilvēks, kuram ir vara, bet kurš nav Manis sūtīts, ieies Manā Svētnīcā; patiesībā šī stunda ir jau klāt;

Es, Jēzus Kristus, vēlos brīdināt Savus priesterus, bīskapus un kardinālus, Es vēlos brīdināt visu Savu Namu no gaidāmā lielā pārbaudījuma; Mana Baznīca tuvojas lielam pārbaudījumam; atcerieties, ka Es jūs esmu izvēlējis Savā svētdarošajā Garā, lai jūs pagodinātu Mani; jau no iesākuma Es esmu jūs izredzējis un nolīcis būt par Manas Baznīcas spēcīgajiem un drošajiem balstiem, un esmu jūs aicinājis dzīvot ticībā un Patiesībā; Es esmu jūs izvēlējis, lai jūs dalītos Manā Godībā un ganītu Manus jērus;

patiesi Es jums saku: pavisam drīz jūs tiksiet pārbaudīti ar uguni; lūdzieties un gavējiet, lai nekristu kārdināšanā, nepadodieties un turieties pie jums mācītajām tradīcijām; lai kas arī notiktu, klausiet Manam pāvestam;¹ palieciet viņam uzticīgi, un Es jūs apveltīšu ar visām nepieciešamajām žēlastībām un spēku; Es mudinu jūs saglabāt uzticību pāvestam un turēties nostāk no ikviena, kurš nostājas pret viņu; un galvenais – neklausieties nevienā, kurš atdala sevi no viņa; lai jūsu mīlestībā uz viņu nekad neiezogās nekas liekuļots;

pavisam drīz jūs sastapsieties ar smagiem pārbaudījumiem, kādus līdz šim vēl neesat piedzīvojuši; Mani ienaidnieki ar savām viltīgajām un maldinošajām runām centīsies jūs pārvilināt savā pusē – ļaunais jau darbojas, un Izpostīšana vairs nav tālu; pāvestam² nāksies daudz ciest; tādēļ, ka sludināsiet Patiesību un būsiat paklausīgi Manam pāvestam, jūs visi tiksiet vajāti; viņi jūs ienīdīs, jo viņu darbi ir ļauni; patiešām – ikviens, kurš kalpo ļaunumam, ienīst Gaismu un izvairās no tās bailēs, ka viņa iznīcību radošā rīcība var nākt gaismā;

patiesi Es jums saku: ikviena Manas Sirds šķiedra piedzīvo plosošas sāpes; ja kāds nāk pie jums ar mācību, kura atšķiras no tās, kuru Es esmu iedibinājis, neklausieties viņā – šie cilvēki ir Maldinātāja sūtīti; Es Savus pamatus esmu cēlis uz Pētera, uz klints ... un elles vārti nekad to neuzvarēs ... ja kāds nāk pie jums un saka: „neesiet vairs uzticīgi šim pāvestam un pievērsieties citai saprātīgai kustībai”, tad nekustiet no vietas! esiet piesardzīgi! Maldinātāja raugs ir spēcīgs un var šķīst labs, bet patiesībā tā ir nāvīga krāpšana! neļaujiet nevienam jūs pievilt; pretojieties Sātana taktikai, jo šodien, Mani priesteri, Es likšu jums uzvarēt ļaunumu ar Manis – Patiesības – doto spēku; jūs piedzīvosiet vēl nebijušu garīgo cīņu pret Tumsības varas radīto armiju;

Mani mīļotie, lūdzieties nepārtraukti; Es Esmu ir ar jums; Es mīlu visus jūs; cilvēkam nevarētu būt bijusi lielāka mīlestība, kā atdot savu dzīvību par draugiem, kā Es to esmu izdarījis, jūs esat Mani draugi; esiet patiesi attiecībās viens ar otru, mīliet cits citu, nepadodieties lielā Pārbaudījuma brīdī un esiet bez bailēm un šaubām, lai arī tas jau tagad lidinās virs Mana Nama un gatavojas to pārklāt kā melns plīvurs; Es jums to visu esmu sacījis, pirms vēl tas notiek, lai tad, kad tas notiks, jūs ticētu;

IXΘΥΣ

1993. gada 19. marts

(Šorīt es tūlājos, bet tad ieraudzīju Kungu, Kurš man sacīja: „Un kad tu beidzot saņemsies, lai nāktu pie Manis?”)

---

¹ Domāts Jānis Pāvils II.

² Jānim Pāvīlam II.

Vassula, Es, Jēzus, dāvāju tev Savu Mieru; ziediņ, pasaki Man, vai zieds var izdzīvot bez ūdens? nē? Es esmu Dzīvais Ūdens un Es esmu Tas, kurš tevi uztur dzīvu;
Kungs, dažkārt man šķiet, ka Tu attālinies no manis un atstāj mani Tavu un manu vajātāju rokās. Tādos brīžos šķiet, ka viņiem ir vara arī nogalināt.

Vai es patiešām pildu Tavu Gribu? Varbūt, ka ne! Varbūt es rīkojos pretēji.

vai tu tici, ka Es pieļautu ko tādu?

Dažkārt Tu pieļauj lietas, kuras mūs pārsteidz. Tad mums atliek tikai teikt: „Acīmredzot Kungam ir Savi nodomi... Dievs to ir pieļāvis, lai arī mums tas paliek kā noslēpums.”

Es priedājos, ka esi atklāta ar Mani; Es patiešām atļauju kādām lietām notikt, bet tas ir Manam vislielākajam godam; tā kā mēs ar tevi esam noslēguši savstarpējas Uzticības līgumu, Es nepieļaušu, lai kaut kas nostātos starp mums; Es vēlos dziedināt šo paaudzi ar Savu Upuri un Savam priekam Es esmu atradis to, pēc kā vienmēr esmu ilgojies;

Es meklēju nedalītu sirdi; kad Es atradu tavējo, Es nolēmu to iekarot ... (esi drosmīga,) Es meklēju dzirdīgas ausis un tās atradu; pie tam – Savu Gudrību Es vienmēr esmu dāvājis tiem, kas ir kā bērni, un tu zini, ka tieši tāpēc Tēvam labpatika ar šo Gudrību apveltīt tevi;

Patiešām? (Šis vārds izlauzās ļoti negaidīti.)

vai tu vēl šaubies?

Nē!

Tēva Līdzjūtība ir neizsmeļama, un, lai arī tava uzvedība bija patiešām atbaidošā, Viņš tevī satrieca Savus ienaidniekus, un tad lika zvīņām nokrist no tavām acīm, lai tu ieraudzītu Manu Skaistumu, tad Es no visas Sirds iesaucos: nāc! nāc Man līdz, Es tev uzklāšu galdu, lai tev vairs nesalktu, un dalīšos ar tevi Savā Biķerī; Mans Nams kļūs par tavām mājām, un mēs kopīgi dosimies ceļā, lai uzvarētu neticīgo tautu; Es nekad neapslēpšu no tevis Savu Vaigu, tomēr arī tev būs jāatbild Manām prasībām;

atjaunojiet Manu Namu ar mīlestību¹, lai jūs visi atpazītu Manu atspulgu; lai ikkatra mute varētu par jums sacīt: „patiesi tā ir Dieva svētā tauta;” patiesi Es jums saku to, ko esmu teicis jau agrāk: ja jūsu roka vai kāja jūs apgrēcina, nocērtiet to un aizmetiet projām, jo labāk jums ir klibiem vai kropliem ieiet dzīvībā, nekā ar abām rokām vai kājām tikt iemestiem mūžīgajā ugunī; atveriet savas sirdis un nevis savus prātus! atveriet to jūsu Karalim un ļaujiet Man ieiet jūsu sirdī, lai to piepildītu ar prieku!

saproti, Manu bērniņ, ka tavš vienīgais neiznīkstošais ierocis ir lūgšana; Es vaicāju ikvienam: kurš no jums patiesi Mani meklē? kurš no jums vēlētas dalīties Manā Kausā – Šķelšanās un Nevienprātības Kausā? Mani ir pārņēmušas sāpes, un jūsu Pestītāja Sirds ir saplosīta līdz nepazīšanai;

kad Es atgriezīšos, cik daudz ticības vēl atradīšu jūsu vidū? vai atgriezoties Es jūs, Mani draugi, atradīšu citādus, nekā vēlētos redzēt? vai jūs vēl būsit saglabājuši to valodu un tradīcijas, kuras Es jums nodevu? vai arī runāsiēt kā filosofi un sludināsiēt par Bābeles Torni?

pasakiet – kas ir noticis ar Garu, ar kuru Es jūs apveltīju? jūsu raugs ir tas pats, kas bija farizejiem un saducejiem – jūs runājat gan par Likumu, bet nenesat To savā sirdī; Mans Likums ir dzīvs! mzticīgie! ar sava gara prātojumiem jūs Manu Vārdu esat padarījuši par spēkā neesošu; Es jums saku: jūsu sirds no Manis ir tikpat tālu, cik tālu debesis ir no zemes, jo jūs neesat ņēmuši vērā svarīgāko Likumā – mīlestību, grēku nožēlu, žēlsirdību un patiesu ticību! kurš no jums, kas sludina Manā Vārdā, patiesi mīl savus ienaidniekus?

---

¹ Tagad Jēzus uzrunāja visus.

Mani bērniņi, cik grūti ir ieiet Manā Valstībā! Mana tauta, ko gan tu esi izdarījusi ar Mana Krusta valodu? cik ilgi Man vēl būs jāpacieš viltu mācības vai arī to negantību, ko jūs esat ieviesuši Manā Templī? redzat, ka šodien Es jums piešķiru žēlastību redzēt brīnumus¹ – pat pagāni sāk tos ieraudzīt,² jo Es no jauna esmu apžēlojies par jums; šodien Es, jūsu Dievs, runāju ar jums, tādēļ neaizveriet durvis Mana Vaiga priekšā ...

Kungs, par ko Tu runā?

par tiem, kuri sēž pie Mana galda ... bet tu, Mana īpaši izvēlētā pilsēta, necenties izslīdēt no Manām Rokām vai izlocīties; ļauj Man valdīt pār tevi, jo Es vēlos piepildīt Savu Nodomu;

Mīlestība tev dāvā Savu svētību;

1993. gada 5. aprīlis

Svētīgs ir tas, kurš paļaujas uz Tevi!

svētīgs ir arī tas, kurš klausās Manī! miers lai ir ar tevi; ak, meitiņ, uzticība ir tas, kas Mani iepriecina ... Mana īpaši privilīģētā dvēsele, vai Es varētu tev kādreiz atteikt to, ko tu lūdz Manā Vārdā? nekad! Es un tu, mēs savu ceļojumu turpināsim roku rokā; ja tu pagursti – atbalsties pret Mani, bet, ja tu vairs neturēsies kājās – Es nesīšu tevi uz Pleciem; ja būsi izsalkusi vai izslāpusi – Es sagādāšu tavai maltītei Debesu Mannu; klausies Manā Balsī un tu nekļūdīsies, Es darīšu drosmīgu tavu sirdi un likšu tai dziedāt aiz prieka;

Mīlestība jau ir atceļā, mēģini saprast ... Es esmu Vīna koks, bet tu esi zars; Es esmu jūsu Skolotājs un Es jūs vienu pēc otra ievedu Savā Namā;

Es no visas Sirds mīlu ikvienu no jums;

1993. gada 8. aprīlis

Kungs, mans Dievs, Tu zini, ka uz manām lūpām nav viltus. Tu, kurš caurskati manu dvēseli un izpētī visus manus grēkus – Tu zini, ka esmu nevainīga to apsūdzību priekšā, kuras tiek izvirzītas pret mani. Kungs, vai Tu neesi apveltījis mani ar Savu Svēto Garu?

Mana pilsēta, Mana iemīlotā! Es tevi esmu vadījis tā, lai tu staigātu Manās Pēdās un Manā Gaismā; Es esmu atnācis, lai tev pateiktu, ka neesi viena; redzi? Manas Rokas ir kā Uguns mūris tev visapkārt; Es tev saku, nemeklē godu no cilvēkiem, jo tas, kurš ir cilvēku apbrīnots, Manās Acīs izraisa vienīgi riebumu; ļauj viņiem tevi vajāt un nebīsties, Manu jēriņ, no tiem, kuri nogalina miesu, bet pēc tam nespēj neko; bīsties no tā, kuram pēc nogalināšanas ir vara iemest ellē;

svētī Mani par to, ka lietas, ko Es tev esmu mācījis, līdz šim esmu aplēpis no gudrajiem un mācītājiem, atklādams tās patiesiem bērniem – tas Mani iepriecina un ielīksmo Manu Dvēseli! zini, ka tas, kurš tevi aizskar,³ aizskar Manu acuraugu! Mana Vassula, izdari visu, kas tavos spēkos, lai tu parādītu sevi Manā klātbūtnē kā dvēsele, kura ir izgājusi cauri pārbaudījumiem ticības spēkā, parādi Man, ka būsi nelokāma kā koks, stingri iesakņojusies Patiesībā, Mīlestībā, Ticībā un Cerībā; un tad, kad Es atnākšu pārbaudīt tavus augļus, Es saņemtu iepriecinājumu! Manu bērniņ, dod priekšroku ciešanām un nepadodies savas miesas vājumam; priecājies, jo nevienam neizdosies tevi šķirt no Manis!

bēdas⁴ pasaulei, kura liek šķēršļus Manai Vēstij! un vēl vairāk ir jābēdājas cilvēkam, kurš to nodrošina! Vassula ... caur tevi Es atklāšu Savu Godību; ja ap tevi sapulcējas naidīgas dvēseles – esi kā abpusgriezīgs zobens, kurš uzšķērž Melus; lūdzies, lai

¹ Svētā Gara izliešanos.

² Atklāsmes un parādības nekristiešu vidū.

³ T.i., kurš mani vajā vai apsūdz.

⁴ Pēkšņi Dieva tonis mainījās.

Mana Gara dotā Debesu barība sasniegtu nabadzīgos un izsalkušos, lai Mana Manna piepilda jūsu mutes! un tu,¹ kuru Mana Dvēsele ir izmetusi pie tautām kā tīklu...² „imé stenakhoreménos para poli; avrio ine i proti stavrossi, ké pali, o Ios Mou tha ksana-stavrothi se epta meres ...”

Es Debesis ietērpšu melnā ... lūdzies, lai tiktu pieņemts vienots Lieldienu svinēšanas datums; dzīvo Manā Mierā; Es, Jahve, tevi mīlu, sludini Manu Vārdu bez bailēm! nāc;

1993. gada 9. aprīlis

Mana Vassula, miers lai ir ar tevi; Es esmu nolēmis uzziedināt šo tuksnesi, bet izkaltušajās zemēs izvirst avotiem, kas plūdīs no Mana Nama; Es šo neticīgo paaudzi atvedīšu atpakaļ pie Sevis, tomēr, pirms tas notiks, daudzi, kuri pašreiz ir pirmie, būs pēdējie, bet pēdējie būs pirmie; saproti, ka tavš Radītājs pats paveiks šo darbu, un šis darbs liecinās, ka Viņš ir Tas, kurš pasaulē sūtījis Savu radību, lai tā Viņu pagodinātu; caur šiem darbiem jūsu tumsībā atmirdzēs gaisma, kura patiesībā ir sākusi mirdzēt jau tagad; iepriecini Mani, turoties pie Manu drēbju vīles, un Es tev vēlreiz atgādināšu: neuztraucies par to, ko par tevi domā pasaule, un nemeklē tās atzinību, bet meklē tikai sava Radītāja atzinību;

Mana skolniece, pūlies, lai pagodinātu To, Kurš tevi ir sūtījis; Tēvam vispatīkamākais ir patiesums un ... viss, kas pieder Tēvam, pieder arī Man, un viss, kas pieder Man, ir arī tavējais; nāc un esi pacietīga; Es, Jēzus, tevi svētīju un tevi mīlu: atdzīvini Manu Baznīcu; mēs, mums?

Jā, Kungs.

IXΘΥΣ

1993. gada 12. aprīlis

„Kungs ir mans vienīgais tiesnesis.” (1 Kor 4, 4)

Kungs, Tu esi sacījis:

„Es izglābšu Savas avis no krāpnieku rokām.” (Ez 34, 22)

Kungs, es paļaujos uz Taviem Vārdiem.

miers lai ir ar tevi; atbalsties pret Mani; meitiņ, kas attiecas uz tevi, tev jābūt pacietīgai un nemitīgi jāatceras šie vārdi: beigās Mūsu Abu Sirdis uzvarēs; darbs, kuru esmu uzsācis un svētījis, Es pats arī pabeigšu;

Es tevi esmu svētījis, darot līdzdalīgu Savā pestīšanas plānā; ak, cik ļoti Es mīlu tavu vājumu, jo tieši šajā neizsakāmajā vājumā Es varu būt Karalis! tiklīdz Es pabeigšu Savus darbus kopā ar tevi, tai pašā mirklī tu nekavējoties tiks Manis pārņemta; daudzi no tiem, kuri bija krituši, piecelsies un pasludinās, ka Es patiešām esmu bijis tavš Augstākais Pavēlnieks, bet tu – iepriecinājums Manās Ciešanās, Manu Ciešanu iemīļotā kalpone; šajā dienā viņi slavēs Mani;

bet pagaidām apmierini Mani, atbilsti Manām prasībām un pievērs uzmanību tev uzticētajai misijai; nebaidies, Mana līgava, nāc un laiku pa laikam piespied savu galvu Manai Vissvētākajai Sirdij, tajā rodot atpūtu; Es tev nepārmetīšu un tevi neapsūdzēšu, ja tu pilnībā neatbildīsi Manām prasībām, Mans Spēks pacels tevi pēc kritieniem, un pamazām kā rūcoša uguns Es tevi pārņemšu ar Savas kvēlojošās Mīlestības liesmām – tad tu pilnībā dzīvosī Manā Gribā un atbildīsi visām Manām prasībām ... vai Es neesmu tavš Radītājs un Laulātais Draugs? vai neesmu tevi uzturējis no Savām Bagātībām? kādēļ gan Man būtu tevi jāatstāj? šī misija, kuru esmu tev uzticējis, ir Manas svētības zīme;

¹ Dieva balsī bija saklausāmas skumjas, un es jutu, ka Viņš ir noskumis.

² Dievs runāja manā dzimtajā grieķu valodā: „Esmu ļoti noskumis – rīt ir pirmā krustāsišana, bet pēc septiņām dienām Mans Dēls tiks piesists Krustā vēlreiz ...” – šie vārdi attiecās uz diviem atšķirīgajiem Lieldienu svinēšanas datumiem.

sūtīdams tevi laukā no pašas mājas, lai atjaunotu Manu Namu, Es esmu velējies, lai tu dzīvotu Manā Gaismā! piedāvādams tev izvēli uzskatīt Manu Namu svarīgāku par tavu pašas namu, Es esmu tevi svētījis un kļuvis par tavas mājas Sargu; tāpēc nebīsties, Mans bērns, Es tevi esmu svētījis, jo tu Man esi uzdāvinājusi savu sirdi; tagad dodies pie cilvēkiem un dod tiem visu to, ko Es esmu tev devis – dāvā viņiem šos Vēstījumus – tā ir Mana personīgā mīlestības vēstule ikvienam no viņiem; tāpat kā Es, rūpējies tu arī par to, lai Mana tauta tiktu paglābta no bojāejas; dod viņiem Manu Mieru; meitiņ, ecclesia atdzīvosies!

Es tevi mīlu;

IXΘΥΣ

1993. gada 16. aprīlis

(Lielā Piektdiena pareizticīgo Baznīcā.)

Kopš Tu man esi dāvājis jaunu dzīvību, Es esmu gājusi Tavās pēdās... Man tikai nedaudz ir jāpieliec auss un es jau spēju Tevi saņemt! Mana dvēsele priecājas Tavā Klātbūtnē, Es dzīvoju Tavās mīlošajās Rokās, sava Dieva Rokās.

miers lai ir ar tevi;

nolīdzini ceļu, pa kuru Man ir jāatgriežas, līdzini tekas, kurās Es speršu Savus soļus, atver, Mans draugs, plašu lielceļu Vienotībai;

Mana Atgriešanās ir neizbēgama; uzklausi Mani: mūsdienās jūsu gars nespēj izdibināt Manas Debesu Valstības Bagātības, jo vairums no jums spriež cilvēcīgi; tikai tas cilvēks, kurš ir piedzimis no jauna, spēj ieraudzīt Debesu Valstību;

Vassula no Manas Vissvētākas Sirds ciešanām, mīlotā dvēsele, Es tevi iedrošināšu ar tiem pašiem vārdiem, kurus Mans Gars iečukstēja svētā Pāvila ausī: „dzenieties pēc pravieša dāvanām”¹; Es vēlos, lai tu šos vārdus atgādinātu Manai tautai; pasaki viņiem, ka cilvēkam ir jātiecas būt par pravieti, tādā veidā pagodinot Manu Svēto Garu;

Kungs, daudzi nosoda pravietošanu, un es arī saprotu, kāpēc, jo visapkārt ir tik daudz viltus praviešu.

jūs, mazticīgie! kā jūs varējāt pārprast, ko esmu jums mācījis? Es esmu teicis, ka Laiku beigās celsies daudzi viltus pravieši un jums ir jāuzmanās no tiem, bet vai neesmu sacījis, ka jūs viņus pazīsiet pēc to augļiem? kādēļ tik maz ir to, kas seko Maniem norādījumiem?

Es esmu Kristus, un tas ir iemesls, kura dēļ Es tevi sūtu – Es vēlos, lai tu pasludinātu tautām, ka Mans Vārds ir dzīvs! tāpēc nepadodies, nešaubies un nebīsties, jo Es esmu tavs Vairogs; jā, Mana Vassula, Es esmu dāvājis tev priekšrocību ne tikai būt kopā ar Mani šajā īpašajā veidā, bet arī ciest Manis dēļ; tomēr nešaubies, ka Es nebūtu spējīgs pabeigt šo Darbu bez tevis – Man pietiek pašam ar Sevi, bet Es esmu izvēlējis tevi, lai darītu tevi pilnīgu;

Es tev saku: tavs skrējieni vēl nav galā, jau tagad Es varu apgalvot, ka pabeigšu to kopā ar tevi; ej pie tautām un sludini, ka Mans Likums ir dzīvs, un Es vēlos to ierakstīt viņu sirdīs; tādēļ priecājies!

priecājies un līksmo, jo Mana Žēlsirdība ir nepārspējama; priecājies, ka Mūsu Abu Sirdis līdzīgi diviem olīvzariem zaļo jūsu vidū, lai atjaunotu jūsu veselību un sadziedētu jūsu rētas; priecājies un līksmo, ka Mūsu Sirdis kā divi Lukturi vada jūsu soļus pretim Debesīm, kurām jūs arī piederat; kam gan jūs varētu pielīdzināt Manu Žēlsirdību?

tevi, Vassula, Es esmu pacēlis un izaudzinājis Savā Gaismā, tādēļ turies cieši pie Manis, Es no Debesīm vēroju katru rīcību, un Es zinu, ka visdziļākās brūces Man

---

¹ 1 Kor 14, 39.

cirtīs Manu vislabāko draugu namā; Man nāksies izdzert jūsu šķelšanās Biķeri, jūsu neizlīgušo siržu un atkrišanas rūgto dzērienu ... spītība un viltus nogalina nevainīgo; nē, Manu bērniņ, negaidi, ka pasaule tev pateiksies vai arī būs līdzjūtīga – arī Es Savā ceļā uz Kalvāriju nesaņēmu nedz vienu, nedz otru ...

mazo sirsniņ, Es tev saku: Savas Mīlestības dēļ Es neapklusīšu, bet gan turpināšu vairot Savus Aicinājumus jūsu vidū; Es pārspēšu ikvienu zākājošu mēli, jo Es esmu Kungs; tādēļ priecājies, jo to ievainojumu dēļ, ko Mani draugi tev ir nodarījuši,

Es daudziem likšu atgriezties pie Sevis,

Es aklajiem ļaušu redzēt un kroplajiem atkal staigāt; daudzi no jums atgriezīsies pie Manis, tādēļ neraudi vairs un noslauki savas acis ... nāc, Mana Vassula ... Es noslaucīšu tavas asaras...

¹pavisam drīz zeme nodrebēs un sakustēsies, un – ak vai! tik daudzi vēl tajā laikā arvien klīdīs pa tuksnesi ... nāc, atbalsties pret Mani, uzticies Man;

lūdzies, jo Es ļoti priecājos, kad tu atceries par Manu Klātbūtni, Es tevi mīlu ar maigu un neizmērojamu mīlestību;

Es vienmēr būšu ar tevi;

IXΘΥΣ

1993. gada 20. aprīlis

Vassula, Manu bērniņ, tas esmu Es, Jahve ... Es tevi mīlu, meitiņ; Sava Goda dēļ Es tevi turpināšu sūtīt uz svešām zemēm; jūties Manis mīlēta, aizsargāta un vadīta; ieklausies Manī: laiks neko nenožīmē, Manās acīs tam nav nozīmes, tādēļ esi gatava sastapties ar Mani!²

Manu Sirdi pilda dziļas skumjas, jo Baznīcu arvien vairāk piepilda nodevība un ticības trūkums; lūk, ko dzirdu no tiem, kuri sēž pie Mana Dēla Vikāra galda: „cik viņš ir apnicīgs!” kā jau agrāk tev esmu teicis – tie ir jūsu laikmeta Kaini, par kuriem Es arī runāju, komentējot Desmit Baušļus; ar vīraku rokās viņi izliekas meklējam Mani, bet viņu gars nemeklē Manu Garu;

Es tev saku: viņi nesvētī Manu Vārdu, un viņi nav novērtējuši Manu lielo Mīlestību; katru dienu viņi Mani nicina un izaicina ar savām negarīgajām sarunām, viņu vīpsnāšana par Manis sūtītajiem vēstnešiem liek Man aizdegties dūsmās, ak! tomēr viņi sagrīšosies kā krītošās zvaigznes, kas ir nolemtas mūžībai vismelnākajā tumsā, ja vien viņi nenokāps no saviem troņiem un nenožēlos grēkus! tev jāpaceļ sava balss lūgšanā par viņiem, pirms vēl nav pienākusi Mana Diena ...

meitiņ, Es tevi svētīju; aicini Mani, kad vien vēlies, Es nekad tevi neatstāšu ...

1993. gada 23. aprīlis

(Runāja mūsu Vissvētākā Māte.)

Mans bērns, Es tevi svētīju; Christos anessti!

Alithos anessti!!³

ecclesia atdzīvosies! esi drosmīga! Sātans var likt tavā ceļā šķēršļus, tomēr Es esmu tev līdzās, lai tos noņemtu; ja kāds nolemj sevi veltīt Dievam, tam ir jāatstāj viss, lai sekotu vienīgi Viņam; nekas no tā, ko tu dari, nav veltīgs;

Vassula, tuvojas kristības laiks, un šī būs ļoti īpaša un izcila kristība! Jēzus kristīs zemi ar Uguni; līdz tam laikam Es turpināšu atklāties cilvēkiem parādībās; tagad ir

¹ Jēzus tonis mainījās it kā Viņš vērstos pats pie Sevis.

² Es sapratu, ka Jēzus vēlas, lai Es būtu gatava saņemt šķīstīšanu.

³ Mūsu Svētā Māte sveicināja mani grieķu valodā, kā tas ir pieņemts pareizticīgo Baznīcā pēc Lieldienām. Mums ir paradums, sastopoties sveicināt vienam otru ar vārdiem „Kristus ir augšāmcēlies”, savukārt otrs atbild: „Viņš patiesi ir augšāmcēlies!”

grēku nožēlas un atgriešanās laiks, patlaban ir izlīgšanas laiks; bērniņi, upuris, kuru Dievs šodien sagaida no jums ir, lai jūs izmainītu savas dzīves un dzīvotu svēti;

Dievs aicina un nožēlu un atgriešanos ikvienu dvēseli; nesakiet, ka esat pārlieku grēcīgi, lai Viņš jums piedotu, un, ka Visaugstais vairs nebūs labvēlīgs un līdzjūtības pilns; Dievs nāk pie visiem, pat pie visgrēcīgākajiem – atgriezieties pie Viņa, un Viņš atgriezīsies pie jums; nāciet un iemāojiet Viņa Sirdī, tāpat kā Viņš iemājo jūsu sirdīs; ņemiet vērā, ka bez nopietnām lūgšanām jūs nevarēsiet ieraudzīt Dieva Valstību; Viņa valdīšana uz zemes ir tuvu klāt pienākusi, tādēļ atcerieties, ka Dievs vēlas, lai jūs mainītu savas sirdis; nebaidieties atzīties savos grēkos; dzīvojiet un praktizējiet grēksūdzes sakramentu;

Mani bērniņi, Es jūs visus svētīju;

1993. gada 26. aprīlis

(Runā mūsu Visvētākā Māte.)

mīļotie bērniņi, jūsu sirdis vēl aizvien ir ļoti tālu no Mums,¹ jo jūs vēl arvien neesat izpratuši nedz Mūsu parādīšanos nozīmi, nedz arī Mūsu vēstījumos izteiktos vārdus; jūs vēl arvien neesat sapratuši, ko nozīmē Miers, Mīlestība un Vienotība; ja jūs to būtu sapratuši, jūsu zemēs tagad nebūtu vienās liesmās; ja jūs būtu izpratuši Mūsu Vēstījumus, tad būtu sapratuši un sekojuši šiem Jēzus vārdiem: „ikviens, kurš jūsu vidū vēlas būt liels, lai ir visu kalps, bet ikviens, kurš vēlas būt pirmais, lai kļūst par visu vergu,” jo arī Jēzus nenāca, lai Viņam kalpotu, bet gan, lai Viņš pats kalpotu un atdotu dzīvību kā atpirkuma maksu par daudziem; iemācieties saprast, ka Debesu valstība ir paredzēta ikvienam, tomēr ne katrs to spēj ieraudzīt un ieiet tajā; neesiet pārsteigti, ieraugot, ka tā ir piešķirta citiem, nevis jums;

patlaban Dievs nāk pie ikviena, tomēr daudzi no jums netic, un tādēļ arī nav miera jūsu vidū; Dievs var izvēlēties pēdējos pienācējus un apdāvināt viņus ar Savām bagātībām un Savu Godību tikpat lielā mērā kā pirmās stundas strādniekus; vai Viņam nebūtu tiesības rīkoties, kā Viņam labpatīk? lūdzieties, lai jūsu sirdīs valdītu Miers; dzīvojiet tā, it kā šī būtu jūsu pēdējā diena virs šīs zemes;

pēc tam, kad vairs neatklāšos parādībās, Es parūpēšos, lai pārbaudījumu dienās jums visiem būtu izdevība atsaukt atmiņā Mūsu Vēstījumus un Mācības; ilgi vairs Es neatklāšos parādībās, jo pēkšņi jūsu vidū nonāks Dieva Klātbūtnes majestātiskā Godība;

tieši tāpēc jūs visi esat aicināti vienā ganāmpulkā – Kunga Jēzus Kristus Baznīcā un Viņa Noslēpumos; Dieva Godība atklāsies jums visiem daudz drīzāk, nekā jūs to sagaidāt;

centieties saprast, ka Mūsu Mīlestība ir domāta katram cilvēkam šīs zemes virsū, tādēļ, mīlie bērni, neesiet skarbi cits pret citu, jo Dievs tiesās tos, kuri būs tiesājuši; kas attiecas uz kristību ar Uguni – Kungs nāks liesmojošā Ugunī, iznīcinādams šīs zemes virsū un sadedzinādams līdz saknēm visu šīs pasaules ļaunumu, visu tās netikumu zaņķi;

turpini sludināt visā pasaulē Dieva Valstību, un to, ka Mūsu Vēstījumi ir domāti, lai vestu cilvēkus grēku nožēlā; Es, jūsu Svētā Māte, jūs svētīju;

1993. gada 28. aprīlis

miers! mīlotā meitiņ, iemācies saprast, cik ļoti Mani iepriecina tava nabadzība! maziņā, ieslīgsti Manās Rokās un tavā bezgalīgajā vājumā ļauj Man tevi nest; nebaidies, jo Es esmu tavs Gans, atceries, ka šis nav tavs Darbs, bet gan Manējais; vai lai Es tevi nesargātu, negādātu par tevi un nedotu tev drošības sajūtu? kā lai par visu

---

¹ Mūsu Svētā Māte runā par Sevi un Jēzu – divām Sirdīm.

to negādāju tās labā, kuru ik dienas izgrūžu pasaulē un nododu tās žēlastībai? tautas cita pēc citas sadzirdēs Manu Balsi;

tu esi ieslēgta Manā Sirdī – tā ir tava vienīgā drošā mītnes vieta; Vassula no Manām Ciešanām, izturies pret Mani kā pret Karali, Es esmu tavs Karalis un tava vienīgā kaislība; izturies pret Mani kā pret savu visuzticamāko Ceļabiedru, visiem ir zināms, ka Es esmu Visuzticamākais; mīļotā dvēsele, atļauj Man iegravēt tevī Manus Vārdus – tie nekad nezudīs; Manu Ciešanu dvēsele, mīli Mani, jo tik ļoti reti kāds Mani mīl...
Kungs, es Tevi mīlu, un ir arī citi, kuri Tevi mīl.

ja tu Mani mīli, tad paliec Manā tuvumā un mierini Mani ... vai Es tevi varu upurēt vēl vairāk?

Jā, Kungs! Dari, kā Tev labpatīk!

saki: „jā – tās mīlestības dēļ, kādu Tu, Kungs, jūti pret dvēselēm;”

saki: „jā – tās dedzības dēļ, kādu Tu, Kungs izjūti pret grēciniekiem;”

pasaki Man šos vārdus; neatņem Man neko¹, un arī Es tev neatņemšu Savu Klātbūtni; tad mēs kopīgi strādāsim, kopīgi mīlēsim un lūgsimies; uzklausi Mani un neko nepaturi sev; neiesaisties nekādos citos pasākumos kā vienīgi Manās Iecerēs; lai viss, ko tu dari, tiek darīts dvēseļu pestīšanai;

Es, Jēzus, svētīju tevi un arī tos, kuri darbojas kopā ar tevi; pagodiniet Mani un kopā ar Mani augšāmceliet Manu Baznīcu; atjaunojiet Manu Baznīcu, Es jūs visus mīlu;

1993. gada 6. maijs

Manu bērniņ, Es, Jahve, tevi svētīju;

Mana Valstība pieder sirdsšķīstajiem, jo viņi ir tie, kuri redz Manu Skaistumu! tiem, kuri pašlaik, Man runājot, nepazīst Manu Vaigu, ir tikuši apslēpti Manas Gudrības noslēpumi; ja vien viņi atkal nekļūš kā bērni, viņiem nekas netiks atklāts; lūdzies par dvēselēm, kuras ir darījusi aklas viņu pašu gudrība; vai neesi dzirdējusi, ka Gudrība pacels nabagos un dos tiem vietu līdzās varenajiem?

īpaši lūdzies par tiem, kuri sakās redzam, bet patiesībā šajos Vēstījumos tiesā Manu Svēto Garu – tieši tāpat viņi vajāja Manu Dēlu un praviešus, kuri nāca pirms Viņa; ja cilvēks nepiedzimst no jauna, neredzēt tam Manu Valstību;

nāc, Es tev dāvāju Savu Mieru; uzticies Man ...

1993. gada 10. maijs

Ak, Jahve! Kādēļ gan Tu atkal esi tik tālu no manis? Atvieglo manas sirds sāpes! Uzmet tikai skatienu Savai verdzenei ...

Mans Vārds ir Jahve, un šis Vārds ir Svēts;² Es tev dāvāju Savu Mieru; Vassula, tavs Tēvs sarunājas ar tevi, lai tu, savukārt, atkārtu Manus Vārdus visām tautām, un, atklājot tām noslēpumus, kurus esmu iečukstējis tev ausī, parādi tām Manu Svēto Vaigu; Es pasaulei atklāju Savu Žēlsirdību un Mīlestību un nāku, lai izglābtu apspiestos no Apspiedēja un Maldinātāja rokas;

Manu bērniņ, neļauj savai sirdij tevi satraukt; pacel atkal no jauna savu nomākto balsi Man pretim, tu lūgsies, un Es, tavs Abba, tevi sadzirdēšu! pacel savas acis uz Mani, Mans bērns, un iemācies, ka Es esmu tava Aizsardzība un tavs Vairogs; pacel savu sirdi Man pretim, nebīstoties no apkārt valdošās tumsas un drūmuma, Es neļaušu tavai sirdij nogrimt;

mīļotais bērns, tu neesi bārene – sajūti Manu Klātbūtni; Es Esmu, Kas Es Esmu ir kopā ar tevi, tādēļ ar prieku pacel savu garu Man pretim un līksmojies Manā

¹ Šķiet, Jēzus atgādināja, ka es kādu laiku biju atstājusi Viņu novārtā un nebiju pietiekami ieklausījiesies Viņā – kopš tas notika, es arī tik izteikti neizjutu Viņa Klātbūtni.

² Sajutu, kā pār mani izlejas Dieva Mīlestības šalts.

Klātbūtnē; priecājies, jo Mans Svētais Gars, Patiesais Aizstāvis, izrādīs labvēlību tavai lietai, un tādā gadījumā – uz ko gan tavi vajātāji ir nomērķējuši?

Jahve, mans Dievs, es esmu runājusi vieglprātīgi, bet man tikai ar pūlēm izdodas iet kopsolī ar Tavu mīļoto Dēlu Jēzu... Es baidos, ka atpalieku no Viņa šajā darbā, un baidos arī zaudēt viņu no sava redzesloka!

nebīsties, Es vēlos, lai tu balstītos Manā varenajā Spēkā; ej mierā;

1993. gada 11. maijs

Kungs, tā esmu es, kas atkal raud uz Tava Pleca. Es esmu žēlabu pilna – īsts mūsdienu jaunais Ījabs...

tu nepazīsti Ījabu, ja iedomājies, ka piedzīvo to pašu, ko piedzīvoja viņš ...

1993. gada 12. maijs

(Telaviva, Izraēla.)

Kungs, dari dzirdīgas manas ausis un manas acis redzīgas, bet manu sirdi jūtīgu kā īsta mācekļa sirdi, lai es spētu uzņemt sevī Tavu Garu.

lūk, Es tevi apveltu ar pilnīgi visu: jūtīgu sirdi, mācekļa prātu un dedzību vēlmē būt Man patīkamai; atļauj Man tevi lietot tieši šādā veidā; no šī brīža tev vairs nevajadzētu būt neizpratnē – viss, ko Es daru, notiek Manam Godam ... Es vēlos, lai gan tu, gan citi kādu dienu kļūst līdzdalīgi Manā Godībā ... tāpēc, Manas Gaismas bērns, paliec Manā Mīlestībā;

Kungs, paldies, ka esi mani uzaicinājis uz Savu dzimteni.

Man ir labpaticies, lai tu būtu vietās, kur Es agrāk esmu bijis; Man šķiet, ka tu zini, ko visvairāk vēlos no tevis ... jā, Vassula – ved dvēseles pie Manis, lai Mana Dvesma tās atdzīvina! noglāsti Mani ar savu mīlestību, noglāsti Manas sāpes un ciešanas, noglāsti Manu caurdurto Sirdi; nāc pie Manis un noslauki Manas asins Asaras;

meitiņ? lūdzies pie Manas Sirds un pačuksti Man savus lūgumus; tā kā tu Man esi devusi savu „jāvārdu”, tad Es ar īpašu spēku piepildīšu tevī Savas ieceres; vienīgais, ko tagad sagaidu no tevis, ir mīlestība, paklausība un tava sirds; ic;

1993. gada 18. maijs

(Izraēla. Vēstījumi kanādiešu svētceļniekiem.)

Mana Vassula, saņem Manu Mieru;

Manis tik ļoti mīlētā un Tēva labvēlības apveltītā, Es tev saku – Es, Jēzus no Nācaretes, esmu tev atbrīvojis, Es esmu atbrīvojis jūs visus; slavējiet Mani un lūdzieties par tiem, kuru sirdis, pasaules pārņemtas, vēl arvien ir tālu no Manējās; patiesi Es jums saku: dienas ir skaitītas, un Tas, kuru jūs tik sen gaidāt, pēkšņi parādīsies jūsu vidū! tāpēc esiet gatavi ... izdzīvojiet ikvienu dienu tā, it kā tā būtu jūsu pēdējā diena virs šīs zemes;

Es esmu pagodinājis Savu Tēvu – vai lai jūs nepagodinātu Mani? patiesi, Es, jūsu Pestītājs, esmu atvedis šeit, lai jūs sekotu Manās Pēdās;¹ Es vēlos jums pateikt, ka ikviens, kurš Man kalpo, tam ir jāseko Man līdz pat galam; ikviens, kurš Mani meklē, atradīs Dzīvību, bet katrs, kurš ieklausās Manā Balsī un Manos Vārdos, bez žēlošanās pacietīs jebkādus pārbaudījumus; ja jūs patiesi Mani mīlat, Mans Likums jums nebūs par grūtu; mīlestība uzvar, mīlestība ir acīmredzama, mīlestība visu panes ar pacietību, tādēļ nāciet pie Manis un neatsakiet Man neko; nebīstieties, jo Mana Sirds ir Mīlestības Bezdibenis;

Mani mazie draugi, Es svētīju jūs visus no Savas Sirds dziļumiem;

1993. gada 18. maijs

---

¹ Jēzus to attiecina uz savu dzimteni.

miers lai ir ar tevi; atkārti pēc Manis šos vārdus:

„Jēzu – mana Gaisma, Jēzu – mans Vadonis, es Tevi mīlu, jo Tu man esi parādījis Ceļu.

Svētais Gars, mans svētais Ceļabiedrs un Draugs, Tu man ausī esi iečukstējis padomu un gudrību, un mierinājumu. Es Tevi mīlu, jo Tu esi atļāvis manām acīm redzēt, bet ausīm – dzirdēt. Es Tevi pielūdzu, jo Tu esi mani augšāmcēlis. Tu, ak svētā Debesu Manna, esi kļuvis par manu dienišķo Maizi un mierinājis manu postā aizlaisto un samaitāto dvēseli. Šai tuksnesī Tu rūpējies par mani un esi nomodā par manām vajadzībām.

Savas Dāvanas visai cilvēcei Tu uzpūt kvēlojošā liesmā, tādēļ Vissvētākās Trīsvienības godam dāvā mums žēlastību nodot sevi paklausībā Taviem norādījumiem un dari, ka Tavš Likums kļūst par mūsu iepriecinājumu. Āmen.”

labi; Es tevi mīlu un tevi svētīju; tavs Iemīlotais; ic;

1993. gada 19. maijs

(Lai arī kopš atbraukšanas uz Izraēlu Jēzus ik dienas diktēja man vēstījumus, tomēr es nejutu Viņa klātieni un piedzīvoju visīstāko tuksnesi!)

Lama sabahtani? Vai atvedi mani līdz pat Savai zemei Izraēlai, lai tagad mani atstātu? Vai Tu – Svētais – atvedi mani Savā dzimtenē, kurā es varu staigāt pa ceļiem, kuros staigāji Tu, ieelpot tās zemes gaisu, kuru kādreiz ieelpoji Tu, nogaršot to, ko nogaršoji Tu, - vai atvedi mani šeit, lai pamestu vienu? Ja nē, tad kādēļ Tu esi tik tālu no manis un kādēļ Tu klusē?

Ješua¹, Ješua, lama sabahtani?

Vai Tu esi atvedis mani līdz pat Olīvdārzam, lai pēc tam pamestu vienu? Mans Kungs, vai Tu vēlies, lai es sajūtu vientulību un Tavas Ģetzemanē piedzīvotās izbailes? Vai vēlies, lai sajūtu briesmīgo atraidījumu un nodevību, kuras piedzīvoji Tu? Vai Tu rādi manai dvēselei to, kam Tava tik jūtīgā Sirds gāja cauri tajā naktī? Tad kāpēc Savā zemē Tu slēpies no manis?

Tu zini, cik ļoti mana sirds un dvēsele ir izvārgušas aiz mīlestības uz Tevi... Tu zini to, cik ļoti es ilgojos nemitīgi lūkoties Tevī – līdz neprātam.

Ješua, Tu zini, cik ļoti mana dvēsele ir izslāpusi pēc Tevis – tad kādēļ Tu man esi pagriezis muguru?

Ješua, kādēļ Tev sagādā prieku pārraut katru manas sirds šķiedru?

Tu mani esi padarījis par mērķi, citu pēc citas raidīdams manī Savas bultas... Kungs, vai man būtu jāpaslēpjas no Tavu bultu lietus?

Ja tagad es Tevi zaudētu – kā lai pastāvu viena? Vai esi atvedis mani līdz šejieni, lai tagad pamestu?

Ješua, kopš Tu esi aizgājis, es esmu zaudējusi prieku dzīvot ... Tad vismaz pasaki man, kādēļ Tu tā rīkojies! Vai ir taisnīgi atvest mani uz Savu dzimteni un pēc tam vairs nelīkies par mani ne zinis? Vai tiešām Tu esi mainījis domas par mani?

Mans uzticamais Ješua, es saucu pēc Tevis, bet vienīgā atbilde, kuru sadzirdu, ir klusums. Es atrodos Tavas dzimtenes pašā sirdī, tomēr Tu pat neievēro manu grēcīgo dvēseli.

Kad iegāju pa Jeruzalemes vārtiem un apmetos Tavā zemē, manas slavas dziesmas atskanēja ikvienā ausī. Tu ļāvi man cerēt, ka ieejot Tavā pilsētā, es sastapšu Tevi, bet, kad es tajā iegāju, Tu manai dvēselei liedzi Savu Gaismu. Vai Tava Sirds nejūt, ja kādam tiek atņemta Tava Klātbūtne?

Tu pats nāci man pretim un pats izveidoji ceļu, kas ved pie Tevis, un tagad, iegremdēdams manu dvēseli tumsībā, Tu izjūti prieku. Nakts ir kļuvusi par manu

---

¹ Jēzus vārds aramiešu valodā.

vienīgo ceļabiedru, un, ja arī Tu ietu garām, es Tevi nepamanītu... Ja Tu pieskartos man, es to nesajustu, nedz arī pazītu Tavu Klātieni. Kā gan lai turpinu ceļu bez Tavas Gaismas? Esmu baļķpilna šī tukšuma priekšā ... Kādēļ Tu tā rīkojies ar Savu uzticamo draugu?

Ješua, vai tā Tu sagaidi viesus? Es ar savu lietu vērsīšos pie Mūžīgā Tēva un pie tā,¹ kuru Tu man esi devis par padomdevēju. Ja esmu nevainīga, viņi dāvās man cerību.

(Tai pašā rītā es par to izstāstīju tēvam O'Karolam un izraudājos.

Vēlāk, tajā pašā dienā, apmeklējot Kunga Kapu, es ar dvēseles acīm ieraudzīju savu Ješua. Viņš stāvēja pie ieejas Savā Kapā un, pirms es tajā iegāju, Viņš ar īkšķi aizskāra manu pieri un ar steidzīgu kustību vairākas reizes mani svētīja.

Tai pašā vakarā:)

maziņā, miers lai ir ar tevi! esi drosmīga, nebaidies! ieklausies Manos Vārdos: vai tu apšaubi Manu Uzticību, Uzticamību un Lēnprātību? vai tu neesi dzirdējusi, ka tās ir bezgalīgas? izproti, kā Es pats tiku salauzts tajās dienās, kad maksāju par tavu glābšanu;² Es Savā zemē neesmu saņēmis īpaši daudz vāraka vai remdinošu smaržu; Es izmantoju tevi, lai tiku remdēta Mana greizsirdīgā Mīlestība ... un vēlējos tev atgādināt par to, kas ar Mani ir noticis agrāk;

tu taču esi Mana viesņa, vai ne? vai labs namatēvs nebūs devīgs un necentīsies pārliecināties, ka viesiem nekā netrūkst? kādēļ? – jo Es biju nolēmis likt uzplaukt tavai dvēselei ... tagad arī Es vēlos tev uzdot jautājumu, un tikai vienu: vai pie ieejas Manā Kapā tu šaubījies par Manu Klātbūtni?³ ... atbildi Man ...

Jā, Kungs, es nedaudz šaubījos.

patiesi Es tev saku: Es vairāk nekā vienu reizi ar Savu īkšķi biju svētījis tevi uz pieres...⁴ vai redzi, cik ļoti daudz pacietības Man ir vajadzīgs attiecībās ar tevi? tādēļ arī Es no tevis sagaidu tikai pavisam nedaudz ...⁵ mācies no Manas Pacietības un Iecietības, un izproti, cik ļoti daudz pacietības Man ir vajadzīgs attiecībās ar tevi;

(Pēc šī vēstījuma, kuru saņēmu ap pusnakti, Jēzus lūdza, lai palieku nomodā kādu pusotru stundu, lai esmu Viņa tuvumā un Viņu pielūdzu. Es satvēru Mīlestību un Uzticamību, kuras noliecās no Debesīm un cieši tās apskāvu... Visas cilvēces Līgavaini iepriecināja tas, ka Viņš ir mīlēts, un Jēzus palika ar mani vēl kādu laiku. Es savā nožēlojamībā vēl un vēlreiz tiku pārliecināta par Uzticamo un Mūžīgo Mīlestību.⁶

1993. gada 20. maijs

(Jeruzaleme.)

Mans Karali!

Es Esmu; tavs Karalis dāvā tev Savu Mieru;

mīli Mani ... izbaudi Manu Asaru rūgtumu; ak, Mana mīlotā, atļauj Man atpūsties tavā sirdī, cik ļoti Es mīlu šo vietu! mierini Mani, Manu meitiņ, Manējā ...

Mans Dievs, kurš gan ir līdzīgs Tev?

ieklausies Manā Sirdī un izproti, kādēļ Es leju asaras; vai tu arī šonakt veltīsi laiku, lai

¹ Tēvs Maikls O'Karols.

² Jēzus bija paslēpies no manis trīs dienas.

³ Jēzus gaidīja atbildi klusējot.

⁴ Kristus īpašajai svētībai uz manas pieres piemita tik neparasts spēks, ka tā „nogāza no kājām” kādu sievieti Omahā, kura bija pienākusi pie manis un noskūpstīja mani uz pieres tieši tajā vietā, kur Jēzus bija mani svētījis. Viņa nogulēja Svētajā Garā pie sakristejas ieejas aptuveni 20 minūtes - vairāki priesteri bija šī notikuma aculiecinieki. Tas notika jūnija vidū, trīs nedēļas pēc svētības saņemšanas.

⁵ Tā kā jutos Jēzus atstāta, nespēju paciest, ka kanādiešu svētceļnieki nemitīgi man lūdza autogrāfus – šis nelielais uzdevums man šķita ļoti grūti izpildāms.

⁶ Vēlmē tikt mīlēts, Jēzus līdzīgā veidā aicināja mani uz pielūgsmi trīs naktis pēc kārtas.

Mani pielūgtu? nāc, Manējā, Jēzus ir šeit, tavā istabā¹... Es raudu, jo tavam Svētajam tiek ļoti darīts pāri²... Es stāvu pie katrām durvīm kā ubags un ubagoju pēc mīlestības, tomēr – ak, vai ... tikai retais Man atbild ... tik nedaudz ir to, kuri ieklausās Manī ... nāc un pielūdz Mani, nāc un pārsien Manas brūces ar savu mīlestību ... izjūti Manu Klātbūtni ... Jēša ir tev blakus, un tu esi Mans bērns, kuram Es esmu uzticējies rūpes par Manu Labumu; nebaidies – Es esmu lēnprātības pilns; ak, atjauno Manu Namu, Manas Mīlestības bērns, Mans atlikums, Mana sēkla ...

Dievu Dievs runā ar mani – kā gan lai es klusēju? Ko gan Viņš neatklāj taisnīgajam? Kungs, Tu mirušajiem esi darījis brīnumus. „Kas debesīs ir līdzīgs Viņam, kurš no dievu dēliem Tam līdzinās?” (Ps 89, 7)

esi kā lampa, kura spīd, lai pagodinātu Mani; celies un aizstāvi Manu lietu! ak, Vassiliki, Es tev stāstīšu par visu, kas tev darāms, un tu to paveiksi ar lielu drosmi; nevienam neizdosies tevi aprīt, un viņi pārliecināsies, ka Es Esmu ir kopā ar tevi; Mans Krusts vedīs tevi uz svētumu, sludini bez bailēm; viss, ko no Manis saņemsi, nāks no pašas Gudrības, tādēļ, Mana maziņā, esi uzcītīga un kalpo Man jau tagad ... tu esi tik ļoti vērtīga Manās Acīs ... patveries Manī un nebīsties, un Es, Es tevi nekad neatstāšu; sludini, tāpat kā Es tev esmu sludinājis, augšāmcel, tāpat kā Es tevi esmu augšāmcelis, un dari cilvēkus par Patiesības mācekļiem ... ecclesia atdzīvosies; miers; lūdzies un slavē Mani; mēs, mums?

Jā!

Es, Jēzus, svētīju tavu nelokāmību un uzticību šai darbā, kuru esmu tev uzticējies; ic;

1993. gada 25. maijs

Eli, Eli, ak, mans Dievs!

Savā mīlošajā laipnībā nāc un aizstāvi mani! Tu, kas piecēli mani no kapa, neapslēp tagad no manis Savu Svēto Vaigu! Nāc un esi ar mani!

Kādēļ man šķiet, ka Tu esi tik tālu?

Daudziem es šķietu neizprotama, kā fenomens, bet vai gan Tu pats nelūdzi, lai es būtu Tava Atbalss? Tad kādēļ gan Tava Atbalss, kad es atklāti sludinu Tavus brīnumdarbus, daudziem šķiet tik ļoti traucējoša? Vai viņus baida Tavs bezgalīgais Spēks? Vai Tavs neparastais Stiprums liek viņiem nodrebēt? Vai viņus kaitina Tava balss, kura no Debesīm nodārd pār visu zemi, ikvienā tautā un pilsētā?

Vai Tava Godības pilnā iziešana, kas atklājās ar tik neparastu spēku, ir iedvesusi viņos bijību? Vai viņi šausminās tādēļ, ka es visos četros zemes stūros sludinu, ka Debesis pavisam drīz atvērsies, dodot ceļu Tavai atnākšanai, un, ka steidzami ir jānožēlo grēki?

Vai arī viņi šaubās tādēļ, ka Tu tik bagātīgi izlej Savas Svētības un Žēlsirdību? Saki man – vai varbūt viņi nespēj saprast Tēva agonijas pilnos saucienus?

Tavi aicinājumi uz Vienotību, Mieru un Izlīgšanu atskan kā debesīs, tā virs zemes, bet kurš gan tajos klausās? Kurš tos spēj izprast?

Viņu miesa zem ādas satrūd, tomēr, kad Tu sauc „Pestīšana!”, neviens Tevī neklausās...

Ak, Eli... tik daudzi cer, ka es paklupšu un kļūdīšos, tik daudzi gaida manu bojāeju, jo viņi nekad nav sapratuši, kā Tava Plauksta spēj turēt grēcinieka roku.

Ak, Eli... viņi nekad nav sapratuši, kādēļ mēs, tik norūpējušies, katrā ielas stūrī modinām mirušos... Viņi nekad nav sapratuši mūsu sadarbības jēgu.

Viņi nekad nav sapratuši arī to, kādēļ es esmu sūtīta katras pilsētas krustcelēs pasludināt, ka Tava Valstība ir tuvu klāt.

¹ T.i., sirdī.

² Jēzus man uzticēja Savas sāpes.

*Tad par ko gan es tieku apsūdzēta? Kādēļ es cilvēkos viešu bailes un riebumu?
Ak, Eli, viņi pret mani izturas kā pret sabiedrības padibenēm – apvainojums nāk pēc
apvainojuma, apmelojumi seko cits citam. Nē, es nesatraucos par savu pašas
reputāciju vai labo slavu, bet, tā kā mani vada Svētais Gars, tad tas ir Viņš, kurš tiek
zaimots.*

Viņi posta Tava Gara Darbus un izjauc Tavus rūpīgi atjaunos altārus.¹

*Ak, Eli, Līdzjūtības pilnais, kādēļ Tu dažkārt esi tik tālu no manis? Skaties! Paskaties,
kā man nākas cīnīties šajā tuksnesī, un nāc, izglāb mani no ērkšķiem un dzelkšņiem,
kuri mani ielenc, smacē un plosa! Kungs, ATVER man ceļu!*

*Vai man visu dienu būtu jāapraud viņu kurlums? Vai es neesmu tikai cilvēks un vai
arī man nav tiesības dažkārt būt vājai vai sāpinātai? Vai man nav tiesības zaudēt
dūšu?*

*Ak, Eli, cik gan ilgi vēl mums ir jāgaida līdz Uzvarai? Cik ilgi vēl? Cik ilgi vēl
pastāvēs šī Tumsa?*

*Tava Dēla brūces ir neticami dziļas. Tava dēla un mūsu Mātes asaras ir pārvērtušās
asinīs... Eli, cik ilgi Tu vēl pacietīsi šo skatu? Cik vēl mums ir jāgaida līdz Uzvarai?*

*Nodevēju savvērestība ir iespiedusies Tavas Svētnīcas sirdī, kā odzes un zalkši tie
ložņā pa gaiteniem un gaida izdevīgu mirkli, lai uzbruktu Patiesībai, pārvēršot
Mūžīgo Patiesību par Meliem. Tie gaida izdevīgu mirkli, kad, uzceļot Postošo Iznīcību
Tavas Svētnīcas sirdī, tiem izdosies iznīdēt Tava Dēla Mūžīgo Upuri.*

*Eli, Tavā Namā nav Miera ... Pavisam drīz tumsība pārklās Tavu Namu, un kā
atraitnei zaudējuma sērās Tas tērpsies melnā plīvurā. Eli, vai Tu vēl arvien
negatavojies iejaukties?*

Manas Taisnības Balss atskanēs kā spēcīga zemestrīce, bet nodevēji tiks iznīcināti tā
ļauņuma dēļ, ko viņi ir nodarījuši Maniem bērniem, kuru nevainīgās asinis ir tikušas
izlietas kā upuris;

Es atriebšu Savu Namu, bet pasaulei nāksies ievākt to ražu, ko tā pati ir sējusi – kamēr
tā neatgriežas, Es nevaru tai piedot viņas vainas!

Es sūtu šajā odžu midzenī to, kuru Es tik ļoti mīlu – tev ar Manu Vārdu ir jānokāpj
netaisnības dzīlēs; Es tevi tur sūtu, lai tu būtu Mans skaļrunis un izplatītu Vēstījumu;
vismīļotā, visur, kur tu iesi, Es tavās pēdās likšu iedegties rūcošai Ugunij, kas
pārņems akmens sirdis un iznīdēs ateismu; Es likšu viņiem krist Manās Rokās – viņu
Dieva Rokās, un tas būs briesmīgi – vienā mirklī Es pārvērtīšu viņus no pretiniekiem
zinošos mācekļos, sūtīdams tos aizstāvēt Manu Vārdu un iestāties par Manu lietu;
meitiņ, tāpat kā esmu mācījis tevi, tāpat mācīšu arī citus; bet tagad Es sūtu vilku barā
to, kuru Mana Dvēsele tik ļoti mīl un kurā Tā rod savu iepriecu – Es viņu sūtu atklāt
šiem vilkiem Manu Svēto Vaigu;

nožēlojiet grēkus un atgriezieties! paaudze, tavi grēki ir likuši izkalst tavai dvēselei –
paaudze, kādēļ lai tu mirtu? nožēlojiet grēkus un jūs dzīvosiet! nožēlojiet, jo laika ir
atlicis pavisam maz; šajās nākamajās dienās Postītājs pilnībā atklās savu būtību! ak,
Vassula, kuru gan Es varu pasteidzināt uz klausīt Mani un pieņemt Manus
brīdinājumus? ar ko lai Es runāju un kurš Manī klausīsies?

tā kā viss patlaban tuvojas galam un gals ir tuvu, ej un sludini Manu Vēsti pat pilsētas
laukumos; ej un iepazīstini ar Maniem Žēlsirdības pilnajiem aicinājumiem pēc
iespējas plašāku cilvēku loku ... to raugs, kuri ir ieperinājušies Manā Namā, ir ļoti
spēcīgs, tādēļ uzmanies un esi nomodā; centies saprast, kādēļ Es šajās dienās sūtu
pasaulē Savu Dēlu un jūsu Svēto Māti; tā ir Mana Svētība, kas sniedzas pāri visas
zemes vaigam; tādēļ visi paceliet savas acis un jūs ieraudzīsiet Debesis plaši atvērtas,

---

¹ Altāri simbolizē dvēseles.

mirdzošas visā to godībā, un Manu Derības Šķirstu, Manu Klātbūtnes simbolu jūsu vidū,¹ Manu Žēlsirdības un Pestīšanas simbolu; jūs ieraudzīsiet To, Kurš jums visiem parāda žēlsirdību;

1993. gada 27. maijs

miers lai ir ar tevi; Es esmu Alfa un Omega;

paliec Manī, lai spētu sludināt Manu Vēstījumu tik skaidri un saprotami, cik tas ir vajadzīgs; ļauj Manam Vārdam izplatīties, ļauj ikvienam sadzirdēt Manu Aicinājumu un saprast, cik ļoti Es viņus mīlu; dari tiem zināmu, ka Manas piecas Brūces ir plaši atvērtas;

cilvēkos ir bezgalīgas spējas Mani nodot un ievainot ... ar sāpēm un bēdām Sirdī Man jāatklāj tev viss, ko patlaban redzu notiekam Manā Namā: šodien Tirāns ar kājām mīda Manu Miesu un vēlas pilnībā iznīcināt Manu Mūžīgo Upuri; Mani nodod tas, kurš dzīvo zem Mana jumta; viņš sludina mieru, bet meklē vienīgi ļaunumu, viņš kūpina vīraku, bet patiesībā piesauc Sātānu, lai iegūtu vairāk varas;

ak, Kungs, man ir grūti noticēt, ka kaut kas tāds notiek...

un tomēr tas notiek, lai gan šķiet, ka tu to nesaproti ... kopā ar saviem sekotājiem viņš ir nolēmis pats nosēsties Manā Tronī un, tērpies pravieša drānās, valdīt pār pasauli un ... ak, jau tagad tik daudzi no Maniem ganiem ir ļāvušies viņu viltus mācību un maldu vilinājumam; viņi atstāj pareizo ceļu un seko tradīcijai, kura nenāk no Manis; viņi ir atmetuši Manis dotos svētos noteikumus;

Es jūs esmu brīdinājis no šiem viltus skolotājiem un praviešiem, Es jūs esmu brīdinājis, ka pēdējās dienās Manas Svētnīcas sirdī tiks uzcelta Bābele – tā pārvērtīs Manu svēto vietu par zagļu un ļauņo garu midzeni! ak, meitiņ! ... par mitekli, kurā mājō un valda nešķīstie gari ... viņi Manā Namā nodarbojas ar tirdzniecību un rūpējas vienīgi paši par savu labumu, ievilinādami savos slazdos Manus ļaudis; tie vajā Manus praviešus, nogalina Manus vēstnešus un to vietā ieceļ paši savus viltus praviešus, kuri izplatīta herēzes un maldus! pasaules priekšā tie apkauno Manus praviešus un apmelo tos, zinādami, cik ļoti pasaulei patīk klausīties zākāšanā un apmelošanā;

viņi saārda Manas Tradīcijas, tās aizstādami ar savām izpušķotajām un cilvēciskajām mācībām; visu to viņi dara Mana Troņa priekšā ... ar saviem nepatiesajiem argumentiem šie tirgoņi pieviļ daudzus; labākos sēdekļus tie ierāda savējiem, lai tie valdītu ar Melu scepteri rokās;

Es tevi esmu iecēlis par Savu Atbalsi, tāpēc ej un sludini visu, ko esi dzirdējusi; saki tiem, ka jūs visi dzīvojat jau iepriekš pravietotās Lielās Atkrišanas laikā; saki Maniem ganiem, lai tie atver savas acis un ausis Maniem sāpju pilnajiem kliegzieniem, jo pavisam drīz tie būs spiesti dzert un ēst indi; sasauciet kopā brāļus un māsas un gatavojiet viņus lūgšanu naktīm un gavēņiem, jo Sātans gatavojas pārbaudīt ikvienu; viņš nāk, lai jūs sašķeltu un izklīdinātu; patlaban viņš ir ceļā uz Manu Troni Manā Tabernākulā, lai pārdotu Manas Asinis un nostumtu Manu Mūžīgo Upuri;²

Mana tauta ... Mans mantojums ... Es saucu uz jums: Mana Altāra priesteri un kalpi, kuri ikdienas paceļat Mani savās rokās, neatsakieties no Manis, nekad nepārdodiet Mani³... jau tagad ir dzirdamas eņģeļu vaimanas, un Debesis notrīc, redzēdamas nākamās lietas, pat dēmoni nobāl un viņus pārņem šausmas ...

Ienaidnieks, kurš ir pasludinājis sevi daudz varenāku par visu, kas ir pielūgts, pats ieņems vietu Manā Svētnīcā; viņa rokās ir cilpa, un viņš dodas pretim Manis

¹ Atsauce uz Mt 24, 30.

² Jēzū bija jaušamas tik lielas sāpes, ka Viņš pat raudāja.

³ Jēzus raudāja arvien skaļāk.

sūtītajam,¹ tam, kurš neļauj dumpīgumam uzliesmot visā tā spēkā; viņš ir nemanāms savos darbos un drosmes pilns, visa viņa dzīve ir upuris ...² Es viņu svētīju, jo viņš ar spēcīgu rokas tvērienu satur nemainīgo Vēsti un Tradīciju; tomēr Sātans vēlas viņu apklusināt, lai pats varētu runāt caur to mutēm, kuri pārdod Manas Asinis un ved jūs visus pretim iznīcībai;

šī ir Sātana stunda, un viņa ļaunais nodoms ir iznīcināt Manu radību; sauc, meitiņ, jo tuvu ir tā diena, kad cita pēc citas tiks iznīcinātas visas tautas; Mana Sirds ir salauzta... Mīlestība nebaidījās nomirt, tādēļ arī jūs, Mani draugi un Mani gani, nebaidieties, bet sekojiet Man; jūsu pienākums ir līdz nāvei aizsargāt Manu Vārdu un Baznīcu; nesakiet: „ļauj vispirms man iet un atvadīties no savējiem;” Es tev saku: „kas licis roku pie arkla, bet skatās atpakaļ, nav Manis un Manas Valstības cienīgs;” lieciet savus soļus Manu Asiņu iezīmētajās pēdās un sekojiet Man līdz pat Kalvārijai; meitiņ, Mana svētītā, tavš Mierinātājs ir iepriecināts par mierinājumu, kuru saņem no tevis; Viņš ir apmierināts, ka tu esi Tam ļāvusi izmantot savu roku ... ak, Vassiliki, ļaunums un netaisnība liek Man ik dienas liet asins asaras;...³ laikmet, ak, laikmet! kādēļ tu esi atmetis savu Dievu?

(Tad Kristus vērsās pie manis un sacīja:)

Mans eņģeli, Mana audzēkne, nesāpini Mani un tagad nelaid vaļā Manu Roku; daži tevi nomētās ar akmeņiem, citi iemīdīs dubļos, vēl citi pacels dūres un tev draudēs, tomēr nebaidies; tu saki, ka viņi pār tavu galvu krāj apmelojumu pēc apmelojuma, bet Es tev saku: Debesīs viņi tev krāj balvas un atalgojumus, bet uz tavas pieres – svētību pēc svētības, kuras tu saņem no Manis; tāpēc bez bailēm sludini Manu Vēsti, liecini, Manu eņģeli, un Es, tevis saņemto brūču dēļ, paglābšu no Sava sprieduma daudzas jo daudzas dvēseles; Es tev īpaši atlīdzināšu par brūcēm, kuras tev tiek cirstas Manu draugu Namā; Es tevi esmu izvēlējis par Manu Ciešanu upuri, par altāri, uz kura Es veidošu Vienotību – ko gan vēl tu varētu lūgt? ko vēl Es varētu tev dot, ko vēl nebūtu tev devis?

tev ir tikusi dota Gudrība, un Mans Gars tevi stiprina brīžos, kad no pasaules tu saņem pletnes cirtienus ... Es tev esmu dāvējis žēlastību slāpt pēc Manis un ilgoties pēc Manis – tā ir nenovērtējama dāvana, tādēļ nāc kopā ar Mani un atļauj Man tevi lietot, sūtot pie visām tautām, lai tu tām sludinātu, ka Dievs, kuru viņi ir aizmirsuši, nekad nav aizmirsis viņus; atgādinu tiem, ka Kunga Sirds ir Žēlsirdība; jā, saki tiem, ka Es esmu laipns un pazemīgu Sirdi;

Mans Vārds ir Jēzus; ic;

1993. gada 28. maijs

miers lai ir ar tevi; sludini tiem, ka Dievs, kuru viņi ir aizmirsuši, nāks pie viņiem kā māte un Mana Atgriešanās ir neizbēgama; Es atklājos caur tevi, lai aicinātu ikvienu pie Savas Sirds un izglābtu ikvienu no atkrišanas;

šodien bērnu nogalināšanas rituāli tiek piekopti arvien plašāk, vai lai Es klusēju? televīzija pārpludina bērnus ar šausmu pilniem skatiem un iznīcina viņos šķīstību ... ak, ienāc Manās Brūcēs, lai kopā izdzīvotu Manu agoniju; nāc un mierini Mani! ic;

1993. gada 30. maijs

Kungs, Tevī es patveros un mierīgi dzīvoju Tavā Gaismā. Savas nomoda stundas es pavadu, pārdomājot Tavu Labestību, bet manas vienīgās nākotnes ilgas ir mājot Tev līdzās.

Ja dažkārt es žēlojos kā ubags un Tavā priekšā izleju asaru straumes, tad tikai tāpēc, ka Tava ceļabiedre ir izsalkusi un izslāpusi.

¹ Pāvestam Jānim Pāvīlam II.

² Jēzus runā par pāvestu.

³ Pēc neilga klusuma brīža Kungs atkal lielās sāpēs turpināja saukt skaļā balsī.

Tu apsolīji apūdeņot Savu augļudārzu un aplaistīt puķu dobes, un to Tu arī esi darījis. Tu sacīji, ka pār visām tautām un ļaudīm izplatīsi Savus Vēstījumus kā miglu, likdams tiem pārklāt visu zemi, un tā arī ir noticis.

vai neteicu, ka izliešu pār tevi pravietiskas mācības, ka atvērsu tavu muti Manās sapulcēs un likšu tevi kalpot visām tautām?

Un tā Tu arī esi darījis.

tad tuvojies Man bez bailēm! vai Es pats neesmu licis Maniem Vēstījumiem izplesties kā ciedra kokam? tad kādēļ, miesīgā radība, tu vēl šaubies? atver muti un dod Man atbildi!

Svētuma Kungs, patiešām, ikviens manā vietā varētu droši virzīties uz priekšu pa svētuma ceļu, ja Tu viņiem būtu atklājis to, ko esi atklājis man – Gudrības noslēpumus.

Es tev esmu dāvājis šo Žēlastību, lai piepildītu Savus īpašos nodomus attiecībā uz visu cilvēci; Mani Vēstījumi būs kā lāpa, kas atmirdzēs jūsu laikmeta tumsībā, atklājot Manu Gaismu, Klātbūtni un Skaistumu, atklājot Dievu tādu, kāds Viņš patiešām ir:

Ceļabiedrs, Miera Princis, Mūžīgais Tēvs un Padomdevējs;

nāc un turpini runāt Atziņas vārdus, esi Mana Atbalss ...¹ ak, vēl kāda lieta, pavisam vienkāršs atgādinājums: Es un tu – mēs esam vienoti, un ikviens, kurš ir vienots ar Mani, iet to pašu ceļu, kuru esmu gājis Es – ceļu uz Kalvāriju;

ikviens, kurš seko Visaugstākajam Upurim, kļūst par šī Upura daļu – tu esi Mana daļa, Manas Miesas atlikums ...

upurē savu dzīvi kā izpirkuma maksu un nokāp līdz ar Mani Nāves ielejā;² Es tur izliešu Savu Garu, Es tur izliešu Savu Mīlestību, kurai jāatdzīvina visi izkaltušie kauli; šī ieleja, Vassula, ir tavs darba lauks; Es esmu nolēmis to pārpludināt ar Dzīvības Upi; Es esmu Augšāmcēlšanās un Dzīvība, tādēļ esmu nolēmis darīt dzīvus šīs ielejas izkaltušos kaulus; pieceldams mirušos no viņu kapiem un ievzdams tos atkal Savā Namā, Es parādīšu Savu Līdzjutību un Mīlestību; Manā Namā tie būs kopā ar Mani, uz klātā galda valdīs pārpilnība, viņu kauss plūdīs pāri malām, bet Mana Vissvētākā Sirds būs viņu Svētais Ceļabiedrs; šos izkaltušos kaulus, kuri tagad guļ izkaisīti Nāves ielejā, Es pārvērtīšu vienā Miesā; Es tev uzdodu to pašu jautājumu, kuru savā vīzijā saņēma pravietis Ezehiēls³: „Vai šie kauli var dzīvot?”

Nē. Ja vien Tu tajos neielej Savu Dzīvību, Mans Kungs, jo tie ir galīgi izkaltuši un bez dzīvības.

Es viņus atdzīvināšu;

Es esmu Augšāmcēlšanās;

Es tos pārklāšu ar muskuļiem un cīpslām, kuri savienos izkaisītos kaulus,⁴ tad tie apaugs ar miesu, Es tos pārklāšu ar ādu, dāvāšu tiem dvesmu, lai viņi dzīvotu; Es tos⁵ darīšu par vienu Miesu ... un atdzīvināšu viņus; Es sūtīšu Savu Garu – visvarenāko Dvesmu, kura ienesīs šajā Miesā dzīvību un elpos caur tās nāsīm; Mans Gars liks tai atkal nostāties uz kājām, lai pagodinātu Mani; „no Dieva un Jēra goda Troņa Es izliešu pār jums⁶ Dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristāls,⁷ un tā šķīstīs jūs no ikviena

¹ Šķīta, ka Kungs vēlas pabeigt Savu vēstījumu, bet tad, it kā pēkšņi kaut ko atcerēdamies, Viņš sacīja: „ak...”

² Ar Nāves ieleju jāsaprot vieta, kurā ir atrodami garīgi mirušie.

³ Ez 37, 1 – 10.

⁴ Man šķīta, ka Kungs runā par šķelšanos Baznīcā un salīdzina mūs ar izkaltušiem un izkaisītiem kauliem.

⁵ T.i. kaulus.

⁶ Dievs, runājot par Miesu, runā par Savu Baznīcu, par mums visiem.

⁷ Atkl 22, 1.

traipa, un Es izliešu pār jums Savu Svēto Garu, lai Tas dzīvotu jūsu vidū; Es došu Savu Garu, lai Viņš kļūtu par jūsu sirdi; tad Es pats svaidīšu šo Miesu, un gaisma jūsu¹ acīs būs Manis paša dievišķā Gaisma, Manas starojošās Godības atspulgs;² jūs virzīsieties uz priekšu bez bailēm, kā karavīrs, jo Es pats būšu Lāpa³ – Es soļošu jums par priekšu un rādīšu ceļu; jums vairs nebūs vajadzīga sveces gaisma, jo Es, Kungs, pats jūs apgaismošu;⁴

citas tautas,⁵ redzēdamas jūsu skaistumu, ies jūsu pēdās; tās sev līdzī nesīs arī bagātības un dārgumus,⁶ kurus jums upurēs līdz ar sevi pašiem; tavās⁷ rokās Es likšu dzelzs scepteri un ietērpšu tevi godībā un krāšņumā ... šādā veidā Mans Gars beigās⁸ apvienos jūs visus un ikviens ticēs, ka Tēvs Mani ir sūtījis,⁹ un, ka Es esmu Jērs, kas tika upurēts;¹⁰

Mans Kungs, Tu esi Visvarens – parādi tagad Savu Spēku un nāc, APVIENO Savu Miesu.

Tavs Svētais Gars spēj mūs atjaunot – nāc, Svētais Gars, ar Savu Uguni un pārkausē mūs... Mēs līdzināmies dzelzs stieņiem, kuri nespēj pieliekties cits cita priekšā, tādēļ izkausē mūs un pārkausē vienā vienīgā stienī. Izkausē mūsu cietās sirdis!

ak, Vassula! vairāk lūdzies par Vienotību un neļaujies kārdinājumam domāt, ka Es varētu nedzirdēt šīs lūgšanas; tavas lūgšanas Man ir kā tūkstošiem dārgakmeņu, tās atskan Manās ausīs kā visjaukākā mūzika; neesi tik pārsteigta, jo Es esmu tavā sirdī uzcēlis Savu Valstību, un Es, tavs Karalis, valdu pār tevi; Es tevi esmu apveltījis ar Gudrību, lai garīgi pieaugtu tu pati un arī citi; Es biju meklējis kādu, kuru apveltīt ar Savu Spēku, lai pēc tam izmestu pasaulē kā tīklu, kas tiek izmests jūrā, lai atnestu Man dvēseles; tu esi trausla, bet tavs trauslums Mani iepriecina;

tagad paklausies: Es pārkausēšu jūs visus!¹¹ Es jūs visus ielikšu vienā kausējamā katlā un, kā Uguns zem katla, Es jūs visus izkausēšu; Mana Valstība¹² vairs nebūs sašķelta; nāc, mēs, mums?

Mūžīgi!

1993. gada 1. jūnijs

Mans Kungs un Pestītāj! Cik gan vēl ilgi Tu atļausi Sātanam mūs dedzināt? Kādēļ Tu pieļauj šīs vajāšanas? Savas Mīlestības dēļ, Kungs, izglāb mūs!

miers;

Manas Vissvētākās Sirds prieks, uzklausi Mani: mirstīgo prātojumos nav nekā dievišķa; Es, Kungs, pārstaigādams zemi, esmu jūs brīdinājis, ka Ienaidnieks nāks pār viņiem kā milzīgs vilnis un aizskalos viņus projām, tomēr neviens nenoticēja tam, ka Sātans jebkad varētu ieiet pa Manas Svētnīcas vārtiem, un tomēr viņš to ir izdarījis ... viņš ir ienācis tieši Manā Svētnīcā Manu paša ļaužu grēku un maldu dēļ, to dēļ, kuri līdz šai dienai pretojas ganam, kuru Es jums esmu devis;¹³ kā gan varat prasīt no

¹ Jēzus runā par Savu Baznīcu, par tās atjaunotni, par jauno Jeruzalemi.

² Atkl 21, 23.

³ Atkl 21, 23.

⁴ Atkl 21, 23.

⁵ „Citas tautas” nozīmē to, ka beigās piepildīsies Kunga lūgšana (Jņ 17, 21) un ikviens atzīs Kristu par Dieva Dēlu.

⁶ Atkl 21, 26.

⁷ Kungs runāja par atjaunoto Baznīcu.

⁸ Atsauce uz Atkl 6, 15 – 17.

⁹ Jņ 17, 21. Atsauce arī uz Atkl 6, 16.

¹⁰ Atkl 6, 16. Pasaules atgriešanās kristietībā.

¹¹ Vīzijā redzētos trīs metāla stieņus.

¹² Baznīca virs zemes.

¹³ Viņa svētībai Jānim Pāvilam II.

Maniem jēriem, lai tie cienītu šos priesterus, kuri paši ir sadumpojušies pret Manis izvēlēto? viņi nevelta nekādu uzmanību Manam ganam ...

Mani pārņem sāpes un skumjas, un nākamo lietu skats plosa Manu Sirdi; atkrišana, kas līdz šim ir bijusi tikai daļēja, tagad kļūs par vispārēju un dziļi iesakņojušos parādību; tā būs tik plaša, ka savā ceļā aprīs daudzus ...

Mans Kungs, izglāb mūs un apstādini to! Tu pats esi sacījis, ka esi spēcīgāks par Sātanu – kādēļ Tu kavējies, ļaujot šīm lietām brīvi notikt??

sazvērestība, Mans bērns; sazvērestība un nodevēji iet vienotā solī; kad nāve pa logiem rāpās Manā Svētnīcā un iemina savu taku uz Mana Nama sirdi, Es sūtīju pie jums Savu Māti, lai Viņa jūs brīdinātu,¹ tādēļ nesakiet, ka Es būtu kavējies; meitiņ, (...) ² ir bijuši neapdomīgi; viņi nav meklējuši, kāda ir Mana Griba; Es viņus biju brīdinājis, tomēr tikai retais pievērs uzmanību Maniem brīdinājumiem; līdz pat šai dienai un, ak... cik bieži Es esmu apraudājis viņu lepību... (Savās dusmās Es būtu varējis viņus pārmācīt, pārvēršot tos putekļos, tomēr izvēlējos apieties ar viņiem lēnprātīgi);

- Es tev saku: gani, kuri pretojas savam vadonim, ir sazvērējušies pret viņu; Iznīcinātājs viņus pārlicina zaimot Manu Svēto Vārdu, bet viņos mītošais dumpības gars sevi atklās redzamā veidā; vai neesat lasījuši, vai neesat sapratuši?³ grēcinieks celsies un ar saviem spēkiem ienāks svētnīcas cietoksnī un to izpostīs; viņi iznīcinās Mūžīgo Upuri, tā vietā paceļot postošo negantību... viņš⁴ sevi uzskatīs varenāku par visiem dieviem un izteiks neiedomājamus zaimus pret dievu Dievu; līdz dusmas sasniegs savu kulmināciju, viņš plauks un zels, savus piekritējus un sekotājus apveltīdams ar pagodinājumiem un lielu varu ... šis dumpības gars uzvarēs⁵ un valdīs pār pasaules ļaudīm;

patiešām, pienāks laiks,⁶ kad tautas piedzīvos vēl līdz šim nebijušu postu; Es esmu jūs aicinājis būt nomodā un pavadīt naktis lūgšanā, lai šis laiks arī jūs neaizslaucītu projām, tādēļ esiet gatavi un palieciet uzticīgi; ko gan Es vēl varētu jums teikt, ko jau nebūtu sacījis? Vassula, sludini Manu Vēsti;

1993. gada 3. jūnijs

Kungs?

Es Esmu; bērniņ, atdod Man savas nastas ...

Man sāp ausis, klausoties grēcinieku kaucienos – viņu ļaunā mēle izgudro visādus melus par mani.

kādu dienu tiem, kuri tevi nepatiesi apsūdz, nāksies nostāties Mana Vaiga priekšā... vai neesi pamanījusi, ka Es esmu tev līdzās? tavi apsūdzētāji izsīks, kā izsīkst ūdens! celies! celies, uzliec rokas slimajiem, un Es tos dziedināšu; runā! Mani Vārdi, izskanot no tavām lūpām, liks viņu garam krist Manos apskāvienos;⁷ atbalsties pret Mani, Es tevi esmu apveltījis ar Savu Mieru, tāpēc mājō šajā Mierā; tagad nebīsties ... redzi,

Es esmu Augšāmcelšanās,

bet šīs pasaules valdnieks ir Nāve; neapsūdzi savus vajātājus, lai Tiesas dienā pati netiktu tiesāta; Manu Ciešanu dvēsele, Es, Kungs, tev rādu, kā Es rīkojos Savu

¹ Jaunavas Marijas parādīšanās Fatimā?

² Dievs man atļāva nepierakstīt, kuri tie ir.

³ Dan 11, 31.

⁴ Dan 11, 36.

⁵ Atkl 13, 14.

⁶ Dan 12, 1.

⁷ Atpūta Svētajā Garā.

Ciešanu laikā; tā kā tu Man kalpo, tev ir Man jāseko; vai tu gribētu dzirdēt Mani sakām: „seko Man, bet neej Manās Pēdās?” tas nav iespējams – ikvienam, kurš Man kalpo, būs savi soļi jāliek Manās asiņainajās Pēdās ... ar Mana Pirksta palīdzību tu augšāmcel mirušos¹ – tos, kuri vēl pagaidām neredz Manus brīnumdarbus un kuriem Mana Valstība ir pagājusi garām;

Mana draudzene, Mana mazā draudzene, palūkojies, cik daudz Debesu Mannas tu esi saņēmusi; Es, tavs Dievs, turpināšu tevi barot, un neviens cilvēks nespēs atvirzīt Manu Roku no tavas mutes; Es pats būšu tavs Spēks, lai caur tavu trauslumu piepildītu Savu Plānu; Es jūs visus gatavoju Savai Valstībai; raksti:

Šodien pasaule noraida Mūsu Abu Sirdis – jūsu Svētās Mātes Sirdi un Manu Vissvētāko Sirdi; laiks, kurā jūs dzīvojat, ir Žēlsirdības laiks; Es jums jau esmu paskaidrojis², kas notiks, kad tiks salauzts sestais zīmogs; bet tagad ieklausies Manī un raksti:

tieši tad, kad Mūsu Abu Sirdis būs pabeigušas liecināt,³ Es salauzīšu septīto zīmogu, un iestāsies godbijības pilns klusums⁴... pasaules cilvēkiem šķitīs, ka šis klusums ir iestājies tādēļ, ka viņi ir uzvarējuši Mūsu Abu Sirdis, un tie priecāsies⁵ un svinēs; viņi liksmos, jo tiem šķitīs, ka beidzot ir tikuši atbrīvoti no Mūsu Abu Sirdīm, kuras sludināja caur Saviem vēstnešiem, un kuru liecība viņu ausīm bija kļuvusi par sodību, par traucēkli viņu savtībai un ļaunajiem nodomiem;

tad pēkšņi, kad pienāks Mana Diena, šis klusums tiks salauzts ... bēdas nešķīstajiem šajā dienā! bēdas tiem, kuri nav nožēlojuši grēkus, jo viņu mirušās miesas piepildīs tukšnesi, kuru paši ir radījuši; tajā Dienā Mans eņģelis piepildīs ar Uguni kvēpināmo trauku, kurš līdz šim bija atradies Mana Troņa un altāra priekšā, un nometīs šo Uguni uz zemes;⁶ un, kamēr visi skatīsies, kas notiek, nāks spēcīga zemestrīce – zeme uzliesmos un sadalīsies;⁷ tajā Dienā daudzi bēgs kalnos un paslēpsies alās⁸ un klinšu spraugās; viņi Mani piesauks, bet Es viņos neklausīšos, viņi izaicinās un zaimos Manu Svēto Vārdu, sacīdami kalniem un klintīm⁹: „kritiet pār mums un paslēpiet mūs no Tā, Kurš sēž Tronī, un no Jēra dusmām”, jo Mana Diena nāks, un kurš var tajā palikt dzīvs? izdzīvojušie¹⁰ bijības pārņemti kritīs ceļos un slavēs Mani, savu Dievu; tad pār jums nolaidīsies jaunas Debesis un jauna Zeme,¹¹ pasaules valstība¹² kļūs par Manu Valstību un Es valdīšu ikvienā sirdī; pagājušā pasaule¹³ izzudīs; dvēsele, Mana valdīšana pienāks vēl tavā laikā;

1993. gada 5. jūnijs

Vassula, laulībai ir jātiek turētai godā un jātiek uzskatītai par svētu; Es tevi esmu salaulājis ar Sevi¹⁴ un mācījis tevi paļauties uz Manu Žēlastību; Es tavu dvēseli esmu darījis par altāri un Savu, tava Dieva, līgavu; Es tev esmu mācījis būt paklausīgai un atteikties no visa, kas nav no Manis; Es, tavs laulātais Draugs, esmu tev uzticējies

¹ Garīgi mirušos; atgriešanās.

² 1993. gada 18. februāra vēstījums.

³ Man šķiet, tas nozīmē, kad būs pienācis laiks Kunga Dienai (Atkl 11, 7).

⁴ Atkl 8, 1.

⁵ Atkl 11, 10.

⁶ Atkl 8, 5.

⁷ 2 P 3, 12.

⁸ Atkl 6, 15.

⁹ Atkl.6, 16

¹⁰ Atkl.11, 13

¹¹ Atkl 21, 1.

¹² Atkl 11, 15.

¹³ Atkl 21, 4.

¹⁴ Atsauce uz Is 54, 5: „Jo tavs Radītājs ir tavs Laulātais Draugs, Kungs Cebaots ir Viņa vārds”.

rūpes par Manu labumu; tev, miesīgā radība, Es esmu mācījis disciplīnu, Es, Mūžīgais, esmu tevi lolojis, jo tava atgriešanās ir bijusi Mana dāvana! Es pār tevi esmu izlējis pravietiskas mācības; Mana pacietība pret tevi, Vassula, iet mazumā! tu esi vainīga (...) ¹ un tas ir tas pats, kas (...) tev ir jāatsakās no visām šīm lietām! Es esmu tevi atjaunojis Manā līdzībā un Es tevi mīlu; kādēļ tu (...)... bet redzi, neskatoties uz tavu neuzticību, Mana Uzticība paliks mūžīga; Es izsakos diezgan bargi, bet tas ir tāpēc, lai atgādinātu, ka tev ir tikusi uzticēta īpaša misija! sākot no šī brīža, vairs neizej uz kompromisiem ... nepieļauj nevienu! Es ar to vairs nesamierināšos; tā kā Es mājāju tevi, tad dzīvo tā, kā Es vēlos, lai tu dzīvotu; neizmanto nelietīgi Manu Pacietību!

un vēl... pieraksti to! ² jā! saki Man, kuri ir palicis tavš agrākais entuziasms? vai Man būtu tevi jāuzskata par neuzticamu? tā vietā, lai padotos savām dabiskajām tieksmēm, kuras tevi ievēd nosodījumā, pacel savas acis uz Mani, rūpējies par Manām interesēm un, atklājot cilvēcei Manas Godības bagātību, saņem no Manis Dzīvību; nebīsties, Es nekad tev neatņemšu dāvanas, ar kurām esmu tevi apveltījis, nedz arī mainīšu Savu izvēli attiecībā uz tevi; Es vēlos tev uzdot tikai vienu jautājumu: kādēļ tu esi novērsusi savu skatienu no Manis?

Es nezinu.

tu zini!

Varbūt tādēļ, ka nevēlos redzēt, ka Tu dusmojies?

mēģini vēlreiz ...

Varbūt es nevēlos redzēt, ka Tu man nepiekrīti?

jā! jā, Vassula; atklāj Man visu, kas tev ir uz sirds! runā!

Kungs, ņem manu sirdi.

saki, kā jūties!

Kungs, vai mana sirds ir no miesas, vai tā jau ir pārvērtusies akmenī?

tava sirds pārakmeņosies vienīgi tad, ja tu tiksī atdalīta no Manis ...

Tātad man vēl ir cerība...

Es tevi esmu sūtījis pļaut tur, kur tu neesi arusi, turi cienā šo ražu, turi cienā mūsu laulību;

tagad iemācies saprast, ka Es varu būt tiklab stingrs, kā laipns; ļauj pasaulei bez vilcināšanās gūt labumu no ražas, kuru Es pats esmu sējis! bet tu pati nesatraucies, jo Es tevi esmu uzpotējis Sev, un tu esi daļa no Manis, tādēļ Es vēlos, lai tu būtu pilnībā nesaboģāta! nāc un pagodini Mani, pieminot Manu Klātbūtni; ic;

1993. gada 7. jūnijs

ak, mācekle, te nu tu esi – Es tevi gaidīju; Miers ar tevi, Manis izvēlētā meita;

Jēzu, es tuos Tev pie Rokas, un Tavi čuksti manā ausī mani nomierina. Tu nemitīgi atkārto: „Nebaidies!”, „Es tev palīdzēšu!”, un es patiešām saņemtu Tavu palīdzību. Tu esi licis manai dvēselei dziedāt Tavam Godam, Tu ar Savu Pirkstu esi ierakstījis manī vecajo gudrību.

Tevi iepriecina iespēja atklāt man Savu sakāmvārdu apslēpto jēgu, Tava Sirds priecājas, atklājot man Savas bagātības!

Tomēr, lai nodotu tālāk visu, ko esi Man atklājis, man ir vajadzīgs Tavs Spēks, Tava Pacietība un Gudrība, Tava Pazemība un Mīlestība – lai es Tevi nekad neatstātu, pildot savu grūto misiju!

neviens uzdevums nebūs tev par grūtu, un neviens nespēs tevi pakļaut; nevienam no šīs pasaules varenajiem nekad neizdosies tevi satricināt, un pat pēc nāves tava miesa

¹ Kungs Savā smalkjūtībā ņēma vērā manu vēlmi nepierakstīt to, uz ko konkrēti Viņš norādīja.

² Jēzus palūkojās manī, un Es pēc Viņa acīm nopratu, ka Viņš nav apmierināts ar mani, bet ir diezgan dusmīgs.

turpinās pravietot; nekas no tevis padarītā nebūs velts; Es tev saku: pat, ja Ienaids dusmās trakos pret tevi, viņa uzbrukumus Es padarīšu par neesošiem, tādēļ turpini izplatīt Manu Vēsti, lai šķīstītu šīs paaudzes sirdi;

1993. gada 8. jūnijs

miers lai ir ar tevi; Manu bērniņ, Manas Acis noraugās tevī; atļauj Man tevi lietot, atļauj Man tevī parādīt Savu prieku; Mana labvēlība tevi pavada; meitiņ, lūdzies ar šādiem vārdiem:

„Radītāj, nāc pie manis,
Jahve, mans Dievs, izglāb mani,
Debesu un zemes Kungs, svētī mani. Āmen.”

1993. gada 9. jūnijs

Vassula no Manām Ciešanām, atbalsties pret Mani; piepildi savu sūtību kopā ar Mani; paplašini Manu Valstību un dod! dāsni dali Manu Debesu Mannu izsalkušajiem un nabadzīgajiem; Es izveidoju tavas lūpas, lai tu runātu un būtu Mana Atbals, tādēļ runā, Mana maziņā, un Es runāšu caur tavām lūpām, tāpēc priecājies un dalies Manā Mīlestības Vārdā, nebaidies;

IXΘΥΣ

1993. gada 10. jūnijs

ziediņ, atļauj Man tev pateikt, ka bez Manis tavs galds ir tukšs, un tavs prieks nav pilnīgs; apzinies, ka Es esmu tavs Miers, tava Dzīvība un Cerība, Es esmu Pirmais un Pēdējais; Es piepildīšu tavu dvēseli ar gaismu, lai tā vienmēr dzīvotu Manā tuvumā; ilgas redzēt tevi Debesīs, Sev blakus, piepildītu ar Manu Gaismu, izraisa Manā Dvēselē skaudras sāpes; tomēr Man vēl tevi ir jāatstāj virs šīs zemes, lai tu piepildītu savu sūtību; atceries, ka vienmēr Es esmu pie tevis un vadu tavus soļus; Es tevi mīlu; Mīlestība ir tev līdzās un, ak ... katra diena mūs tuvina tam brīdim, kad beidzot būs pilnībā vienoti! audz Manī un tava dvēsele būs Manas Mīlestības piesātināta; Vassula, atļauj Man arī turpmāk būt tavam Audzinātājam, tas Man ļoti patīk ... atļauj Man tevī piepildīt Savas ilgas;

ļānumu atmaksā ar mīlestību; ej mierā;

IXΘΥΣ

1993. gada 11. jūnijs

(Omaha, ASV)

Manu bērniņ, Manu bērniņ, Es tev dodu Savu Mieru; atļauj Man brīvi lietot tavu roku, tavas lūpas, dod Man brīvību lietot tavu prātu un sirdi; atļauj Man tevi pārņemt, jo kā gan citādi tu varētu kļūt par Manu Atbalsi un spētu nodot tālāk Manus Vēstījumus, ja Mans Gars nepārņemtu tavējo? kā gan lai viņa koka zars izdzīvo, kā vien saņemot sulu no Viņa koka; nogriez to, un tu redzēsi, cik ātri tas nokaltīs;

Mans Svētais Gars līdzinās tevī plūstošai sulai – Viņš uztur tevi dzīvu; tas, meitiņ, ir ceļš: tev ir pilnībā jāpaļaujas uz Manu Svēto Garu; Viņš ir Dzīvības Devējs, uzticamas mīlestības, prieka un miera Devējs; Mans Svētais Gars ir Uguns, kura izkausē un noliec sirdis, lai tās sekotu Maniem Norādījumiem, Viņš novērš tavu skatienu no bezjēdzīgiem tēliem; Mans Svētais Gars ir dāsna Manu Vārdu Devējs – Viņš tavai sirdij un prātam liek meklēt Gudrību;

īpaši šajā laikā no visas sirds lūdz pēc Mana Svētā Gara dāvanām; Viņš būs tava Lāpa, lai izglābtu tevi no nāves, bet tavas kājas – no klupšanas; ak, ko gan Mans Svētais Gars lai nedarītu tavā labā! Viņš tev palīdzēs nodzīvot dzīvi Manā Klātbūtnē un Manas Valstības pagalmos; Mans Svētais Gars ir būtiski nepieciešams, lai atjaunotu Manu Baznīcu, Viņš ir

Manas Baznīcas stūrakmens;

tomēr jūsu paaudze Viņu atmet;¹ Es vēlreiz atkārtoju: nama celtnieki ir šeit, bet viņiem ir jāsaņem darbam nepieciešamās zināšanas un norādījumi; staidies un atjauno Manu Baznīcu, izmantojot katru akmeni, un neaizmirsti vissvarīgāko: neatmet stūrakmeni! un tagad, Manu bērniņ, atkārto šos vārdus:

„Kungs, es piederu Tev. Savā pestījošajā Mīlestībā izglāb mani un arī manus brāļus. Āmen.”

1993. gada 18. jūnijs

(Filipīnas. Jēzus Vissvētākās Sirds svētki.)

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, Es tevi svētīju; paļaujies uz Mani un pilnībā balsties Manī; vai veltīsi sevi Man? atjauno savus uzticības solījumus – Mani ļoti iepriecina tava veltīšanās Manai Vissvētākajai Sirdij; nāc, veltī Man dāvanā šo lūgšanu, galu galā šodien ir Manas Vissvētākās Sirds svētki; Es tevi mīlu un nekad tevi neatstāšu; Es tevi svētīju un tagad Es, Kungs, vēlos dzirdēt tevi; Es iedvesmoju² (...) uzdāvināt tev šo medaljonu – apzinies, ka piederi Man un esi Mana līgava; Līgavainis nekad neatstās novārtā Savu līgavu, Es vienmēr rūpēšos par tevi un vienmēr atklāšu tev Savu Mīlestību; Es tev esmu uzdāvinājis Asins lāsi no Savām Brūcēm, tavs pušums ir dāvana no Manis;³

1993. gada 19. jūnijs

No paaudzes uz paaudzi Tu, Kungs, esi atklājies kā Pestītājs – Tu pats mūs izglāb Savā Mīlestībā un Žēlsirdībā. Saukdams katru vārdā, Tu pār mums esi izlējis Savu Mīlestību.

Visumaigais Jēzu, Tu atkal sper soli mums pretim no Debesīm, lai atgādinātu, ka ikviens, kurš turēs Tavas Mīlestības Likumu, dzīvos Dievā, un Dievs dzīvos viņā.

Kā gan var būt, ka tik daudzi sadumpojas pret Tavu Svēto Garu un Viņu apbēdina? Kādēļ gan tik daudzi dodas karot pret Tevi? Kādēļ gan māls, kuru Tavas Rokas ir veidojušas, ir pārvērties Tavā ienaidniekā?

Kādēļ, Kungs, Tu tik daudziem esi ļāvis noklīst no Tava ceļa un nocietināt savas sirdis pret tiem, kuri Tevi bīstas? Kādēļ esi pielāvis, ka dumpinieki mīda kājām Tavu Svētnīcu, kļūdami par riebumu Tavās Acīs?

Vassula, Es sacīju, ka caur dažādiem praviešiem⁴ esmu sūtījis jums brīdinājumus, tomēr jūsu paaudze Manus praviešus neuztver nopietni; ja šodien Debesis ko saka, tad tava paaudze to neuzskata par svarīgu; tikko Es caur kādu no Saviem vēstnešiem bilstu kaut vārdu, viņi metas tam virsū; tomēr nabadzīgie, kroplie, aklie un klibie būs tie, kuri atjaunos Manu Namu; pēdējie būs pirmie, bet pirmie – pēdējie; Es esmu atvēris acis un ausis tiem, kuri jūsu vidū tiek uzskatīti par vissliktākajiem, bet tos, kuri sevi uzskata par redzīgiem un dzirdīgiem, Es esmu darījis kurlus un aklus; Manam Vārdam atkal ir jātiek pielūgtam un godinātam;

Manu bērniņ, neļauj mūsu tikšanās reizēm tevi nogurdināt; radība, tu vēl neesi redzējusi neko no Maniem noslēpumiem, tādēļ neesi pārsteigta, kad vien Es tevi apmeklēju šādā veidā; tagad ienāc Manās Brūcēs;

Es esmu kopā ar tevi gan tevis pašas, gan citu pestīšanas dēļ;

1993. gada 20. jūnijs

miers; vienmēr, kad tu domā vai arī runā par Mani, tu Mani pagodini, tādēļ atļauj savai sirdij runāt ar Mani!

IXΘΥΣ

¹ T.i., stūrakmeni.

² Kāds cilvēks man uzdāvināja medaljonu, kurā bija attēlota Jēzus Vissvētākā Sirds.

³ Vienas pēdas apakšā bija redzams stigmats.

⁴ Fatimā? Arī citās vietās, piemēram, Garabandālē?

1993. gada 29. jūnijs

Kungs?

Es Esmu; atbalsties pret Mani; mīli Mani vairāk!

Kungs, tā kā tu esi mans Skolotājs, iemāci man Tevi mīlēt tā, kā Tu vēlies būt mīlēts.

atver Man savu sirdi ... raksti:

atļaujiet Manam Mieram jūsos izplesties; mīļotie bērni, neļaujiet jūsu sirdīm jūs satraukt; nekrītiēt kārdināšanā – tieši tādēļ Es jūs aicinu uz nemitīgu lūgšanu; neļaujieties tenkām un ceļā nevienu nesveiciniet;¹ kopā ar Mani ejiet pa Manu ceļu; lūdzieties par saviem priesteriem, nenosodiet nevienu, ļaunumam atmaksājiet ar mīlestību un veltījiet sevi Manai Vissvētākajai Sirdij un Manas Mātes Bezvainīgajai Sirdij;

Es, Jēzus, jūs visus svētīju; lūdziet Manā Vārdā un jūs saņemsiet;

IXΘΥΣ

1993. gada 30. jūnijs

Kungs, es esmu gatava mācīties.

tad nāc un mācies! Gudrība ir tava audzinātāja;

Vassula, lūdzies par saviem priesteriem;² pacel savu dvēseli pie Manis un dzīvo Manī, Manā Mīlestībā; sajūti Manu Mīlestību – šodien Gans tevi aicina; šodien Gans ir devies meklēt Savas izklīdinātās avis; daudzi dzird Viņa balsi, bet ne visi to pazīst³ – dažus tā pat ieļauņo; visi Manējie atgriezīsies pie Manis; visas Manas avis dzirdēs Manu Balsi un līksmosies, saklausīdamas Manus Soļus;

tās avis, kuras nepazīst Manu balsi, nav Manējās; Es cilvēkiem esmu uzticējis Savu ganāmpulku līdz pat Manas Atgriešanās brīdim, bet tikko Es biju projām, tik tikko biju izgājis ārā, kā algotņi, lūkodamies pēc sev izdevīgām vietām, devās uz pilsētām; vai neesat lasījuši:⁴ „bēdas necienīgajam ganam, kurš pamet savu ganāmpulku!” tieši tādēļ Es nemitējos jums atkārtot, ka Mana valstība ir jūsu vidū; Es vienmēr esmu jums atgādinājis Savas patiesības – vai tagad Es beidzot neieraudzīšu Savas avis saņemam taisnību? vai Man būs jāturpina noskatīties, kā tās mirst ganību trūkuma dēļ? Raksti nevar tikt atmesti, jo Mans Vārds ir dzīvs un iedarbīgs, bet jūs savās atkritēju sirdīs esat atmetuši Manu Vārdu, kuram būtu jūs jāgana;

Kungs, kurš Tavā Namā vēl ir saglabājis uzticību Tev?

uzticami ir tie, kuri neapgalvo, ka tie redz;⁵ uzticami un patiesi ir tie, kuri no paša sākuma nekad nav atvēruši savas acis vai arī izlikušies, ka viņi ir kā dievi, kas pazīst ļaunu un labu; uzticami ir gani, kuri ar gana zizli rokā ir palikuši pie savām avīm un rūpējušies par tām, nevis ietērpušies iespaidīgos talāros⁶, vai arī centušies nosēsties Manā Tronī⁷, ņemdami rokās varas zizli un pasludinādami sevi par Dievu;⁸ Mani īstie gani ir tie, kuri ir atdevuši savu dzīvi par Manām avīm, viņi var pretendēt uz to, kas tiem ir Mana Gara dots; tu viņus pazīsi pēc rētām, kuras ir viņu miesā – tās viņi ir saņēmuši savu draugu⁹ namā; bet pavisam drīz, kad pienāks Mana diena, Manā Namā vairs nebūs tirgoņu;

IXΘΥΣ

1993. gada 4. jūlijs

¹ Jēzus vēlas teikt, lai mēs neiesaistītos bezjēdzīgās un bezmērķīgās sarunās.

² Grieķu pareizticīgo Baznīcas metropolītu vidū bija izcēlies strīds.

³ Jņ 10, 26.

⁴ Zah 11, 17.

⁵ Jņ 9, 41.

⁶ Talāri simbolizē pagodinājumu.

⁷ Ez 28, 2.

⁸ Ez 28, 2; 2 Tes 2, 4.

⁹ Neuzticamie gani.

Mans Dievs, mana VIENĪGĀ mīlestība, es esmu izslāpusi pēc Tava Avota. Neskatoties uz sazvērestībām un nepatiesiem apmelojumiem, kurus man izvirza apsūdzētāji, es jau tagad mājoju Debesīs. Tu patiešām esi licis manā dvēselē iemānot Savai Valstībai. Tu, kas esi manas grēcīgās dvēseles prieks, esi iepriecināts, ka vari valdīt pār mani.

Tu esi paplašinājis manas dvēseles robežas, lai vairotu manā dvēselē Mīlestību, Pacietību un Piedošanu.

Tava Mīlestība uz mums ir tik liela, ka mūsu paaudzes pēdējo signālposteni Tu esi atvirzījis par jūdzi tālāk... Tik liela ir Tava pacietība un tik dāsna Tava piedošana.

Tava Sirds nespēj noskatīties, ka kāds iet pazušanā, un Tava pestīšana sniedzas līdz pat zemes robežām.

Šo papildus jūdzi Es noiešu kopā ar tevi; Mana Roka tevi ir svaidījusi, tādēļ ņem par savas rīcības paraugu Mani un mācies no Manis; tu man esi tik ļoti dārga; šajā pēdējā jūdzē nes Manu Krustu; Es esmu Visvarenaiss un šajā pēdējā jūdzē Es Savu Spēku izliešu pār tevi, bet Mana Gaisma spīdēs tevī, lai tu Mani pagodinātu; nekad nepagursti sastapties ar Mani – tu vēl neesi redzējusi neko no Maniem Noslēpumiem, tādēļ neesi pārsteigta, kad vien Es nāku satīties ar tevi šādā veidā ...

1993. gada 14. jūlijs

(Rodas salas grupai)

Mani mīļotie, iemācieties saprast, ka Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; lūdzieties par saviem priesteriem;¹ Es vēlos, lai jūsu darbs noritētu Mana Gara Gaismā; noglāstiet Mani ar savu mīlestību; pagodiniet Mani un sargiet savu mēli; lai jūsu vidū iemājo miers; Mīlestība ir dāvana, Es esmu jūs apveltījis ar Savas Mīlestības dāvanu; mīliet Mani un mīliet cits citu; esiet viens un palieciet vienotībā!

Es jūs visus svētīju; mēs, mums?

IXΘΥΣ

1993. gada 28. jūlijs

(Pēc sapulces Atēnās daudzi piedzīvoja atgriešanos pie Dieva. Cilvēki bija atbraukuši uz tikšanās arī no blakus esošajām salām.

Šī tikšanās aktivizēja arī Sātana balsi, tāpēc mums nācās uzklaut arī dažus apmelojumus. Tomēr tas nespēja mums laupīt saņemto prieku un mieru.)

Manu bērniņ, vienmēr atceries, ka Es esmu tev līdzās un īpaši tuvu tev esmu tavās problēmās; Es Esmu ir kopā ar tevi pārbaudījumos, priekos un ikvienā tavas dzīves notikumā; Es nāku pie tevis savu eņģeļu pavadībā; Es tevi mīlu;

Manu bērniņ, esi svētīta un nebaidies no lepnajiem, atstāj tos Manā ziņā un lūdzies par tiem, jo arī viņi ir Mani bērni, un arī viņiem ir vajadzīga pestīšana; nedomā, ka Es neizprotu tās prasības, ko tev uzliek Manis uzticētā misija; bet Es Esmu tev blakus, lai tevi iedrošinātu ... atceries par Manu Klātbūtni;

IXΘΥΣ

1993. gada 8. augusts

Manu bērniņ, Es, Kungs, tevi svētīju; vienmēr atceries, ka tevi mīlu, un kopā ar Mani atkārto šīs lūgšanas vārdus:

„Jēzu, mana vienīgā mīlestība, es lūdzu par visiem, kurus Tu mīli, bet kuri nezin, kā Tev atbildēt ar pretmīlestību.

Es lūdzu, lai viņi varētu tikt šķīstīti un dziedināti, un lai arī viņi tiktu pasargāti no visa ļauna. Āmen.”

iemācies šo lūgšanu un atkārto pēc ikviena Rožukroņa noslēpuma; ic;

¹Par pareizticīgo metropolītiem, kuru vidū ir nesaskaņas.

1993. gada 10. augusts

Es tev dāvāju Savu mieru;
enerģiski turpini iet Manu Ceļu un tici Man, neviens un nekas nenostāsies starp tevi un Mani; neviens un nekas neapturēs Manas Vēsts izplatīšanos; sēj it visur; Vassula, Manu meitiņ, Es tevi esmu apveltījis ar Savu ieroci –

LŪGŠANU;

lūdzies un piesauc Mani; lūdzies un padzen ļauno garu; lūdzies un atjauno Manu grūstošo Namu; nāc, Manas Acis nekad nav novērsušās no tevis, Manu dūjiņ, nebīsties;

1993. gada 3. septembris

(Kopenhāgena, Dānija.)

Kungs?

Es Esmu; nebaidies, Es esmu tavas dvēseles Sargs; Mīlestība ir kopā ar tevi; atceries, ka ne jau tu pati izvēlējies būt šeit; Es izlēmu tevi sūtīt pie šīs tautas, lai tajā tiktu pagodināts; Es esmu izmantojis Savas īpaši izredzētās dvēseles, lai pavērtu durvis uz Zviedriju, Dāniju un Holandi; Mans Gars – Dzīvības Devējs, pārstaigās viņu pilsētas un atjaunos ikvienu;¹

Es jūs visus svētīju; ic;

1993. gada 5. septembris

Visumīlais Tēvs, es Tev pateicos, ka esi mums devis Savu Dēlu, Dzīvo Vārdu. Es Tev pateicos no visas sirds, vismīlošākais un maigākais no tēviem. Tu mani esi mīlējis ar īpašu mīlestību, tā ir bijusi tik acīmredzama, ka es par to stāstīšu it visur, kur vien Tu mani sūtīsi.

Sūti mani liecināt par Taviem brīnumdarbiem aizmirstības zemē, starp mirušajiem un visdziļākajās grēka dzelmēs.

Sūti mani turp, kur viss labais ir pārvērsts ļaunumā.

Sūti mani turp, kur grēcīgums lēnām n nāvē Tavus bērnus.

Sūti mani turp, kur cilvēki, redzēdami Tavu Krustu, novēršas un noraida Tava Dēla Upuri.

Sūti mani uz kapiem, lai Tava Vārda spēkā pamodinātu tos, kas ir satrūdējuši.

Sūti mani pasludināt Tavu Uzticību neuzticīgajiem un izkliegt aicinājumu atgriezties no grēkiem.

Sūti mani pateikt ikvienam, ka

Dieva Valstība ir tuvu!

Mana uzticamā kalpone, Es, Jahve, tevi svētīju; Debesis ir tavas mājas; jā, nekad neaizmirsti būt augstsirdīga un nesavtīga pret grēciniekiem, un Es tikšu pagodināts; lai Mans Vārds satriec viņu akmens sirdi – Es to vietā likšu miesas sirdi; Mans bērns, ej un liecini, viss nokārtosies; neklausies viņā²; Es tevi esmu augšāmcēlis Savai Godībai! Es mīlu tevi ar mūžīgu mīlestību; Vassula, nezaudē drosmi; Mans Vārds iemājos sirdīs un tās atdzīvinās; Es, Jahve, turpināšu izliet pār tevi Savas Mācības; nāc;

1993. gada 18. septembris

(Krīzes laiks Krievijā, Maskava.)

Kungs?

¹ T.i., ikvienu, kuram pieskarsies.

² Dzirdēju Sātana balsi, kurš sacīja, ka esmu nolādēta.

Es Esmu; Miers lai ir ar tevi;

Vassula, atceries, ka Es tevi vadu, un tādēļ tev nav jābaidās; tomēr neaizmirsti piebilst, ka viņiem¹ būtu jāveltī sava zeme Mūsu Abu Sirdīm ... tad nāks uzvara; Es nākšu pie viņiem un apūdeņošu ar Savu Garu viņu izkaltušo zemi, tomēr tas nenotiks bez pārbaudījumiem² un upuriem; Es, Kungs, tev saku, ka smeļu Savu Godu ikvienā grēku nožēlas pilnā sirdī; palieciet Manī un atļaujiet Man ikvienā no jums piepildīt Savus nodomus;³

Es svētīju ikvienu no jums; ic;

1993. gada 21. septembris

(Maskava.)

Kungs, tā kā lūdzi, lai es pasaku krieviem, lai viņi savu zemi velta Jūsu Abu Sirdīm, tad, ja tas ir iespējams, nodiktē man, lūdzu, šo lūgšanu. Kungs, vai Tu to izdarīsi, lai es to varētu viņiem aizsūtīt?

Manu bērniņ, esot kopā ar Mani, tev nevajag vilcināties;⁴ no visas Sirds Es došu tev šo lūgšanu; raksti:

„Tavā Vārdā izteiktajos praviētos izraudzīti, Kungs, mēs zinām, paļaujames un ticam, ka visdrīzākā nākotnē Tava Vissvētākā Sirds un Marijas Bezvainīgā Sirds uzvarēs.

Tāpēc sirds pazemībā mēs nākam, lai veltītu sevi, mūsu ģimenes un zemi Jūsu Abu Svētajām Sirdīm.

Mēs ticam, ka, veltījot Tev mūsu zemi, tauta pret tautu vairs nepacels zobenu, un šajā zemē vairs negatavosies karam.

Mēs ticam, ka, veltījot mūsu zemi Jūsu Abu mīlošajām Sirdīm, iznīks cilvēciskā iedomība un lepība, bezdievība un sirds nocietināšanās, bet ikviena ļaunuma izpausme tiks aizstāta ar mīlestību un labumu.

Mēs ticam, ka Jūsu Abu Sirdis nepretosies mūsu nopūtām un vajadzībām, bet gan, degot Mīlestības Ugunī, mūs uzklausīs, dziedinās mūsu dziļākās rētas un dāvās mums mieru.

Ak, Jēzus Vissvētākā Sirds un Marijas Bezvainīgā Sirds, uzpūtiet mums vienu jūsu kvēlojošo dzirksti, kura aizdegtu mūsu sirdis, bet mūsu tautu darītu par pilnīgu Tava Svētuma Mājokli. Mājojiet mūsos un mēs – Jūsos, lai caur Jūsu Abu Sirdīm mēs varētu atrast Mieru, Vienotību un Atgriešanos. Āmen.”

Vassula no Manām Ciešanām, Es esmu ar tevi; Es esmu Vienīgais, Visvarenais, Nesatricināmais, Uzticamais un Patiesais; „Āmen” tevi pavada;

uzklausi Mani: scepteri un troņi nekad nav Mani iespaidojuši, un tieši tādēļ Gudrība izvēlas dāvēt Savu labvēlību nabadzīgajiem un nemācītajiem; Mans Svētais Vaigs atklāsies, pateicoties tavam niecīgumam; Es palikšu mūžīgā piemiņā tiem, kuriem labprāt esmu Sevi atklājis;⁵

Es atklāšu Sevi jūsu sabiedrībai un nenoliegšu, ka Es Esmu ir „Patiesas dzīves Dievā” Autors – arī tā⁶ ir Visaugstā Dieva dāvana ... tu, Mans bērns, pagodini Mani, savu Dievu, sanāksmēs bezbailīgi atklājot Manu Varenību; izpaud praviētos, kurus Es Pats tev esmu atklājis, un Es likšu tiem kā zibenim aizsniegt visas četras zemes malas; esi nesavtīga, veltot Man savu laiku, un dodies turp, kur ir nepieciešama palīdzība;

¹ Krieviem.

² Pēc četrām dienām, 22. septembrī, krīze Krievijā sasniedza savu kulmināciju.

³ Attiecas uz tēvu O'Karolu, tēvu Rolfu un I.

⁴ Es vilcinājos to lūgt Kungam.

⁵ Jēzus vēlas pateikt, ka, palīdzot man būt niecīgai, Viņš atklājas tikšanos laikā.

⁶ Jēzus atklāšanās parādībās.

nekad neesi neobjektīva; tagad ej ticībā un esi lieciniece uz mūžīgiem laikiem, bet Es, Kungs un Svētais, vienmēr turpināšu uzturēt sarunu ar tevi; jā, arī šādā veidā!¹ nāc;

1993. gada 29. septembris

(Ercenģeļu svētki. Svētais Miķelis man deva šo vēstījumu:)

Dievs ir visas zemes un Debesu Karalis, un nav neviena, kas būtu Viņam līdzīgs! Viņš ir jūsu pestīšana, jūsu spēks un jūsu miers;

redzot jūs nonākušus postā, Viņš izstieps Savu Roku, jūs piecels un glābs;

Dievs ir Debesu un zemes Kungs, un nav neviena, ko jūs varētu salīdzināt ar Viņu; Es jums saku: palieciet nomodā, jo neviens nezina, kurā stundā Kungs atgriezīsies mājās; Visvarenais savu lēmumu neatcels;

Viņš nonāks pie jums Uguns Stabā; Viņa ļaužu gaisma kļūs par Uguni, bet jūsu Svētais būs Liesma, kas sadedzina un iznīcina ļaunuma viltības;² Viņa Gaisma pāršķēlēs Tumsību, un tie, kas agrāk neredzēja, redzēs; Viņš iznīcinās šīs pasaules lepnos; Viņa daļa būs atlikums – tik trūcīgs, ka pat bērns spēs noteikt tā skaitu ... ja vien Visvarenais nesadzirdēs no zemes atskanam grēku nožēlas saucienus! Viņa spriedums ir taisnīgs;

Vassula, paliec Kungā, un Viņš tev dos spēku; Es tevi sargāšu;

1993. gada 30. septembris

Kungs, Uzticamais un Svētais, Tavas veselīgās mācības ir dāvājušas man Gaismu. Tu esi pasaules Gaisma.

Visaugstākā Dēls, Tu mani esi audzinājis tāpat kā Savus izredzētos – bez jebkādiem maniņiem nopelniem. Svētīts lai top Tavs Vārds!

Vissvētākais, esi manas dzīves Valdnieks, lai es sasniegtu to pilnības mēru, kāds Tevi apmierina.

Vadi mani, valdi pār mani un uzcel manī Savu Valstību tā, lai mana dvēsele kļūtu par Tavas dievišķības un Svētuma mājvietu. Āmen.

ak! uzticamajiem tiks piešķirts dzīvības vainags; paliec Manī, un tu iemantosi pilnību un dzīvību! tagad kļūsti arvien mazāka un izvairies no skatīšanās pa labi vai pa kreisi; Es būšu ar tevi līdz pat tava skrējiena beigām ... Vassula, kamēr tavš gars meklēja Manējo,³ Es atjaunoju daudzu cilvēku garu; tavu smago pārbaudījumu dēļ Es daudziem varēju dāvēt dziedināšanu un darīt brīnumus viņu vidū; Man sagādāja prieku šo tavu gandares darbu upurēšana Tēvam – pateicoties tev, Es ieguvu bezdievjus;

ak ... Mana dārgā draudzene, lai šķīstītu nešķīstos, Man ir vajadzīga tava nesavtība – Man ir vajadzīgs viss, kas tev pieder; Manu bērniņ, upurējot Man tavas vislabākās stundas,⁴ tu esi ieguvusi dvēseles; Vassula, Vienotība brāļu vidū nenāks caur runām un vārdiem, bet gan caur Svētā Gara darbību; Es tevi esmu mācījis meklēt vienotību un izdzīvot to tādā veidā, kā Es to vēlos; Es tevi esmu pasargājis no krišanas kārdinājumā, jo Es gribu, lai tu būtu Manis iecerētās Vienotības dzīvs piemērs; ikviens, kurš tevi redzēs, ieraudzīs to vienotību, kādu ir iecerējusi Mana Sirds;

nezaudē drosmi to dēļ, kuri nesaredz tevī Manu Nodomu; šī dāvana, kuru esmu tev uzdāvinājis, ir vērtīgāka par pērlēm un visiem pasaules dārgumiem kopā! ak, Mana Vassula, Es, Dievs, tev nepārmetīšu šo vienotību, kuru tu izdzīvo, bet gan piemeklēšu to, kurš uzbrūk tev uzticētajai misijai; viņa uzbrukums ir kā akmens, kas tiek raidīts

¹ Jēzus piemetināja šo teikumu, jo es nesapratu, ko Viņš bija domājis ar vārdu „saruna” - vai mutisku sarunu, vai sarunu rakstiskā veidā.

² Norāde uz šķīstīšanu.

³ Vairāku dienu garumā Dievs daļēji klusēja un izvairījās Man atklāt Savu Klātbūtni. Šis daļējais klusums un Viņa slēpšanās sagādāja manai dvēselei plosošas sāpes.

⁴ Manas visiemīlotākās stundas ir tās, ko pavadu Viņa Klātbūtnē lūgšanā vai pierakstot vēstījumus.

Man tieši Acīs ... Es, Visaugstais, tevi augšāmcēlu, lai darītu par vienotības paraugu, jūs¹ esat Vienotības pirmie augļi; Es tev saku: izplati Manus Vēstījumus, cik vien plaši un tālu tas ir iespējams; atceries, ka Vienotība nāks roku rokā ar pazemību un mīlestību; un tagad ar godbijību un mīlestību uzņem sirdī šos vārdus: vienotības sasniegšanai Man ir vajadzīgi gandares darbi ...

Kungs, vai Tu tos sagaidi no manis?

gan no tevis, gan arī no ikvienas nesavtīgas un cēlas dvēseles; vai Es neesmu jūsu pirmā Mīlestība?

Jā, Jēzu, Tu esi.

nebaudies no Manis, jo Es tevi aizvedīšu līdz pestīšanai; Es tev došu pietiekami daudz spēka panest visus pārbaudījumus, kuri tev ir paredzēti, lai tu spētu satvert to Mieru, ko esmu tev devis; Mans eņģeli, Mans Miers arvien būs pār tevi, un, tāpat kā saule rītausmā atmirdz pār jūras plašumu, dažkārt caur tevi un tevī tiks atklāts Mans Svētais Vaigs,² kamēr tu rūpējies par Manu labumu; Es atklāšos arī šādā veidā, lai salas, kalni un līdzenumi noticētu, ka tu esi Visaugstā sūtīta, ka Es Esmu ir „Patiesas dzīves Dievā” Autors, bet tu – Mana vēstnese, kura runā to, ko Es esmu tev teicis; kas nepieņem tevi, tas nepieņem Manus Vārdus; velns jau tagad taviem apsūdzētājiem ir iedvesis domu celt tev neslavu, tomēr atstāj to visu Manā ziņā; uzticīgi kalpo Man, piedod tiem, kuri tevi apsūdz, lai Tēvs un Es spētu paveikt Mūsu Darbu tevī; dzīvo svēti un tev uzticēto darbu veic mierā;

Es, Jēzus, tevi mīlu un no Debesīm dāvāju tev Savu svētību;

IXΘΥΣ

1993. gada 6. oktobris

Vassula, Mans bērns, Es, Jahve, dāvāju tev Savu Mieru; savas acis turi cieši pievērstas Man, un tu dzīvosi; vai esi gatava atjaunot Man dotos kalpošanas un uzticības solījumus?

Jahve, mans Kungs, esmu gatava piepildīt man uzticēto uzdevumu. Esmu gatava kalpot un būt uzticīga Jahvem – savam Dievam un Pestītājam. Lai nāk Tava Valstība, Tavs Prāts lai notiek!

vai vēl aizvien esi gatava doties pie tiem, pie kuriem Es tevi sūtu, un būt Mana Atbalss?

Jā, un es to vēlos darīt, nenovēršot savu skatu uz Tevi, mans Dievs.

Es vienmēr esmu ar tevi ... mēs iesim kopā, un Mana Plauksta cieši satvers tavējo; vai vēl arvien esi gatava dēstīt jaunus vīna dārzus un apkopt tos, par kuriem neviens nav rūpējies?

Tēti, es to vēlos, kamēr vien Tava Plauksta ir uz manējās, lai to vadītu.

Es vēlos apkopt Tavus vīna dārzus, kamēr vien tos apmirdz Tavas Dievišķās Gaismas siltie stari.

Es eju tev pa priekšu un tevi vadu, seko Manās Pēdās; Es atklāšu Savu svēto Vaigu un atmirdzēšu pār jums visiem; vai vēlies apūdeņot Manus vīna dārzus?

Jā, mans Kungs – kamēr vien ūdens plūst no Taviem Avotiem.

ūdens celsies³ no Mana Avota, no Troņa un no Jēra, un Mani vīna dārzi nesīs augļus, un to lapas nekad nenovītīs;⁴ Es būšu nomodā par Saviem jaunajiem vīna dārziem, Mans Skatiens nekad nenovērsīsies no tiem; tie izdzīs veselīgus dzinumus, bet viņu

¹ Es un visi tie, kuri izdzīvo vienotību līdzīgi man.

² Dažkārt Jēzus vai arī mūsu Svētā Māte liek man it kā izzust, un manis vietā cilvēki ierauga Viņu Tēlus.

³ Analogiski: ūdens (cilvēki) garīgi augšāmcelsies Svētā Gara (Dieva Avota) spēkā.

⁴ Vīna dārzi simbolizē Dieva tautu, bet Avots – Svēto Garu. Nekad nevīstošās lapas simbolizē dievišķību un mūžīgo dzīvi.

zari nesīs augļu pārpilnību un piepildīs ikvienu izsalkušu muti; Es gādāšu par katru dzīvu radību;

meitiņ, vai Es neesmu teicis, ka Mans Vārds no neliela strautiņa ies plašumā, līdz pārvērtīsies upē, bet tās spēcīgā straume pārtaps plašā okeānā, Mīlestības okeānā? vai redzi, kā piepildās agrākie pravietojumi? vai neesmu sacījis, ka Gudrība būs tava Audzinātāja un Manas mācības tiks izlietas pār tevi kā pravietojumi? vai neesmu tev teicis,¹ ka Es, Dievs, tevi veidošu un vedīšu Savās sapulcēs, lai tu tajās liecinātu par Mani, Visaugsto? Vassula, Manu meitiņ, vai neesmu teicis, ka Mans Vārds pārklās zemi kā migla?² Manu bērniņ, vai Es neteicu, ka vedīšu tevi pāri jūras viļņiem, pāri visai zemei, visām tautām un cilvēkiem, lai tu it visur sludinātu Manas Mīlestības Dziesmu³ un pagodinātu Mani? tad uzgavilē Manī! bērniņ, nāc un slavē Mani; vai redzi, kā ir piepildījušies visi Mani agrākie pravietojumi?⁴

tavs Tēvs ir tavs Pavēlnieks; Es esmu Debesu un zemes Pavēlnieks, Es esmu visas radības Pavēlnieks, apbrīnojami varens, neviens un nekas nespēj pārsniegt Mani šajā varenībā; Man pietiek pašam ar Sevi; Manu atvasīt? ... neviens nespēj līdzināties Manai godībai; vai tici, ka spēju nogāzt no troņiem karaļus un viņu valstības – tos, kas kļūst par šķērsli Manai Mīlestības Dziesmai?⁵ Es tev to apsolīju jau krietni agrāk, pirms šīs lietas īstenojas dzīvē, un tagad Es tev saku: Es, Dievs, tevi apveltīšu ar Savu Spēku, Es tev došu tādu atmiņu, lai tu atcerētos visas Gudrības dāvatās mācības;

lai arī nežēlīgas apsūdzības kritīs pār tevi kā krusas gaudi, nebīsties, jo Es tevi piespiedīšu vēl ciešāk pie Savas Sirds un aizsargāšu tevi; Sātans ir nolēmis uzsākt pret tevi karu, tu esi kļuvusi par viņa galveno mērķi, un viņš grib piespiest tevi pārtraukt pravietot; tomēr nebīsties no viņa draudiem, Es tev palīdzēšu, Es tev palīdzēšu, tādēļ saņem drosmi! tu iziesi neskarta, bet uzbrukumi, kuros viņš pret tevi izmanto cilvēkus, tikai vēl vairāk stiprinās tevi;

Es Savas sapulcēs darīšu negaidītus brīnumus, kuri atgādinās Maniem bērniem, ka Es esmu, tie atgādinās, ka Tēvs, kuru viņi ir atstājuši, nekad nav atstājis viņus; Es atgādināšu, ka Mana Klātbūtne dāvā pestīšanu, bet Mans Svētais Gars, kuru Viņi ir piemirsuši – atpūtu; Es atgādināšu Saviem bērniem, ka Mana Līdzjūtība nepaiegt garām viņu sāpēm tās neievērojusi, jo Es esmu viņu Tēvs; Es likšu viņu sirdīm dziedāt Manam godam, un viņi sapratīs, ka nav iespējams saņemt barību un stiprinājumu, esot ārpus Manas Svētnīcas sienām; viņi sapratīs, ka ārpus Manas Svētnīcas viņi noslāps zem ciešanu un nastu smaguma, bet ārpus Manām Rokām piedzīvos vienīgi Iznīcību un Nāvi;

tava paaudze ir saņēmusi īpašu privilēģiju dzirdēt Manu balsi; Es esmu atvēris Savu muti, lai runātu un pamācītu nemācītos, Es esmu nolēmis apveltīt jūs ar Savu Mieru un jūs glābt; Es esmu nolēmis jums darīt zināmu, ka esmu jūsu Tēvs, bet jūs – Mana sēkla;

šodien vīģes koks ir izdzinis maigus asnus, un jau plaukst tā pirmās lapas; vai jūs vēl neatpazīstat Laiku, kādā dzīvojat? kā tas nākas, ka tik daudzi no jums vēl arvien nespēj lasīt un saprast Rakstus? kādēļ tik daudzi no jums ir zaudējuši uztveres asumu? vai Es neesmu jūs aicinājis palikt nomodā? Mani bērniņi, šodien Es jums dāvinu Savu Valstību – nepaejiet tai garām, to neievērodami, neļaujiet arī tai aiziet jums garām; neatstājiet Manu Mīlestību bez ievēribas; nāciet – Es vienmēr esmu pie jums;

¹ 1987. gada vēstījumos – 20. martā, 20. maijā, 5. novembrī.

² 1986. gada vēstījumi.

³ Vēstījumus.

⁴ Lielāko daļu no šiem pravietojumiem es saņēmu 1986. gadā.

⁵ Vēstījumiem.

1993. gada 11. oktobris

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, raksti:

Es esmu klātesošs, Es esmu pie tevis;

Es tev izstāstīšu visu, ko Es gribu, lai tu pieraksti; Manu dūjiņ, atļauj Man izmantot Tavu roku; Ēģiptes meita, pārplūsti kā kalnu strauts ar Manu Vēsti; pārplūdinī valstis, pilsētas un to iedzīvotājus, sauc skaļā balsī, un neviens tevi nespēs apklusināt; meitiņ, ar Manu Svētību dodies uz priekšu; aizslauki projām odzes un zalkšus, Es tevi pasargāšu no viņu indes; Es būšu nomodā pār tevi, kā māte ir nomodā par savu mazo bērniņu; runā! un nebīsties ne no viena;

pastāsti visiem, ka Miera Princis, ķerubu ieskautais Dievs, nolika malā Savu ķēnišķo kroni un godības tērpu, lai atklātu pasaulei Savas skumjas, nākdams tajā kailām kājām un tērpies maisa auduma drēbēs;¹ tāpat kā pret tevi Es izturējos laipni un ierādīju tev vietu Savā Vissvētākajā Sirdī, tāpat Es izturēšos arī pret pārējiem Saviem bērniem; no pagānu vidus Es celšu uzticamus levītu priesterus un pabeigšu viņu ceļu kopā ar viņiem;

meitiņ, esi drosmīga! svētīgi ir tie, kuri Mani mīl, Debesis ir viņu mājoklis; svētīgi tie, kurus iepriecina Manu soļu skaņa, jo viņi līksmosies Manī; tāpat kā Es, meitiņ, esmu licis atjaunojis tavu dzīvību, tāpat Es atjaunošu ikvienu, kurš no visas sirds piesauks Manu Vārdu;

Kungs, Tu pats mani izraudzījies aizmirstības zemē, lai darītu par Savu vēstnesi. Tu mani esi saucis vārdā, lai es Tev kalpotu. Te nu es esmu, Kungs, Audzinātāj un lēnprātības pilnais Skolotāj, svētais Ceļabiedri, Aizstāvi un Padomdevēj. Ak, Kungs, ne Savus Noslēpumus, ne Savus Plānus Tu neesi no manis apslēpis; Tu noliki pie malas Savu Godību un ķēnišķo Kroni, Tu nokāpi no Debesīm, lai Mīlestībā apmeklētu manu samaitāto dvēseli.

Kungs, Tu nenicini nedz grēciniekus, nedz nabagus viņu nožēlojamībā un trūkumā, bet gan labprātīgi steidzies tiem palīgā. Ik dienas Tu man ļauj pieredzēt Tavu Godību, Tava Klātbūtne ir kā lāpa, kas apgaismo cilvēka ceļu un pasargā mani no kritiena.

Ik dienas Tu mani aicini Savā mielastā, Tu pabaro manu dvēseli pārpilnībā ar Debesu mannu. Manu nabaga sirdi Tu esi uzpotējis Savai Vissvētākajai Sirdij, tur Tu to atdzīvīni, lai es dziedātu Tev uzticības dziesmu.

Tu ielīksmo manu garu, lai es bez bailēm sludinātu Tavu Vārdu tautām. Ar Savu labo Plaukstu cieši aptvēris manējo, Tu iestādi un cel Taisnību un Gara Stiprumu.

Patiesi, Debesu un zemes Karalis dēsta tikumu tur, kur mājo netikumi, mieru tur, kur valda karš, vienotību tur, kur ir šķelšanās, mīlestību tur, kur ir naidi, ticību bezdievībā un cerību izmisumā. Svēts ir Viņa Vārds!

Tu izveidoji Savu Valstību² virs šīs zemes, Tu mūs svaidīji, mūsu dvēselēm dāvādams jaunu dzīvību. Mūsu pestīšanas dēļ Tu atteicies no tā, pēc kā tik karsti bijī lūdzis Ģetzemanes dārzā. Tu atsaucies Savam Tēvam, kad Viņš Tevi aicināja ...

Tagad mana dvēsele dzīvos vienīgi Tev un kalpos Tev vienīgajam. Es sludināšu Tava Vārda Lielumu, kamēr vien dzīvošu.

tu sludināsi Mani nākamajām paaudzēm, lai atklātu Manu Taisnīgumu tiem, kuri vēl nav dzimuši; nē, Es nenicinu grēciniekus un neatstāju novārtā nabagus, bet Es nāku pie tiem ar Savu Sirdi Plaukstā – lai parādītu viņiem, ka Mana Mīlestība ir mūžīga, bet Mana Uzticība ilgst no paaudzes uz paaudzi;

šajās dienās Es esmu ietērpies maisa drēbēs, lai izpaustu Savas skumjas; Debesu balsti nodreb, un Mani eņģeļi ir bēdu satriekti, noskatoties uz šo paaudzi, kura iet Sātana

¹ Atkl 11, 3.

² Baznīcu.

iemītājās pēdās; tieši tādēļ Es esmu nokāpis no Sava Troņa – Es vēlos aizsniegt jūs visus; nē, Es neatstāšu novārtā nevienu no jums; Es apsēdīšos pie grēciniekiem, un viņi nebaidsies no Manis; Es, nākšu pie viņiem basām kājām,¹ lai nodibinātu draudzību, un pastāstīšu tiem, ka viņi nekad nav bijuši bāreņi bez Tēva, Es tiem paskaidrošu, ka viņi nekad nav izpratuši Debesu Likumus vienīgi tādēļ, ka līdzās nav bijis neviena, kas spētu tos izskaidrot; tāpat arī neviens tiem nekad nav sacījis, ka viņi ir Visuvarenā Dieva sēkla;

Es tos sapulcināšu ap Sevi kā jērus, Es tos piekļaušu pie Savas Sirds, un kā tāds, kas vēlas atklāt kādu noslēpumu, Es viņus pabarošu no Savas Mutes ar lūgšanu „Mūsu Tēvs”; tad Es tiem pastāstīšu, ka MĪLESTĪBA stāv viņu acu priekšā, Dzīvā Maize ir Tas, Kurš sēž viņu vidū, ar viņiem sarunājas Tas, Kurš dzīvoja un nomira par katru no tiem; Es sacīšu, ka viņu acu priekšā ir Tas, Kura Elpa lika Debesīs rasties gaismai, un caur Kuru esamība ir nākušas visas lietas;

Es ielūgšu visus garāmgājējus: „kurš ir grēcinieks un sabiedrības izstumtais? lai viņš nāk uz šī ceļa”; Es nevienam neatļaušu palikt izsalkušam, nedz arī nabagam, jo Manas Svētības ir bagātīgas, un Mana Mīlestība dod piepildījumu; Mani ceļi ir iepriecinājuma pilni ceļi, Manas takas ved uz mūžīgo Dzīvi;

grēciniekiem un nabagiem Es mācīšu saprast, ka viņu Debesu Tēvs ir viņu Sargs, Viņš ir glābjošs Dievs; Es tiem atgādināšu, ka arī viņi ir Dieva bērni, kuri drīkst Viņu uzrunāt par savu Tēvu; kad viņi vaicās, kur ir rodama Sapratne, Es atbildēšu: „Sapratne, Mans bērns, ir izvairīšanās no visa ļauna”; tie iesauksies: „bet kā gan ar mūsu grēcīgumu? ko Tu darīsi, lai atvērtu mūsu acis?” „grēcinieki? Es tos izglābšu caur viņu pašu grēcīgumu un izmantošu viņu postu, lai atvērtu tiem acis;” tad šīs grēcinieku sirdis izkusīs, un tie Mani lūgs, lai Es par viņiem parūpējos, tāpat kā tu, meitiņ, to Man lūdzi;

ar Sava Vārda varenību Es viņus visus darīšu par varenu tautu; kad atkritēji tiem pārmetīs un vaicās: „kādēļ jūs priecājaties tik skaļi? jūs, pagrimušie, kā gan jūs uzdrošināties sludināt Dieva Vārdu Viņa Svētnīcā!”

tad Es sacīšu šiem atkritējiem: „ja šie klusēs, tad akmeņi brēks tik skaļi, ka liks jums zaudēt dzirdi; šodien pat Es jums atņemu Debesu Valstību un atdošu to šim atlikumam, jo jūs nedz paši tajā ieejat, nedz arī atļaujat tajā ieiet citiem, kuri to vēlas; sākot ar šo brīdi, Es būšu viņu Padomdevējs un Karalis; sākot ar šo brīdi, Es tos sūtīšu pilsētās sludināt Manu Mīlestību un nodot citiem Tradīciju, kuru Es pats esmu nodevis Pēterim un Maniem mācekļiem; tā kā šis atlikums tiks uzpotēts Man, viņi iztīrīs Manas pilsētas un darīs galu aprēcībai;”

Es, Dievs, svētīju tevi, jo tu esi ieklausījiesies Manī; Mīlestība tevi mīl;

(*Vēlāk:*)²

Es tev pavēlu: mīli Mani, pieraksti Manus Vēstījumus un ej no tautas uz tautu, sludinot Manus Vārdus – esi Mana Atbalss; lai tie, kuriem ir ausis, dzird, bet tie, kuri nevēlas dzirdēt, lai tie nedzird;

Es vadīšu un svētīšu visu, ko tu uzsāksi, tādēļ nebīsties; laiks ir īss, tādēļ rīkojies bez vilcināšanās – arī tā ir Mana pavēle; Mana Dēla Sirds ir salauzta, un Es vairs nespēju paciest Viņa skumjas; Vassula, maziņā, Es, Jahve, tavs mīlošais Tēvs un Abba, palīdzēšu tev šajā cīņā; nāc kopā ar Mani; vārdi, kurus tu izrunā, nav tavi, bet gan Mani vārdi; viss, ko tu dari Mana Nama labā, pagodina Mani;

¹ Kailās kājas simbolizē vienkāršību.

² Runāja Mūžīgais Tēvs.

Paliec Manī, jo tevī un caur tevi Mani bērni ierauga Mani; Es sniegšu tev nepieciešamo atbalstu un stiprināšu tevi, lai tu Manā Spēkā spētu samīdīt Mana Nama ienaidniekus un ar to piepildīt sev uzticēto misiju, pagodinot Mani; Manu bērniņ, tagad atgriezies pie saviem pienākumiem¹; atceries, Mans bērns un Mans īpašums, ka Es, Dievs, tavs Tēvs, esmu ar tevi un tevī; Es, Jahve, svētīju tevi no visas Savas Sirds;

1993. gada 22. oktobris

miers lai ir ar tevi;

atbalsties pret Mani un nebīsties; ja arī tu sapulcinātu kopā visus dēmonus un Sātanu, Es vēl arvien būšu spēcīgāks nekā viņi visi kopā;

Mana mīlotā, nekad nešaubies par Manu mūžīgo Mīlestību; ic;

1993. gada 11. novembris

miers lai ir ar tevi; ar tevi runā tavs Kungs un Sava Goda dēļ Es atklāju Sevi tev un tavai sabiedrībai!² nāc, nāc un dziedī Man dziesmu;

Kungs, es nezinu, ko dziedāt...

tu nezini, ko dziedāt? tad atļauj Man kopā ar tevi pierakstīt šīs dziesmas vārdus; un pat tad., ja tu šos vārdus nolasīsi skaļi no visas sirds, to intonācija Manās Ausīs pārvērtīsies melodijā; raksti:

Nāc, Emanuēl, nāc, mans Iemīļotais un atdzīvini manu dvēseli! Nāc un piepildi manu dvēseli ar dzīvību!

Tēva Iemīļotais, es atvēru savas sirds durvis – vai man vēl ļoti ilgi jāgaida, pirms Tu ienāc manā istabā? Pat Tava Klātbūtne vien manā sirdī atstās aiz sevis vissmalkāko smaržu aromātu, jo Tava Mīlestība dziedinās manu nožēlojamo dvēseli;

Mīlestības Gars, dāvā man tikai vienu žēlastību – dalīties Tavā Mīlestībā.

Nāc, Emanuēl, nāc, mana Pilnība, nāc un savaldzini manu dvēseli, lai trūkums nepārņemtu manu nožēlojamo sirdi.

Tēva Iemīļotais, Tu esi tik skaists!

Visaugstā Dēls, kurš gan ir Tev līdzīgs?

Nāc un liec mani Tavās Pēdās. Mēs kopīgi iesim šo ceļu, mēs kopīgi sekosim zīmēm, ko nolikusi Tava Tēva Roka, un kuras vada mūs uz Iepriecinājumu dārzu.

Iemīļotais, kā viena sirds un viena dvēsele mēs sekosim saldās smaržas piesātinātajām pēdām pa ceļu, kuru Tēvs ir sagatavojis man. Lai mani iedrošinātu, manu ceļu Viņš ir izklājis ar safīriem, bet manis mierinājumam man visapkārt ar eļļu ir uzrakstījis Savu Svēto Vārdu.

Tēva Mīļotais, no kura Rokām kopš augšāmcelšanās vēl arvien turpina tecēt mirres, nāc un ar vienu vienīgu Savu Acu skatienu savaldzini manu dvēseli.

Ar to man pietiek, lai dvēsele mājotu mierā, bet acis līksmotu Tavā Klātbūtnē.

Mana dārza Dvesma, manas dvēseles Avots, cēlās Mīlestības Strauts – visā pielūdzams un Svēts, un visa augļu pilnība nāk no Tevis. Izlej pār visu cilvēci Savu Garu un parādi Savu Lielo Mīlestību kā Debesīs, tā arī virs zemes;

Tēva Mīļotais, Tu patiešām esi Visskaistākais – ar ko gan lai salīdzinu Tevi, mana Dzīvība?

Tu līdzinies vīraka dūmu stabam un vizošas Gaismas staram, un vistūrāko mirru smaržai.

---

¹ Ikdienas mājas darbi.

² Bieži vien Kungs mani it kā liek izzust un Pats atklāj Sevi cilvēkiem.

Kungs, Tava Klātbūtne visā tās Godībā nostājas man priekšā ... un, ak, it kā es būtu karaliene, Tu mani esi piecēlis, lai apskautu manu dvēseli, smalkjūtīgi čukstot man ausī Savu Mīlestību: „Manu dūjiņ, Es esmu slims aiz mīlestības uz tevi.

Es nokāpju no Debesu augstumiem, lai tevi apciemotu. Es esmu nolīcis pie malas Savu Kroni un atstājis Savu Troni. Tikai vēl īss mirklis, pavisam mazs brīdis, un Es vairs nekavēšos – karogs tiks pacelts, un Es atjaunošu tevi un atdošu tev atpakaļ tavu dievišķību.

Mana mīlotā, Es pasmelšu ūdeni no Dzīvības akas – to Ūdeni, kurš ir par brīvu tev, kas esi izslāpusi pēc Manas Mīlestības.

Manas Dvēseles iemīlotā, tavs Karalis neatpūtīsies ne mirkli, līdz tu Viņam neatļausi apzīmogot savu dvēseli ar Viņa dievišķo Skūpstu, Viņa Mutes Skūpstu.¹ Vai tu neesi ievērojusi, ka ik reizes, kad tu šaubies par Manu Mīlestību, saule satumst?

Visdārgākā dvēsele, tuvojies Man, un Es izliešu pār tevi neskaitāmas Manas Vissvētākās Sirds bagātības.

Es tās esmu paglabājis tev vienīgajai, jo vēlējos darīt tavu dvēseli skaidru kā pavasari, esmu vēlējies to pārveidot par ziloņkaula torni, par Debesīm Man vienīgajam.

Vai tu neesi sapratusi, kā esmu tevi uzpotējis Sev? Ļauj man atkal no jauna sadzirdēt tavu balsi ...”

Dieva Svaids, cik varens Tu esi Savā mirdzumā. Dieva Upura Jērs, Savu eņģeļu un visu svēto ieskauts. Neviens nespēj Tev pretoties, Tēva Atspulgs, trīskārt Svētā Gaisma, Viens Trijās personās un Trīs Vienā Gaismā. Tu esi spožāks nekā tūkstošiem sauļu ... Kā gan esmu tikusi atrasta par cienīgu uzlūkot Dēlu, bet Dēlā – Tēvu?

„Vai gan neesi dzirdējusi, Manu dūjiņ, ka dzīves pabērnī līksmosies Manī, bet visnabagākie gaviļēs Manā Klātbūtnē? Vai neesi pamanījusi, ka izjūtu īpašu vājību uz grēciniekiem un Man sagādā prieku pamācīt nabagos?”

Mans Dievs, mans Dievs!

Kurš paceļas kā rītausma, atmirdzēdams mijkrēslī kā rīta zvaigzne? Kurš ir skaidrāks par saules rotātu mēnesi, un Kurš ir plaši atvērtie Vārti uz Viņas Sirdi?

„Viņa ir Debesu Karaliene, Viņa ir Mana Māte un jūsu Māte – vismīlākā no sievietēm, skaista kā Debesis un mirdzoša kā Mana Godība. Nav neviena, kurš būtu tik pilnīgs kā Viņa, Manas Dvēseles Iepriecinājums. Viņa ir Sieviete, kuras galvu rotā kronis no divpadsmit zvaigznēm, Viņa ir Manas Godības Trauks, Manas mūžīgās Gaismas Atspulgs. Viņa ir Tā, kuras klātbūtne Manos pagalmos aizēno visu zvaigznāju gaismu.

Viņa ir Patiesās Gaismas Trauks, kurā, dzīvodams mūsu vidū, mājvietu guva Iemiesotais Vārds. Viņa ir Žēlastība Žēlastībā un visu psalmistu vissaldākā Dziesma.

Viņa ir Mana Prieka iemesls, Mans Gods un Mans Lepnums. Viņa ir Debesu Vārti, kas norāda Maniem bērniem ieeju Manā Valstībā. Viņa ir Mans Šedevrs, jūsu Mierinātāja mierinātāja, jūsu Pestītāja līdzatpestītāja, Mana Svētā Gara Līgava.

meitiņ, Es nerimšos, līdz nebūšu arī tevi ievēdis Savas Mātes namā, Tās, Kura Mani ieņēmusi, istabā, jo Es vēlos arī tev atklāt Viņas skaistumu; tad tev pēkšņi, kā zibenim uzplaiksnot, atklāsies visi tie noslēpumi, kuri līdz šim tev likās kā dziļa noslēpumu aka; Mana iemīlotā, un tu sapratīsi, kādēļ saulē tērtā Sieviete tādā tumsas brīdī nonāk no Maniem pagalmiem pie visiem jums; Manu dūjiņ, lūkojies uz priekšu, tev jāskatās vienīgi uz to, kas ir tev priekšā;

Es atgriezīšos pa to Ceļu, kuru esmu ieminis, Mana mīlestība, Es nākšu atpakaļ un pats rūpēšos par Savu Vīna dārzu; Emanuēls būs ar jums;” (*Beigas.*)

... vai tev patīk?

---

¹ Dz 1, 1.

Ļoti!

tad svētī Mani, slavē Mani un mīli Mani...

Tavs Vārds lai top svētīts un slavēts, lai Mīlestība mums iemāca Viņu mīlēt. Lai mēs iemācāmies Tevi meklēt sirds vienkāršībā, lai Tavs Svētais Gars piepilda visu pasauli. Neļauj novīst nevienam no Taviem ziediem, bet, ak, svētumu Svētums, palīdzi tiem visiem uzziēdēt un izplatīt sev apkārt jauku smaržu, lai Tevi pagodinātu.

1993. gada 26. novembris

(Malavi – Blantīra – Āfrika)

Mans Kungs, Visvarenais, Tu esi sacījis:...

„Kā no upes iztekošs strauts, kā straume, kas virzās uz dārzu, Es apūdeņošu Savu augļudārzu, Es esmu nolēmis aplaistīt Savas puķudobes.”

Sīr 24, 30 – 31

Tavu Svēto Garu aizkustināja mūsu nožēlojamība, un grēcīgums meta izaicinājumu bezgalīgajai Žēlsirdībai. Nabadzība izaicināja Tavu Majestāti nolikt pie malas Savu Kroni un noliekties pie viņas. Tās sausums lika Tev pievērst viņai Savu skatu ... Tu sacīji:

„Redzi, Mans strauts ir pārvērties upē, bet upe ir izpletusies plaša kā jūra. Tagad Es likšu atspīdēt kārtībai, Es sūtīšu tās Gaismu, lai tā atmirdz it visur, un Es izliešu pravietiskas mācības kā novēlējumu nākamajām paaudzēm.”

Sīr 24, 31 – 33

Tu, visu lietu Radītāj, mācīji mani, Tu kļuvi par manu Skolotāju. Tu, mans Radītājs, sagatavoji manai dvēselei mājvietu. Tu sacīji: nāc un dzīvo Manā Vissvētākajā Sirdī, savā Mājoklī.

Tagad es esmu iesakņojusies Tavas Sirds dziļumos. Tu, Kungs, esi iestādījis Mani Savā Miesā un esi mani uz mūžīgiem laikiem darījis par daļu no Sevis. Ko gan cilvēks vēl var lūgt?

Manu ziedīņ, atļauj Man tevi pamācīt, un visur, kur vien Es iešu, tu arī iesi, visur, kur Es speršu Savus soļus, tu arī tur liksi savējos; Es un tu – mēs esam vienoti, mēs esam saistīti uz Mūžību; Es tevi svētīju, jo tu Maniem bērniem atklāj Manu Svēto Vaigu; Es tev palīdzēšu un tevi stiprināšu, un caur tevi viņi sajūtīs un ieraudzīs Manu Klātbūtni; tevī viņi ieraudzīs Manu Vaigu;

saņem Manu Mieru; Es, Dievs, tevi mīlu;

1993. gada 6. decembris

Es, „i Panayia”¹ šobrīd esmu kopā ar tevi;

meitiņ, atļauj Jēzum tevi veidot tādu, kādu Viņš vēlas tevi redzēt; upurējot Manam Dēlam Jēzum Kristum savu gribu un sevi pašu visā pilnībā, tu Viņam sagādā patiesu prieku un tevī tiek īstenota Viņa Griba; nebīsties, strādā ar aizrautību un atdzīvini Viņa Baznīcu; ļauj Viņa radībai apzināties, ka Vārds ir dzīvs un nebeidzami iedarbīgs; Es kā tava Māte vienmēr iedrošināšu tevi pacelt Krustu, kuru Jēzus tev ir uzticējis; tagad raksti, Manu meitiņ:

šajās dienās daudz vairāk nekā jebkad agrāk Es jums dodu vēstījumus, lai atdzīvinātu jūsu ticību un atgādinātu jums par Debesu lietām; Es nenogurstoši esmu aicinājusi jūs uz Mieru, kā arī iedrošinājusi izplatīt Vienotības un Samierināšanās vēstījumus brāļu vidū; dziļās skumjās un asarās Es nonācu pie jums no Debesīm, lai palīdzētu apzināties cik tālu jūs esat bijuši no Dieva; Es nācu aicināt jūs visus samierināties ar Dievu un citam ar citu, lai jūs vairs necenstos salīdzināt sevi ar citiem un nemeklētu

¹ Dievmāte, Vissvētākā (grieķu val.).

savstarpējās atšķirības, jo „ikviens, kurš piesauks Kunga Vārdu, tiks izglābts;”¹ Es nekad neesmu nevienu atstājis;

Es nācu miera nodomā pat pie vismazākajiem jūsu vidū, lai pasludinātu Dieva Mieru un lūgtu jūsu paaudzei pacelt savas acis, meklēt Dievu un upurēt Viņam upurus; Es esmu nākusi jūsu dienās, kad tik daudzi no jums esat atsvešināti no dzīves Dievā; Es esmu nākusi jums visiem atgādināt, ka paties Dieva apustulis ir tas, kurš pilda Dieva Gribu:

pildīt Dieva Gribu nozīmē mīlēt:

Vassula, Dievs Mani ir sūtījis, lai daudzus no jums dziedinātu, tomēr Mani aicinājumi nav tikuši ņemti vērā vai arī augstu vērtēti; Visaugstais Mani ir sūtījis, lai pulcinātu jūs kopā lielos pulkos un iemācītu jūs saprast, ka visa Likuma būtība ir mīlestība;

Manu meitiņ, Mana Dvēsele ir noskumusi, jo līdz pat šai dienai Debesu svētības netiek ņemtas vērā; tā vietā, lai atzītu Dieva dotās Vēsts būtību un tajā ietvertu taisnīgumu, cilvēki vēl arvien cenšas bīdīt paši savas idejas; bailēs no pasaules viedokļa Mans Vārds ir ticis prasmīgi apslēpts, bet Manu soļu skaņa – veiksmīgi apslāpēta; ak, ja vien viņi būtu likuši savu cerību uz Mani un uzticējušies Man ... tad viņiem izdotos gūt daudz lielāku labumu no to cilvēku atgriešanās, kurus viņi turpina atstumt! maziņā, strādā savam Kungam un atļauj Viņam iegravēt tevī pilnīgi visu Viņa Plānu; nāk dienas, kad Kungs ikvienam no jums uzdos šos jautājumus:

„vai esi mīlējis savu tuvāko kā sevi pašu? vai tas ir iespējams, ka tu vēl arvien neesi izpratis Dieva Gribu? vai esi izdarījis visu, kas ir tavos spēkos, lai uzturētu mieru? kad tavs ienaidnieks bija izsalcis, vai tu viņam piedāvāji ēdienu no sava galda? kad viņš bija izslāpis, vai remdēji viņa slāpes? kā gan tas var būt, ka to, ko tu dod, tu dod bez mīlestības?” Es esmu jūs aicinājusi lūgties; daudzi no jums lūdzas, bet dara to bez mīlestības, daudzi gavē, bet bez mīlestības; tik daudzi no jums runā par Maniem vēstījumiem, tomēr tikai nedaudzi tos īsteno dzīvē, jo jūsu sirdīs pietrūkst mīlestības; jūs liecieties zemu un sekojat Likuma burtam, tomēr jums nav izdevies saprast tā dziļāko būtību;

daudzi no jums spriež par vienotību, tomēr viņi ir pirmie, kuri nosoda tos, kas šo vienotību patiešām īsteno dzīvē – jo jums pietrūkst mīlestības; ja jūs īstenojat dzīvē visu, ko esmu no jums lūgusi, bet darāt to bez mīlestības, jūs vēl arvien mājot tumsībā; tas nozīmē, ka jūs vēl arvien esat par karu un nevis par Mieru; jums šķiet, ka jūs visu saprotat, bet patiesībā jūs neko nezināt; tā kā jūs visi esat savstarpēji saistīti un esat cits cita locekļi, Es jūs aicināju uz samierināšanos, bet Es netiku uzklausīta; līdz pat šai dienai Es jūs visus aicinu:

izdzīvojiet Manus vēstījumus!

atjaunojieties Dievā un Viņa Mīlestībā un iemācieties mīlēt cits citu; esiet labi un svēti! bērniņi, nemelojiet paši sev, sekodami šķietamām vēlmēm, kuras patiesībā ir tikai ilūzijas; MĪLESTĪBA nozīmē dzīvi Patiesībā; vai neesat lasījuši: „ja atdodat visu, kas jums pieder, un pat, ja atļaujat sadedzināt savu miesu, bet to darāt bez mīlestības, tad kāds gan no tā ir labums?” vai neesat sapratuši – ja kaut viens no jums tiek sāpināts, tad tiek sāpinātas un līdzīgi cieš visas Kristus Miesas daļas? ja tu ievaino savu tuvāko, tu ievaino Kristus Miesu, ne tikai savu tuvāko; vai varat sacīt:

„Es esmu nācis pie Dieva pazemībā, sirdsskaidrībā un mīlestībā;”

bet Viņš jums jautās: „kad tas bija? kad tu biji atnācis pie Manis pazemībā, sirdsskaidrībā un mīlestībā? jūs esat izkropļojuši Manu Miesu, Es esmu ticis tiesāts, apvainots, apmelots un nepatiesi nodots; Es esmu ticis nicināts un atgrūsts, jūsu lūpas Mani ir nozākājušas ... tad kad gan jūs esat nākuši pie Manis pazemībā, sirdsskaidrībā

¹ Rom 10, 12 – 13.

un mīlestībā? Es vēlos, lai jūs man dotu kādus nopietnus pierādījumus jūsu mīlestībai uz Mani;”

Mani bērniņi, apzinieties, kādēļ Sātanam ir izdevies izmantot jūsu vājības un pavināt jūs uz karu; Kristus nāca jūsu vidū kā izsalkušais, un jūs viņu nepabarojāt; Viņš nāca kā tas, kurš ir izslāpis, un jūs Viņam nedevāt dzert; Viņš nāca pie jums kā svešinieks, un jūs Viņu neuzņēmāt, bet izrīkojāties ar Viņu pēc savas patikas; Mani bērniņi, jūsu mīlestība nedrīkst būt tikai jūsu lūpu izteiktie vārdi, tai ir jānāk no jūsu sirds; jūsu mīlestībai ir jābūt dzīvai un darbīgai; Es esmu ar jums, lai jums palīdzētu; Es jūs svētīju, sakot: lai viss, ko darāt, tiek darīts no sirds un mīlestībā;

1993. gada 7. decembris

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, miers lai ir ar tevi;

lai arī tu nebiji no tiem, kas Mani meklēja, Es tev parādīju Savu labvēlību un tavā grēcīgumā nācu pie tevis; lai arī tu nebiji piemērota šai misijai, Es nolēmu tevi augšāmcelt Savā Spēkā un sūtīt tevi ar Manu Vēsti iekarot šo neticīgo un samaitāto pasauli; nekad nebaidies, jo Es esmu ar tevi; paliec Man uzticīga, bet, ja arī kāds Manu Vēsti nepieņem, neļauj savai sirdij satraukties; tā ir Mana Vēsts, nevis tava – vai ne? tev tikai šī vēsts ir jānodod tālāk, neraizējoties par pārējo; meitiņ, pasaule nicina to, kas nes pestīšanu, tādēļ jau no paša sākuma Es un Mans Tēvs tevi brīdinājam, ka tu sastapsies ar lielu pretestību;

Es tev vēlreiz atkātoju kā vēl nekad agrāk: tu esi Man kalpone un nekad nebūsi lielāka par Mani, savu Skolotāju; neviens no vēstnešiem nav lielāks par To, kurš viņu ir sūtījis; tu esi redzējusi Manas Brūces, un arī tu, tādēļ, ka es ar Mani, tās nesīsi sevī; tomēr nesatraucies, Mīlestība ir tev līdzās, lai tevi uzmundrinātu; tāpat kā Tēvs Mani ir sūtījis, lai pierādītu Savas Mīlestības lielumu un pagodinātu Savu Vārdu, tāpat arī Es tevi sūtu;

Es tiku sūtīts, lai darītu pasaulei zināmu Viņa Vārdu, un Es sacīju, ka turpināšu šo Savu sūtību un to arī daru; Mans Vārds ir Patiesība; nebrīnies, ka dažkārt nāku pie tevis, lai atgādinātu par Tēvu, un tagad esi arī tu, meitiņ, Mana lieciniece; Es esmu izvēlējis nedaudzus, kuros parādīt Savu Spēku, lai atklātu pasaulei Savu Bagātību dziļumus, un lai viņi pagodinātu Manu Vārdu; jūsu dienās Es un Mana Māte atklājam Sevi ļoti daudziem cilvēkiem; ar eļļu Es esmu iezīmējis Savu Vārdu pāri viņiem, lai arī viņus darītu spējīgus veikt to uzdevumu, kuru Es tiem esmu uzticējis; lūdzies par šīm dvēselēm, lai tās savas sūtības piepildīšanā arī būtu dedzīgas un pagodinātu Mani; Vassula, Mans īpašums, Es, tavs Kungs, esmu tavs Spēks; nekavējoties nāc pie Manis un piepildi savus krājumus, smeļot no Manis! Es esmu izgreznojis tavu galvu ar Savu Ērkšķu Kroni un iezīmējis tavu miesu ar Savu parakstu; viscaur tevī Es ar Savu Pirkstu esmu iegravējis Savus Vārdus, un tu esi kļuvusi par Manu dzīvo piezīmju blociņu; Es esmu tev devis Savu pavēli: mīli Mani, savu Kungu un kalpo dedzīgi Man, mīli Mani tā, kā Es mīlu tevi, esi pilnīga savā mīlestībā! Es tev esmu pavēlējis rūpēties par Maniem Vīna dārziem, lai tie uzplaukst; Es tevi esmu izvīlcis no nožēlojamības un pieņēmis tevi par Savu bērnu, bet pēc tam pārpludinājis ar Patiesajām Zināšanām un svaidījis tevi, darīdams par Savu īpašumu;

lai arī Ienaidnieks, greizsirdības vadīts, ir sapulcinājis savus spēkus pret tevi, lai iznīcinātu Manu iemīļoto, tu no šīs cīņas iziesi neskarta; kā saule un mēness apspīd visas lietas, tā arī Mans Svētais Vaigs apspīdēs tevi¹ – tā ir svētība, kurai jāapliecina, ka Es Esmu ir patiesais un vienīgais

„Patiesas dzīves Dievā”

---

¹ Daudzi cilvēki dažādās tautās ir liecinājuši, ka manā vietā ir redzējuši Kristu – šo žēlastību Kungs dāvā, pilnībā „izdzēsdams” mani.

Autors, bet tu esi Mana dāvana cilvēcei – šādā veidā Es apzīmogošu Savu Vēstījumu...¹ Mana Žēlsirdība un Mana Godība ir neizmērojamas ... Es turpināšu tevi izmantot par Savu altāri, liekot uz tā ikvienu tevis upurēto upuri; viss, ko tu ar mīlestību upurē, remdēs Mana Tēva dusmas, neļaujot tām vēl nākt pār jums; tad, kad tava kalpošana būs piepildīta,

Ceremonija beigsies

un neko vairs nevarēs piebilst un pievienot ... mīlotā, Es patiešām pavisam drīz būšu kopā ar tevi;

1993. gada 13. decembris

Kungs, Visvarenais Dievs, saisti mani arvien vairāk pie Sevis, iesien mani Savā mūžīgajā Mīlestībā...

Es Esmu ir ar tevi, un Es nekad tevi neatstāšu – tu esi sasaistīta ar Mani... tagad Es tevi esmu aicinājis un tu Man atbildēji; raksti, Mana Vassula:

pašās beigās tava māsa Krievija pagodinās Mani un kādu dienu tā tiks saukta par svētu, jo Es būšu tās Valdnieks; vienotība atkal iemājos tās vidū ... vai vēlējies ko teikt?

Kungs, patlaban viņā ienāk pagrimums...

Es likšu tai nodurt acis ...

Kungs, es nesaprotu, kādā veidā Tu to panāksi.

Ļoti labi, tad Es tev pateikšu: Manas Godības spožums² tiks viņai nodurt acis, un tad Es nāksu, lai atdusētos viņas sirdī ...

Kungs, viņa vēl arvien dzīvo grēka tumsībā un bailēs.

tie, kuri ir devušies nepareizajā virzienā, kritīs; tos, kuri dzīvo greznībā, Es dedzināšu Savā Ugunī, bet lepnie tiks nosviesti zemē; Es esmu nolēmis atjaunot Savu Namu un Es pieņemšu tās dēlus un meitas par Saviem bērniem, iemācīdams tiem pagodināt Mani; Vassula, nestāvi tur, apraudādama notiekošo un nesaprazdama šo notikumu jēgu; Es tev saku: māsa Krievija būs galva³ daudzām tautām un pašās beigās pagodinās Mani; uzmanīgi ieklausies un saproti:

kad visur tiks laužti līgumi, bet dumpīgums centīsies iznīcināt Mūžīgo Upuri,

Krievijas gani pulcinās kopā,

lai atjaunotu Manu Namu, godinātu Manu Mūžīgo Upuri, slavētu un pielūgtu Mani; kad pēdējās dienās tauta pēc tautas, uzcēlušas Svētajā Vietā postošo negantību, izvirtīs un iznīks arī pašas, Krievijas gani pulcinās kopā, lai darītu svētus savus altārus;

kamēr citi⁴ pielūgs cilvēku izdomātos nedzīvos tēlus, elkus, kuriem nav dvašas, Krievijas gani pulcinās kopā, lai pagodinātu Mani, jo Es, Dievs, sargāšu tās Vienotību;

kamēr citur tiks pieliktas ļoti lielas, ļaunuma pilnas pūles, lai saīsinātu Manu vēstnešu dienas, jo viņi ir cerība šai pasaulei, Krievijas gani pulcinās kopā, lai aizsargātu Manu Svēto Upuri; savukārt Es uzcelšu Savu Troni tās vidū un Sava Goda dēļ sapulcināšu kopā tos, kuri nes Manu Vārdu;

¹ Pēkšņi mans prāts apskaidrojās, un es sapratu, ko Kungs bija gribējis teikt 1986. gada 24. aprīļa vēstījuma beigu daļā

² Es to sapratu kā šķīstīšanu – kad Dievs kādam atklājas Savā Godībā un atspīd tā dvēselē, kontrasts ar Gaismu, kura ienāk tās tumsībā, ir tik spēcīgs, ka dvēsele ļoti skaidri ierauga savas nepilnības un no tā ļoti cieš.

³ Garīgā nozīmē.

⁴ Atkritēji.

Es atjaunošu šīs zemes salauztos altārus, jo pēdējās dienās daudzi, kas dzīvo zem Mana Vārda, nostāsies tās pusē, bet tās gani vienprātīgi un vienā garā atkal no jauna uzcels Manu brūkošo Namu; tam, kas kādreiz ir sašķobījies, tagad ir jātiek iztaisnotam, bet Es, viņas dedzības dēļ, ietērpšu Krieviju greznās drānas; Es likšu viņas ganus neskaitāmu tautu priekšgalā; Es viņu esmu iezīmējis ar veltīšanās zīmogu, lai tā Man vēlreiz upurētu vīraku un remdējošu smaržu; tādēļ Es pārpludināšu viņas ganus ar brīnumiem;

„Krievija, tevi svētdarīs Mana Uzticamība un Man Lēnprātība; Krievija, Mana meita, pilnībā atzīsti Mani, bet Es tev apzvēru, ka pagodināšu tavus pēcnācējus kā zvaigznes un ieģērbšu tos svētības tērpos; Krievija, pilnībā atzīsti Mani, un Es iznīcināšu tavus pretiniekus; ja tu pilnībā atzīsi Mani, Es darīšu jaunus brīnumus, kas ikvienam zem šīs saules dzīvojošam liks atzīt Manu Žēlsirdību un Svētumu;”

Es esmu gatavs viņā atklāt Savu Līdzjūtību un, ja vien viņa Mani ar dedzību pieņems, Es nekavēšos to darīt;

Es nevilcināšos viņai parādīt, kā Es, Visvarenais, spēju iznīcināt pašpārliecinātos un lepnos, salauzdams viņu netaisnības zižļus; tomēr¹, ja Krievija nepareizi izmantos Manis doto brīvību un kaut uz mirkli Mani aizmirsīs, Es atļaušu tajā ienākt ienaidniekam ... ja Krievija no visas sirds neatgriezīsies pie Manis un ar nedalītu sirdi neatzīs Mani par savu Pestītāju, Es iesūtīšu tajā milzīgu un spēcīgu karapulku, un no viņas tālāk pie visām tautām – šāds spēks vēl nebūs ticis pieredzēts un tāda vairs nebūs arī turpmākajās paaudzēs ... debesis satumsīs un nodrebēs, bet zvaigznes zaudēs savu spožumu ...

„Krievija, šodien Es esmu gatavs izlabot tās ciešanas, kuras tev gadiem ilgi bija jāpieredz, un Es vēl spēju jūs visus izraut no liesmām – jums tikai ir jāatzīst Mani pilnībā; tiecieties pēc labā, nevis pēc ļaunā – vai jau esat aizmirsuši piedzīvoto badu un sausumu?²... Es esmu atstūmis sarkano pūķi un iznīcinājis viņa impērijas spožumu; Es esmu licis lepnajiem noliekties, Es esmu atvēris cietumu durvis, atbrīvojot jūs ieslodzītos; Es esmu nogāzis sarkanā pūķa valstību, kurš bija ieritinājies tavā dzemdē un kurš lika zemei nodrebēt, pārvēršot tavu pašas zemi tuksnesī; lai tevī atkal tiktu pagodināts Mans Vārds, Es citu pēc citas atkal no jauna atvēru tavas baznīcas un tajā Dienā saucu tevi vārdā:

Krievija;³

Es vienā mirklī pārveidoju tavu tēlu, lai tu priecātos un līksmotos, un svinētu Manas Pārveidošanās svētkus;⁴ nožēlojamība, kuru tev nācās piedzīvot apspiestības dēļ, bija tavs sods par pasaules grēkiem, bet tagad Es gaidu, lai tev, Krievija, parādītu Savu laipnību un labvēlību, jo beigās tu Mani pagodināsi; patiesi Es tev saku: kamēr citi postīs, tu celsi; kamēr daudzi kritīs, tavi gani augšāmcelsies, tomēr – tas var notikt vienīgi tad, ja tu paļaujies uz Mani; un, kamēr daži no tiem, kuri sēž pie viena galda ar Mani, ļaunprātīgi Mani nodos, tu būsi tā, kura izstieps savu roku, lai aizstāvētu Manu Vārdu, Manu Godu un Manu Upuri – tā tu samaksāsi par visiem saviem grēkiem; tu, uzticības pilna, spersi soli, lai aizstāvētu un izglābtu savu brāli, kurš bija iekļuvis ļaunā gara slazdos; tu liksi augšāmcelties vienotai Baznīcai, kurā iemājos Taisnība; Taisnība ienesīs Baznīcā Mieru un nebeidzamu drošību, bet tu būsi laimīga, dziedot Man slavas dziesmas; tās uzticamības dēļ, kādu tu izrādīji Savam Karalim, tu būsi bagāta, un Viņš tev simtkārtīgi atmaksās; tajās vietās, kur tika lauztas vienošanās,

¹ Pēkšņi Dievs sāka runāt klusāk un Viņa balsi atskanēja skumjas. Tas arī man lika ļoti noskumt.

² Garīgā nozīmē.

³ No PSRS par Krieviju.

⁴ Kungs pravietoja, ka pārveidos Krieviju. Komunisma sabrukums notika nedēļā, kad pareizticīgo Baznīca svin Kunga Pārveidošanās svētkus.

pravieši tika nicināti un nogalināti, tur, kur tika sēta apgrēcība, bet draudi balss ir atskanējuši Debesīs, tur, Mana mīlotā, tavi gani cēlā balsī sludinās:

„Pestītšana! Visaugstā Dieva priesteri un kalpi, pestīšana ir rodama vienīgi Mīlestībā! Miers! gani, kas sevī atspoguļojat Tēvu, miers ir atrodams vienīgi Piedošanā; Vienotība! trīskārt svētās Gaismas brāļi Tajā, Kurš ir Viens trijās Personās un Trīs vienotā Gaismā, Vienotība ir rodama vienīgi savstarpējās laulības attiecībās! lai Visvarenais Kungs, kuram nav līdzīgu, Kuram neviens nespēj pretoties, dara mūs Sava Vārda cienīgus; lai Viņš dāvā mums žēlastību būt vienotiem Viņa Vārdā! Mūžīgais Tēvs, ļauj mums būt tik vienotiem, lai pārējā pasaule atzītu, ka Tu esi sūtījis tajā Savu Upura Jēru, lai Viņš Tevi pagodinātu un darītu tai zināmu Tavu Vārdu;”
tādējādi tu iznīcināsi Šķeltnieku un izlabosi to, kas nebija izdarīts līdz galam; Krievija, tava loma ir cienīt Mani un izrādīt Man godu; Svētki tikai tuvojas, bet no tevis ir atkarīgs tas, kādā veidā pienāks šī Diena:
neliec Man tevi atgriezt pie Sevis ar uguns palīdzību, bet gan atgriezies pie Manis caur Miera saitēm;”

Vassula, atļauj Man rakstīt ar tavu roku; tu vēl arvien esi nepilnīga, tomēr Es vēlos tavā nepilnībā pagodināt Savu Vārdu, Savu Namu un Savu Mantojumu; Mīlestība tevi mīl, un tā ir tev līdzās katrā tavas dzīves brīdī; priecājies, jo Es, Jēzus, esmu kopā ar tevi;

1993. gada 15. decembris

Vassula, atjauno savus Man dotos solījumus;

Jēzu Kristu, mans Kungs un mans Dievs, lai arī ko viņi man nodarītu, es nekad tevi neatstāšu nedz arī pārdošu.

viņi tevi vajās Mana Vārda dēļ, viņi tevi darīs par apsmieklu un aptraipīs tavu vārdu ... vai tu vēl arvien esi gatava saglabāt uzticības solījumus Man?

Viņi mani jau ir vajājuši, viņi jau ir darījuši mani par apsmieklu un aptraipījuši manu godu Tava Vārda dēļ... Tie mani ir apmelojuši, bet es esmu turējusi Tev dotos solījumus. Tu esi mans Pestītājs un mans Karalis, tādēļ es, mans Kungs, nekad Tevi neatstāšu.

Manu dūjiņ, vai tu Mani atbalstīsi līdz pat galam, līdz nāvei?

Jēzu Kristu, mans Kungs un mans Pestītāj, es aizstāvēšu Tavu Vārdu līdz pat galam, Es nekad Tevi neatstāšu.

ja cilvēkam ir tikušas dotas lielas lietas, tad daudz arī no viņa tiks prasīts ... Es tev esmu uzticējies ļoti daudz; Vassula no Manām Ciešanām, patlaban Es no tevis sagaidu pat vairāk; tomēr Es apsolu, ka tevi atbalstīs Mana uzticības pilnā Mīlestība un Mans Spēks; Es būšu pavisam tuvu – vienmēr nomodā pār tevi...¹ centies darīt visu, kas ir tavos spēkos, bet Es paveikšu pārējo ... tagad nāc un atbalsties pret Mani;

IXΘΥΣ

1993. gada 20. decembris

Mans Kungs?

Es Esmu;

Kungs, atdari to acis, kuri neredz Tavas zīmes. Dari dzirdīgas to ausis, kuri vairs nedzird.

Atver sirdi, kura nekad nav izpratusi Tavu Gudrību, un liec tai saprast Tavus sakāmvārdus. Ļauj viņu garam sevī izkopt to, ko Tu esi stādījis, lai Tevi pagodinātu.

¹ Tad, lai mani uzmundrinātu, Kungs ļoti maigi man sacīja, lai es cenšos darīt visu, kas ir manos spēkos, jo Viņš izdarīs pārējo.

pašās beigās Es apmeklēšu jūs visus ...¹ un tu, Manu meitiņ, neļauj izmisumam paņemt no tevis to, kas ir vislabākais; tavs skrējieni vēl nav galā, tādēļ nesamazini ātrumu; Es tev palīdzēšu, tu dzirdēsi Manu Balsi, kura uzmundrinās tavu dvēseli; tagad klausies un raksti:

iesākumā, kad tu vēl neizprati, ko nozīmē Vienotība, vēl pirms Mana Gudrība nāca, lai tev mācītu Manu Vārdu, Es pie tevis sūtīju savu kalpu Danielu,² lai viņš aizskartu tavu sirdi un atvestu tevi pie Manis; tādā veidā Es nācu, lai augšāmceltu vienu no cilvēces viszemākajiem; Es tevi darīju par Savu īpašumu Savā Spēkā un Žēlastībā; Valdnieks vakariņoja kopā ar tevi un lietoja tevi kā Savu arfu, lai sajūsminātu daudzus no Viņa Saimes ar Savu Mīlestības Dziesmu; priecājies, meitiņ, jo Es esmu nolēmis tavu dzīves ceļu noiet kopā ar tevi!

iesākumā, pirms vēl Mana Uguns bija caur tevi izgājusi, Es pie tevis sūtīju Savu kalpu Danielu un caur viņu tevi aicināju izlasīt Daniela grāmatu, jo tajā ir svarīgas patiesības; tajā paustajām patiesībām un pravietojumiem ir jānoņem zīmogs, lai tos saprastu un pēc tam pasludinātu; tās ir laiku beigu zīmes; tāpēc Daniela grāmata, kas bija aizzīmogota un kuras vārdi tika turēti noslēpumā, tagad jums visiem tiek atklāta visā tās pilnībā;

Es jums visiem esmu sacījis, ka šī paaudze ir atkritusi, un šī atkrišana ir iesūkusies Manas Svētnīcas sirdī, skarot arī kardinālus, bīskapus un priesterus; redzi, meitiņ, Es runāju par atkritējiem, kuri nodod Manu Baznīcu un pretojas Manam izredzētajam, Manas Baznīcas Vikāram, kurš cenšas apturēt šo dumpi; tomēr ir teikts, ka Sātans jūsu dienās ķersies pie darba, lai iznīcinātu visu labo un vajātu Manus vēstnešus, kurus jūsu glābšanai Es izsūtu ar Saviem žēlsirdības pilnajiem aicinājumiem; atkritēji nav spējuši ieraudzīt Manas Debesu zīmes, nedz arī saklausīt Manus aicinājumus, bet gan ir tos atmetuši; tā vietā viņi sevī nekavējoties ir uzņēmuši ikvienu ļaunumu, kas ved viņu dvēseles arvien dziļākā tumsā un iznīcībā; viņi labprāt ir uzņēmuši Melus, atmezdami Patiesību;

ir sacīts,³ ka uz laiku, diviem laikiem un vēl uz pusi laika⁴ Mana tauta piedzīvos vajāšanas un pār to valdīs zvērs;⁵ ir teikts, ka ar zvēra atbalstu viņi nolems izmainīt Tradīcijas un Manu Likumu, kā arī iznīcināt Mūžīgo Upuri, to samīdot kājām; tā vietā viņi nolems uzcelt postošo negantību, nedzīvu tēlu ... ikviens jūsu paaudzei sūtītais svētais piedzīvos viņu varu;

šodien jūs visi noskatāties, kā šie pravietojumi tiek piepildīti; zvēra ietekmē atkritēji⁶ karo ar ikvienu svēto, ko Es jums sūtu, parādot sevi šodien kā stiprākos,⁷ un tie,⁸ kuri bez jebkāda iemesla nepieņem Manus šīsdienas aicinājumus, Manā Dienā atzīs:

„Kungs, mēs esam bijuši akli un mēs esam grēkojuši, mēs Tev esam darījuši ļaunu, nodevuši Tavus baušļus un Tavu Likumu; mēs atteicāmies ticēt Taviem kalpiem praviešiem, kuri pasauli uzrunāja Tavā Vārdā;

Kungs, mēs neesam ieklausījušies Tavos žēlsirdības pilnajos aicinājumos, nedz arī lūguši Tev padomu; mēs neesam pievērsuši uzmanību Tavām nepārprotamajām zīmēm, mēs tās esam izsmējuši, jo esam grēkojuši pret Tevi; mēs esam noniecinājuši

¹ Es sapratu, ka Kungs vēlas mūs apmeklēt caur Uguni. Viņš nāks Ugunī un tad ikviens dzirdēs, redzēs un sapratīs.

² Manu sargeņģeli.

³ Dan 7, 25.

⁴ T.i., trīs ar pusi gadiem.

⁵ Atkl 13, 1- 18.

⁶ Par atkritējiem Kungs dēvē Baznīcas pārstāvjus, kuri atrodas brīvmūrnieku ietekmē. Par viņiem ir rakstīts Atkl 13, 11. Uz viņiem attiecas apzīmējums „otrais zvērs”, kā arī „viltus pravietis”.

⁷ Dan 7, 21.

⁸ Labie gani, kuri tomēr ir skeptiski un aizvērti.

Rakstus ... ja mēs nebūtu tā rīkojušies, tad būtu pieņēmuši Tevis doto Zīmi no Debesīm¹ un Tava Svētā Gara dāvanas, tomēr mēs novērsāmies, lai neredzētu un mums nebūtu jāatgriežas; tā kā mēs patiešām esam grēkojuši pret Tevi, pār mums nonāks Rakstos minēto lāstu vara; tagad, kad svētais Upuris ir iznīcināts – pie kā gan mums vērsties? kur rast barību savām dvēselēm, kur remdēt slāpes? kur lai tagad rodam Dzīvību? tagad ir piepildījies tas, kas tika turēts noslēpumā – Tevis pravietotās postošās iznīcības vara, un mēs piedzīvojam postu, kāda nav bijis kopš cilvēka nākšanas šajā pasaulē;”²

³Vassula, Mana Mīlestība tevi stiprinās; Mana mīļotā dvēsele, kas esi tik trausla, atļauj Man pilnībā tevi lietot; esi Mana klusējošā lieciniece;⁴ nāc;

1993. gada 22. decembris

(Turpinājums.)

Vassula, raksti:

patiešām, tie, kuri bez iemesla noraida Manus aicinājumus, nožēlos to un sacīs: „mēs esam grēkojuši, mēs esam rīkojušies nepareizi; Kungs, cik vēl ilgi postošā netaisnība mīdīs kājām svētnīcu? cik vēl ilgi būs aprakta Patiesība, kuru viņi ir nosvieduši pie zemes?”⁵ vai tas ir noticis mūsu grēku un vienaldzības dēļ?” tad Es jums teikšu:

kad Nāve līda iekšā pa jūsu logiem, neviens neklausījās Manos izmisīgajos aicinājumos un brīdinājumos – tie tika izsmieti vai netika ņemti vērā; kad Es atkliboju pie jums kā nožēlojams un raudošs ubags, cenzdamies izlūgt kaut nedaudz uzmanības, jūs aizdegāties dušmās un padzināt Mani projām; kad nācu pie jums kā noskumis tēvs, lai jūs brīdinātu, ka, lai arī jūs stāvat, jūsu miesa ir satrūdējusi, bet jūsu acis ir sapuvušas, kaut arī atrodas acu dobumos, lai atgādinātu, ka, lai arī tiek uzskatīti par dzīviem, jūs patiesībā esat trūdoši,⁶ tad jūs iedegāties trakās dušmās pret Mani un uzsākat karu pret Mani un visiem Manis sūtītajiem svētajiem; un tagad šīs šausmas nāk par jums pašiem; jūs vaicāsit: „kādēļ, Kungs, kādēļ Tu Savu Svētnīcu esi atdevis zvēra varā?”⁷ vai mēs vairs nedzēsim Vīnu no Tava Biķera? vai mēs vairs neēdīsim Tavu Maizi? vai mēs vairs nedēstīsim Vīna dārzus? vai mēs tagad esam spiesti⁸ paklausīt tam, kurš nepakļaujas Likumam⁹ un tiem, kuri kalpo zvēram?”¹⁰

tad Es jums atgādināšu, ka tik neatlaidīgi un bieži Es esmu sūtījis jums Savus kalpus praviešus, lai tie jums sacītu: „īkviens no jums – ietērpies maisa drēbēs, nožēlojiet grēkus, gandariet par saviem ļaunajiem darbiem, gavējiet ar maizi un ūdeni!” bet jūs neesat klausījušies Manī ... jūs neesat nožēlojuši, ne arī zemojušies Manā priekšā, bet gaismu esat aizstājuši ar tumsību un tumsību – ar gaismu; un tomēr Es jums saku: nāks vēl postošāki laiki, kādiem nav līdzīgu kopš brīža, kad tika radītas tautas;¹¹

kad pienāks Mana Diena, saule kļūs melna kā vistumšākais maisa audums; mēness aizdegsies, bet zemes pamati izkustēsies; kā no vēdera dobuma izkritušas iekšas zeme

¹ Mt 24, 30; Dan 7, 13 – 14. Es to izpratu šādi: tiek runāts par Svētā Gara izpausmēm, kuras patlaban izpaužas ar spēku un pulcē kopā Dieva tautu. Svētā Gara izliešanās ir Debesu zīme, kurai ir jāatjauno Baznīca, jeb citiem vārdiem sakot – jāizveido šeit, virs zemes, Debesu Jeruzaleme.

² Dan 12, 1.

³ Kungs vairs nediktēja, tomēr vēstījums tā garuma dēļ vēl nebija pabeigts. Es sapratu, ka Viņš turpinās diktēt vēlāk.

⁴ Pierakstot vēstījumus.

⁵ Dan 7, 23; Dan 8, 12 – 13.

⁶ Atsauce uz Mt 6, 22 – 23 un Atkl 3, 1 – 6 (Sardas baznīca).

⁷ Kungs sacīja, ka zvērs simbolizē brīvmūrniekus.

⁸ Atsauce uz Atkl 13, 16 – 17.

⁹ Arī Dumpīgais. Sk. Tes 2, 3 – 4.

¹⁰ Zvērs Atkl 13, 1 – 18 simbolizē brīvmūrniecību.

¹¹ Dan 12, 1.

izvems no sevis tajā mītošos dēmonus; kad tas notiks, cilvēki ilgosies mirt, tomēr neatradīs nāvi! tad debesis saritināsies kā rakstu tīstoklis un izzudīs liesmās, bet visas tās sastāvdaļas sakusīs ugunīgā svelmē;¹ šī diena pienāks daudz ātrāk, nekā jūs to sagaidāt, un Es šiem pravietojumiem likšu piepildīties vēl jūsu dzīves laikā;

tajā Dienā ies bojā kā labie, tā ļaunie – ļaunie savas samaitātības dēļ, bet labie tādēļ, ka nav klausījuši Manus brīdinājumus; lai arī esat daudz redzējuši, jūs neesat tos ievērojuši ... lai arī jūs ausis ir bijušas atvērtas, jūs tomēr neesat klausījušies Manī; un kurš no jums patlaban Manī klausās?

... kad visas šīs lietas būs pagājušas, Es Svētajā Vietā atkal uzcelšu Savu Mūžīgo Upuri, kā tas ir bijis sendienās; tūlīt pēc tam visas tautas un visi zemes iedzīvotāji² Mani pielūgs un atzīs, ka Es esmu Mūžīgajā Upurī esošais Upura Jērs – tiks pacelts karogs, un Mans Mūžīgais Upuris atkal atradīsies Svētajā Vietā; un vairs nekad nebūs nakts, jo Mana Klātbūtne³ atmirdzēs pār jums visiem;⁴

tad atkal ikviens nāks un dzers Manas Asinis un ēdīs Manu Miesu, atzīdams Manu Upuri; visi vienbalsīgi un kā viena sirds kalpos Man dienu un nakti Manā Svētnīcā, un Es likšu Savam Vārdam izplesties un iemānot katrā sirdī ... tie, kuri sauca uz Mani, atzīdamies savos grēkos un tos nožēlodami,⁵ viņi arī atkal stāvēs Manā priekšā un Man kalpos, nekad nepiedzīvodami izsalkumu vai slāpes; svelošs tuksneša vējš viņus vairs nemocīs, jo Mana Klātbūtne būs viņu mierinājums⁶, un tie nekad vairs nevaicās: „kur ir Tavs Vīns?” vai arī – „kur ir Tava Maize? Kurš mūs pabaros?”, jo tad jūsu Radītājs būs jūsu vidū; Es jums apsolu, ka mājōšu jūsu vidū,⁷ un Es jums apsolu, ka zeme vairs nekad nepiedzīvos tādu postu;

Es atkal no jauna izliešu pār jums Mieru un Drošību, un to acis, kuri redz, vairs nebūs aizvērtas un to ausis, kuri dzird – uzmanīgi klausīsies; meitiņ, uzklausi Mani un saki Maniem ļaudīm, ka jūsu Pestītājs nāk, un līdz ar Viņu arī uzvaras balva, Viņa Vārds ir Uzticamais un Patiesais, kungu Kungs un karaļu Karalis;⁸

1993. gada 23. decembris

Kungs, vīģes koks nesīs augļus, un vīna koks uzziēdēs.

nē, Mana līgava, vīģes koka augļi jau ir ienākušies, un arī vīna koks jau ir uzziēdējis; meitiņ, vai patiešām tu neredzi? vai neesi pamanījusi Debesīs Manu Zīmi?⁹ klausies un raksti:

paaudze, Es pie tevis esmu sūtījis un turpinu sūtīt Savus eņģelus,¹⁰ kuriem ir jāsapulcina Mani izredzētie no četriem vējiem, no vienas Debesu puses līdz otrai, lai viņi būtu gatavi sagaidīt Līgavaini, kurš pavisam drīz nokāps no Debesīm, lai būtu kopā ar jums; jūsu tagadējā pasaule pavisam drīz izdils; Es sūtu pie jums Savus eņģelus, kuriem ir jāsapulcina Mani izredzētie, Mana tauta un jāatjauno Mana Baznīca; vai neesat ievērojuši? vai neesat sapratuši? vai vēl arvien neesat pamanījuši Manu Zīmi?

šodien Mans Svētais Gars no diviem sagūsta vienu, ietērpj to Savā liesmojošajā Ugunī un izsūta to, lai tas liecinātu par Visaugsto; Svētais Gars paceļ vienu, otru atstādams pīšļos un trūdōs, viens tiek paņemts, bet otrs – atstāts; Mans Svētais Gars kā vējš pūš,

¹ 2 P 3, 12.

² Atsauce uz Atkl 6, 15 – 17.

³ Atkl 22, 3. Mūžīgā Upura karogs.

⁴ Svētajā Upurī – Euharistijā.

⁵ Tiek runāts par ganiem, kuri nožēloja savus grēkus vēl pirms Kunga Dienas.

⁶ Stkl 7, 16.

⁷ Atkl 21, 3.

⁸ Atkl 7, 14; Atkl 19, 11.

⁹ Atsauce uz Mt 24, 30.

¹⁰ Eņģeļi šajā gadījumā nozīmē to pašu, ko vēstneši – Dieva sūtītie, kuri nes Viņa Vārdu.

kur tam labpatīk – jūs dzirdat tā skaņu, bet nespējat noteikt, no kurienes tas nāk un kurp dodas;

šodien Mans Svētais Gars nāk pie jums kā Līgavainis un izrāda jums uzmanību, Viņš jūs savaldzina un salaulājas ar jums; Mans Svētais Gars jūsu sirdīs ir guldīts kā dārgs stūrakmens – Viņš ir jūsu ticības, cerības, mīlestības un dedzības pamatakmens; Mans Svētais Gars jūsu dienās dveš pār jums dažādos veidos, Viņa Elpa līdzinās straumei, kura plūst visos virzienos; it visur, kur tā plūst, augļu kokos izplaukst nekad nevīstošas lapas – tās dziedina katru, kurš no tām ēd;

patiešām, Mans Svētais Gars ir Dzīvību dodošais Avots, Manas Valstības iekšējais Spēks, kurš augšāmceļ Gudrības mācekļus; Mans Svētais Gars ceļ, atjauno un izgrezno, kamēr Maldinātājs iznīcina un dauza līdz nāvei visu, kas vien ir svēts; kā gan jūs nespējat ieraudzīt Mana Svētā Gara žilbinošo Gaismu? Mans Svētais Gars mūsu dienās atmirdz Debesīs ar gaismu, kuras spožums ietver sevī septiņu dienu spožumu kopā; vai Cilvēka Dēla Zīme, kas parādās Debesīs¹, jums nav pietiekams pierādījums? tāpat kā gans, kas sapulcē savas avis, arī Mans Svētais Gars sapulcina un glābj izkaisīto ganāmpulku;

Es atklāju līdz šim jums nezināmas un apslēptas lietas, patiešām, paaudze, Es tev tās atklāju labvēlīgā laikā; lai kur tu arī pagriezies – pa labi vai pa kreisi – tu Debesīs ieraudzīsi žilbinošo Mana Gara Zīmi, un tavas ausis dzirdēs:

„Es Esmu Viņš!² Es Esmu ir ar jums jūsu sirdīs; Es Esmu ir šeit, lai jūs stiprinātu, liktu pieaugt jūsu cerībai, ticībai un mīlestībai; „koumi”, Mans bērns, celies! tagad augšāmcelies tu, kas jau sen esi piedzīvojis iznīcību; tagad augšāmcelies, Mans bērns, un ieņem savu vietu; te ir Mans gana zizlis – Es vadīšu savu dvēseli, lai tā saņemtu Manus norādījumus: tagad izej ārā un sameklē Manas pārējās izklīdinātās avis; Manu bērniņ, ceļā nepagursti, bet, ja tu pagursi, Es nesīšu tevi uz Saviem Pleciem; šodien Es Pats sapulcināšu Savas avis...”

ak, paaudze, kā gan tu varētu lūgt vēl kādu zīmi, vēl vairāk nekā Cilvēka Dēla Zīmi, kuru Es tev šodien dodu? patiešām, kāds ir cilvēks, kas nespēj saskatīt Manus nodomus? Es runāju Patiesību, bet jūs vēl arvien neticat, ka tas esmu Es, kurš runā; kā gan tas var būt, ka jūs nespējat uztvert Manu Balsi?

vai esat kādreiz aizdomājušies, kā varētu tikt iztaisnoti to ceļi, kas dzīvo pīšļos? vai esat aizdomājušies, kurš ir atvēris mēmo lūpas un devis Gudrību nesaprašām? un kurš ir mācījis nabadzīgos garā – tos, kurus jūs dēvējat par grēciniekiem? vai neesat dzirdējuši, ka Mans Svētais Gars patiešām ir Dzīvības Devējs? vai neesat sapratuši, ka Mans Svētais Gars izvairās no sirdī lepno klātbūtnes, bet atklāj Savu tuvumu pazemīgajiem?

šodien Mans Svētais Gars ir ticis jums dāvāts kā Lielā Zīme Debesīs³ – Viņš ir Manas Atgriešanās atspulgs; kamēr jūsu domas ir piesaistītas zemei, jūs nespēsiet satvert Debesu lietas; vai neesat lasījuši: „Jahve parādīsies pār jums, un Viņa bultas atspīdēs kā zibens”;⁴ „jo redzi, Jahve nāks ar uguni, Viņa rati drāzīsies kā viesulis”;⁵ Mana Tēva darbi tiek īstenoti;

klausies un saproti; Es sacīju, ka nākšu, lai sapulcinātu tautas no visām valodām; daudzi no jums jautā: „kad tas notiks, un kāda būs Tavas atnākšanas zīme?” Es jūs jau iepriekš esmu brīdinājis, ka, redzot postošo negantību, par kuru runāja praviētis

¹ Mt 24, 30.

² Jņ 18, 6.

³ Atsauce uz Mt 24,30

⁴ Zah 9, 14.

⁵ Is 66, 15.

Daniels, uzceltu Vissvētākajā Vietā, t.i. – redzēdami Ienaidnieku¹ uzceļam savu troni tur, kur viņam nevajadzētu būt – Manā Svētnīcā, Manā Mājvietā,² redzēdami šo Dumpinieku pasludinām sevi par daudz pārāku nekā viss, ko cilvēki ir nosaukuši par ‘dievu’, un par daudz lielāku nekā viss, kas tiek pielūgts, redzēdami viņu uzceļam savu troni Manā Svētnīcā³ un pasludinām sevi par Dievu, tad ziniet, ka tā ir zīme, kas bija dota pirms Cilvēka Dēla Zīmes, kura tagad parādās Debesīs, lai jūs izglābtu; paceliet augšup savas galvas un ieraugiet Manu Debesu Mannu; iztaisnojieties, turiet savas galvas paceltas, jo jūsu atbrīvošana ir tuvu; kā tas nākas, ka tik daudzi no jums nepamana jūsu vidū klātesošo Svēto Garu? Man atnākot, nodreb zeme un tās dziļumi, tādēļ vairs nesakiet, ka tiesa nav notikusi, un Mans Derības Šķirsts⁴ ir tālu prom – Derības Šķirsts ir debesīs tieši virs jums, un tā jūs esat Manas Godības liecinieki; ja ēdat Manu Mannu, jūs atdzimsiet – jūs piedzimsiet no jauna; vai neesat dzirdējuši, ka Gars ir Tas, Kurš dara dzīvību? ja jūsu vidū ir tādi, kas netic, tad vienīgi tādēļ, ka jūs neesat ēduši šo Mannu; vienīgi Svētais Gars būtu spējīgs jums sniegt skaidru Manu noslēpumu izpratni; šī Debesu barība ir nabadzīgo ēdiens un tā nav nopērkama par naudu;⁵

svētdarīet un šķīstiet sevi, lai būtu cienīgi ieiet Dārzā, kas ir Mana Valstība; šodien Es jums Debesīs dodu šo Mana Svētā Gara zīmi – tas piepilda visu pasauli un visu dara jaunu; Viņš izlej Savu Spēku no viena zemes gala līdz otram, tomēr daudzi no jums vēl arvien izaicina Manu Žēlsirdību un uzdrīkstas teikt:

„kur ir Dieva zīmes? mēs Debesīs neredzam Cilvēka Dēla Zīmi, kura mums pierādītu, ka Viņa Valdīšana ir pavisam tuvu; tādēļ jūs uzglūnat Mana Gara svaidītājiem, jo viņi jūs aizkaitina un stājas pretim jūsu domāšanas veidam! jums pietiek tikai paskatīties uz viņiem, lai jūsu gars tiktu nospiests pie zemes; ak ... jūsu saprāta sakne satrūd ...

Es jums saku: Mana Gara svaidītie jums var šķist trausli, tomēr viņi ir dziļi iesakņojušies Manī; viņu izaugsme nav bijusi viegla, tomēr tie ir uzpotēti Man; Es viņus grozu kā dzidru spoguļi, kam jāatstaro Mani Vārdi it visur, kur viņi atrastos, jo tur arī Es Esmu; viņi turpinās it visur un visiem atstarot Manus Vārdus, lai ievestu jūs Manā Valstībā; Mani svaidītie turpinās liecināt par Manu Spēku pat tad, ja jūs pret viņiem izturēsieties skarbi ... viņi pazemīgi pacietīs apvainojumus un zaimus, lai jūs tiktu glābti; visu tautu priekšā viņi neatvērs savu muti, lai runātu jums pretim, bet gan līdzināsies eņģeļiem, kuru soļi nes labo vēsti; kā visskaidrākais spoguļis viņi turpinās atstarot Manu Vārdu, sludinādami Pestīšanu un vēstīdami par Mieru un Mīlestību; lai arī daudzu atstumti un nicināti, viņi tomēr ar cieņu nesīs savas ciešanas ... paceliet savas acis un uzlūkojiet Manu Zīmi;

Es nāku atjaunot Savu Namu, paaudze, Es nāku, lai jūs atjaunotu; Es jums visiem atklāju Savu Svēto Vaigu un vēlos, lai jūs tiktu glābti; nāciet! nāciet visi, kas vēl

¹ T.i., Antikristu. Mūsdienās šādu antikristu, kurus vada dumpības gars, ir daudz. Šis gars iemājo viņu sirds dziļumos, tur, kur vajadzētu būt Dieva atdusas vietai.

² Atdusas vieta ir dvēsele.

³ Atsauce uz Dan 11, 31 un 12, 11, kā arī Mt 24, 15. Kā jau sacīju – Jēzus mums atklāj šo zīmju klātesamību jau tagad, mūsu laikmetā, par to liecina daudzo antikristu klātie. Tomēr mūžīgā Upura iznīcināšana notiks arī ļoti konkrēti, visapkārt izplatoties bezdievībai un dumpīgam un atklāti parādīties Antikristam (viņš jau ir mūsu vidū, tomēr pagaidām apslēpti). Jēzus, apliecinādams, ka šie Vassulas rakstītie vārdi ir patiesi, sacīja: „jā, Vassula!”

⁴ Ebr 9, 4. Derības Šķirstā glabājās trauks ar mannu, kuru Mozus laikā, šķērsodami tuksnesi, Izraēla tauta saņēma no debesīm. Runājot par Debesu Mannu, Jēzus norāda uz citu debešķīgo Mannu - Savu Svēto Garu.

⁵ Garā bagātīe nespēj saņemt Dieva Valstību. Kungs atsaucas uz vienu no svētībām: „Svētīgi garā nabagie, jo viņiem pieder Debesu Valstība”.

šaubāties, jo Es jums saku: jau no iesākuma Es nekad neesmu ar jums runājis aizplīvuroti, un visu laiku šīs lietas turpina notikt;

Es vienmēr esmu bijis kopā ar jums –

un tu, meitiņ, glabā sevi skaidrībā, lai Mana Gaisma varētu sasniegt zemes galus; precīzi sludini visu, ko Mans Gars tev dod; Manu meitiņ, Mans īpašums, Es tevi iedrošināšu;

tavs Laulātais Draugs ir ar tevi;

1993. gada 28. decembris

„Bet mēs visi, atsegtām sejām spoguļojamies Kunga spožumā un topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Kunga Gars” (2 Kor 3, 18).

miers lai ir ar tevi; svētīgs ir cilvēks, kurš augstu novērtē šo pravietisko Vēstījumu, jūs esat Manu izredzēto ganāmpulks ... Vassula, vai tavs gars ir gatavs pierakstīt?

Sūti Savu Svēto Garu, lai Viņš stiprinātu manējo, un ļauj man izdarīt visu, kas Tev būtu patīkams.

Es ienākšu tavā nometnē,¹ Es nākšu, lai sastaptos ar Saviem pirmajiem augļiem, Es nākšu pie Savējiem, kuri nav iemainījuši Manu Godību pret to, kam nav varas;² Es nākšu pie svētajiem, kuri palika uzticīgi un saglabāja savu ticību;³ uzmanies, lai neviens tevi nepieviltu, jo daudzi atteiksies ticēt, ka dzemdību sāpes, kuras Es esmu izraisījis, jau ieiet pēdējā stadijā; tagad šīs dzemdību sāpes vēl saasināsies, jo Mana valdīšana virs zemes ir tuvu;

patiesi Es jums saku: ja nebūtu tik daudz cēlu dvēseļu, kuras gandara par grēciniekiem, tad pēc pašreiz valdošā posta un pārbaudījumiem virs šīs zemes neviens pats nepaliktu dzīvs; tikai retais jūsu vidū saprot, kā viņu aizlūgumi jūs izglābs;

un jūs, kas esat no Manis Paša Nama, sakāt: „šie pravieši Dieva Vārdā sludina melus, un Dievs nav viņus sūtījis; viņu sludināšana mērķē uz tiem, kurus Dievs mīl visvairāk!” bet Es jums saku: pravieši, kurus Es neesmu sūtījis, bet kuri pravieto Manā Vārdā, sludinās vienīgi par labo, kam jānotiek;

Mani pravieši ir sūtīti, lai bijībā sauktu: „atgriezieties, jo Dieva dusmas uzpūtīs liesmu, kura jūs sadedzinās!” tomēr jūs neklausāties, uztverdami Manus aicinājumus par draudiem; kad Mani pravieši sāpēs sauca: „nožēlojiet grēkus, jo Iznīcinātājs ir katrā pilsētā, un nevienam neizdosies izbēgt no viņa! Ieleja tagad ir kļuvusi par masu kapu; nožēlojiet grēkus! jo citādi arī jūs tur mirsiet!” – jūs neklausījāties viņu balsī; vai jūs, kuri neticat, neesat lasījuši: „kas sevi labprāt ļaujjas pārmācīt, taps gudrs, kas turpretim grib būt nesodīts, tas paliek apsmejams neparaša”;⁴ pievērsiet uzmanību un pārdomājiet šo sakāmvārdu;

Es jums saku, ka tā ir noticis tādēļ, ka jūsu gars ir uzplaucis, jūs esat zaudējuši gudrību, bet jūsu pašpārlicinātība un paštaisnība ir darījušas jūs aklus un novirzījušas jūsu soļus prom no Maniem praviešiem, lai tikai viņus nedzirdētu; kādēļ jūs tik kaismīgi vēlaties pievienoties jūsu priekštečiem, kuri sludināja, ka nekad nebūtu izlējuši praviešu asinis, ja vien būtu dzīvojuši viņu dienās?⁵ Es, savukārt, sūtu jums praviešus un visizcilākos no Saviem Pagalmiem, lai jūs atpestītu;

Es jums saku, ka daži no Maniem ganiem ir sadumpojušies pret Mani un ir padarījuši šo paaudzi par tuksnesi un atkritējiem; bet jūs vēl arvien uztverat Manu Debesu Zīmi

¹ Dievs vēlas pateikt, ka būs klātesošs un kopā ar mani. 1 Sam 4, 7: „Dievs ir pie viņiem nonācis nometnē.” Mūsu dvēsele var kļūt par nometni, kurā Dievs dzīvo, mēs varam kļūt arī par Viņa troni.

² Norāde uz Atkl 13, 14 minēto zvēra statuju.

³ Atkl 13, 10.

⁴ Sak 12, 1.

⁵ Mt 23, 30.

kā draudus; kad Es piepildu Debesis ar Mannu¹ un vēlos izliet to kā rīta rasu pār zemi, lai piepildītu jūsu mutes ar Vienotību, jūs nepatikā nodrebināties un pārsteidzīgi izsakāt spriedumu; kad jūs ieraugāt, kā Es augšā sapulcinu dvēseli pēc dvēseles vienā no metnē,² jūs nodrebat un sākat postīt šīs no metnes,³ Manu īpašumu... kad redzat Debesīs Derības Šķirstu kā spožu Zīmi,⁴ kad jūsu acu priekšā nostājas šis mirdzošais Dārgums, Brīnums, kurā ir apslēpta Mana Godība, jūs steigties izpostīt un aplaupīt visus, kuri pieņem Manu Godību ... svētīgs ir cilvēks, kurš bauda no apslēptās Mannas – tā ir jūsu pestīšanas Barība⁵, kura jums ļaus būt līdzdalīgiem Manā Godībā Debesu Valstībā;

vienīgi Es esmu Gudrība; Es, pats Dievs, jums sludinu, un šodien, vairāk nekā jebkad agrāk, Es jūs visus apzīmogoju ar Sava Svētā Gara zīmogu; atveriet savas sirdis un saņemiet šīs garīgās svētības, kuras Es nemitīgi sūtu jums no Debesīm; tāpat kā citi svētie, atpazīstiet arī jūsu Manu Troni, atpazīstiet brīnišķo un vareno Cilvēka Dēla Zīmi, pievienodamies svēto kora dziesmai:

„Lieli un brīnišķīgi ir visi Tavi darbi, Kungs, Visvarenais Dievs, patiesi un taisni ir Tavi ceļi, mūžības Ķēniņ – kurš gan ir Tev līdzīgs?⁶

Vienīgi Tu esi Svēts, un tagad pirmais būs pēdējais, bet pēdējais – pirmais.

Tu sevi esi atklājis tiem, kuri Tevi nemeklēja, Tu Savu Troni esi parādījis tiem, kuri nekad nebija godājuši Tavu Vārdu, un tagad tieši viņi ir tie, kuri nāk Tevi pielūgt un slavēt. No Svētā Gara Mutes viņi ir iemācījušies pienest Tev slavu.

Tie ir viņi, kuri paliks Tev uzticami tādēļ, ka Tu, Kurš esi Jērs, kas sēž Tronī, būsi viņu Gans un tos aizvedīsi pie dzīvā ūdens avotiem. Viņi ir atpestīti, lai kļūtu par pirmajiem augļiem Tev, mūsu Dievam, un Tev, Jēram.”⁷

Mans Svētais Gars sapulcinās kopā klibos un savedīs kopā tos, kuri bija aizvilināti projām, un viņi tiks uzpotēti Man – tas viss notiks, lai vēlreiz tiktu pagodināts Mans Svētais Vārds un virs šīs zemes tiktu atjaunota Mana Valstība; Vassula, Mana žēlastība ir pār tevi – no kā gan tev būtu jābaidās? Es esmu ar tevi ... atjauno Manu Namu⁸... Es tev saku, ka pavisam drīz tu būsi ar Mani, bet, kamēr tu esi šeit, dari zināmu Manu un Mana Tēva Vārdu, lai Mani bērni saprastu, kam viņi pieder un no kurienes viņi ir nākuši; atļauj Man tevi izmantot Savu Plāna īstenošanai; maziņā, Es, Jēzus, tevi svētīju; ic;

---

¹ Dievs runā par Savu Svēto Garu.

² 1 Sam 4, 7.

³ No metnes simbolizē dvēseles, kuras Dievs ir savaldzinājis un darījis par Savu īpašumu.

⁴ Derības Šķirsts šajā vēstījumā simbolizē Dieva Klātbūtni un arī Dieva Svēto Garu.

⁵ Šeit Svētais Gars simbolizē „Barību”, garīgās zināšanas jeb Gudrību. Izraēļa tauta bija saglabājuši debesu mannu īpašā traukā, kas glabājās Derības Šķirstā (Ebr 9, 4).

⁶ Atkl 15, 3.

⁷ Atkl 14, 4.

⁸ Šos vārdus Kungs izteica pēc neilga klusuma brīža – ļoti nopietni, bet mierīgi un majestātiski, ar autoritāti.